

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika” dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 2 w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2.95 zł. miesięcznie, 8.85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.34 zł. miesięcznie, 10.00 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6.95 zł., zagranicą 9.25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 99

BYDGOSZCZ, piątek dnia 30 kwietnia 1937 r.

Rok XXXI.

Gdyby Adolf Hitler ukończył szkołę Adolfa Hitlera?...

Gdy w hitlerowskich Niemczech wolno było jeszcze dyskutować na temat rasy i związanych z nią zagadnień, „Deutsche Allgemeine Zeitung” zamieściła ciekawe rozważania jednego z profesorów berlińskich, którego nazwisko niestety wypadło mi już z pamięci. Według rozumowań tego przyrodnika bardzo łatwa jest hodowla zwierząt, mnożących się szybko. Aby wyhodować nową rasę królików, wystarczy trochę cierpliwości i parę lat czasu. To też jeden z dowiecipnisów stworzył nawet rasę królików, które miały prawie ucho stojące, a lewe miękkie i opadnięte.

O wiele trudniej jest postępować ze zwierzętami większymi i rozmnażającymi się powoli. Jak trudno jest np. dochować się nowej rasy koni, mimo, że pokolenia końskie następują po sobie w odstępach 3 lub 4 letnich! Ale diabła już musiałby zjeść ten, kto chciałby dochować się nowej rasy słoni. Żyją one dłużej od ludzi i wolniej się od nas mnożą. Hodowca musiałby naprzód wynaleźć dla siebie eliksir wiecznej młodości i dopiero po tym przystąpić do pracy.

Wyobraźmy sobie teraz, że stado wiejskich kundłów postanawia się uszlachetnić rasowo i rozdzielić się, że tak się wyrażymy, na chartów wyżłów, pudłów i buldogów. Jakby się do takiej roboty zabrał największy psi dyktator, biorąc pod uwagę, że nie miałby z uwagi na długość swego życia najmniejszych szans oglądania swego dzieła.

Ale jeśli już jesteśmy przy psach, zauważać możemy, że mamy różne rasy psów, posiadających specjalne przymioty, ale nie mamy psa idealnego. Charty są szybkie, wyżły mądre, buldogi zawzięte, a pinczerki dają się nosić na rękach. Kto potrafi wyhodować psa, który by był ścigły jak chart, silny jak buldog i dawał się nosić na rękach jak pinczerka? Czy mamy konia, łączącego w sobie zalety wyścigowca, konia roboczego i kozackiego kuca? Jak więc hodować ludzi w imię stworzenia idealnego człowieka, tworzono jednak przez tego człowieka, który nota bene tylko sam sobie wmawia, że jest... idealny?

Zastanawialiśmy się niedawno w art. „Wodzowie i ich drużyny” nad zagadnieniem następstwa dla drużyn, czy elit współzrządzających z obecnie nam panującymi dyktatorami. Stwierdziliśmy, że w warunkach niemieckich drużyna ma zapewnione niemal dożywcio, że na skutek skrępowania społeczeństwa są słabe szanse utworzenia się nowej elity i że elita ta będzie mogła dojść do rządów w bardzo odległym terminie.

Pewnego rodzaju odpowiedź na wyrażone przez nas wątpliwości daje „Völkischer Beobachter” w art. Güntera Kauffmanna o „Pierwszych 300 uczniach Adolfa Hitlera”. Dowiadujemy się z niego, że w Crössinsee zostało otwarta pierwsza szkoła z dziesięciu, jakie mają w najbliższym czasie powstać i nosić tytuł: „Adolf-Hitler-Schulen”.

W szkole Adolfa Hitlera w Crössinsee skoncentrowano 300 „Pimpfe” w wieku lat 12. („Pimpf” w Hitler-Jugend odpowiada pojęciu naszego zucha w harcerstwie, tj. w niemieckim wypadku poniżej lat 16). Wybrano ich ze wszystkich dzielnic Rzeszy i ze wszystkich stanów. Są zdrowi, czysti raso-

(Ciąg dalszy na stronie 2-ej)

W walce z zarzą moralną Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Świadkowie potwierdzają całkowicie zarzuty stawiane przez „Dziennik Bydgoski”.

Dalszy ciąg sprawozdania z procesu Ogniskowców przeciwko naszemu pismu.

Wiceprezes Wojtynowski, przewodniczący.

Miarą zainteresowania, jakie wywołał proces Związku Nauczycielstwa Polskiego przeciwko redaktorowi odpowiedzialnemu naszego pisma są tłumy publiczności, które od rana zalegają salę i kuluary Sądu Okręgowego. Ponieważ wczoraj w drugim dniu procesu wielka sala nie mogła pomieścić wszystkich przybyłych wstęp ograniczono, a w końcu kiedy już całkowicie zabrakło miejsc, zamknięto drzwi na klucz. Wśród publiczności widać szereg przedstawicieli palestry, sędziów i prokuratorów. Z żywego reagowania na sali publiczności podczas zeznań świadków, szczególnie w momentach przedstawienia jaskrawych faktów skandalicznej działalności Ogniskowców, najlepiej wnioskować można, jakie są nastroje społeczeństwa. Przysłuchuje się rozprawie również garstka Ogniskowców. Ci jednak zdając sobie sprawę, jakie są nastroje i ogólna opinia społeczeństwa wobec Z. N. P.,

a będąc zarazem świadkami, jakie niesłychane fakty wykazał dotychczas przewód sądowy, zachowują się spokojnie.

Jak dotychczas, podczas dwudniowego trwania procesu padły same tylko ciężkie oskarżenia pod adresem ZNP i potwierdzone zostały niemal w stu procentach zarzuty, wysunięte w licznych artykułach przez nasze pismo. Skandaliczne fakty, jakie ujawnił przewód sądowy i cały ten proces, są

nową wielką kompromitacją Z. N. P.

Zachodzi tu jedna zasadnicza pomyłka. Mianowicie, na ławie oskarżonych zasiąść powinni Ogniskowcy, a nie redaktor pisma, które otwartą i bezwzględną wypowiedziało walkę gangrenie moralnej. Oskarżony jest Związek Nauczycielstwa Polskiego — takie jest ogólne wrażenie.

Po mocnych słowach p. radcy Beyera w pierwszym dniu procesu, wczoraj w drugim dniu rozprawy potężne wrażenie zrobili zeznania dalszych głównych świadków, a w szczególności ks. prałata dr. Kaczyńskiego z Warszawy i byłego posła Korneckiego, znanych i wybitnych działaczy społecznych. I oni w tonie spokojnym, szeregując fakty za faktem, poddali ostrej krytyce działalność Ogniskowców, zmierzającą do deprawowania duszy dziecka polskiego i charakterów, według wzorów, spotykanych w Bolshewii. Dalej przesłuchano trzynastoletnią dziewczynkę Genowefę Kasprowicównę, uczennicę szkoły powszechnej im. Marcinkowskiego, która zeznała, że nauczycielka ujemnie wyrażała się o księżkach i kazała dzieciom wyłudzić od rodziców pieniądze na „Płomyka”, przy czym dzieci miały rodzicom powiedzieć, że pieniądze te przeznaczone są na wydatki szkolne. Przesłuchano również em. nauczyciela Antoniego Madeja z Lublina, b. współpracownika „Płomyka”. Świadek ten nie mógł się pogodzić z „bardzo lewicowym światopoglądem”, reprezentowanym przez Z. N. P. i dlatego sam podziękował za pracę w redakcji tego pisma.

Sędzia okręgowy Arndt.

ka. Ostatni świadek dr Jackel, prof. Pedagogium w Warszawie i członek zarządu głównego Z. N. P., powołany przez oskarżycieli, operując ogólnikami, nie zdołał osłabić podniesionych w akcie oskarżenia zarzutów.

Pod koniec drugiego dnia rozprawy zastępcy oskarżycieli o przesłuchanie w charakterze świadków posła Wojtynowicza, kierownika szkoły Porzycha, Roszewskiego, Erbeckiego, prezesa Kolanki i adwokata Pawłowskiego. Sąd, dla wszechstronnego przedstawienia sprawy, postanowił w dniu dzisiejszym przesłuchać wymienionych sześciu świadków. Krótko przed godziną 4-tą po południu przerwano rozprawę do dnia dzisiejszego godz. 9.

Taki był w streszczeniu przebieg drugiego dnia rozprawy, a teraz przystępujemy kolejno do szczegółowego sprawozdania z procesem.

W uzupełnieniu naszego sprawozdania z pierwszego dnia rozprawy, podajemy dalsze zeznania p. radcy Beyera i innych świadków.

Dlaczego radca Beyer żądał usunięcia ministra oświaty?

Na zebraniu Sodalicii Mariańskiej wygłosiłem referat — mówi świadek — na temat „Drogi wychowania przyszłych pokoleń”, opierając się na broszurze prof. Górskiego, który ostro krytykuje ministra Czerwińskiego za pominięcie roli Kościoła, jako czynnika wychowawczego, gdyż nie wiedział jakiemu wyznaniu dać pierwszeństwo. Oświadczenie ministra wywołało ogólne oburzenie i było przedmiotem gorącej dyskusji w Sejmie, gdzie poseł Czetwertyński wobec posunięcia ministra takie sformułował stanowisko: „Jeśli rolnictwo, które stanowi większość ludności w Polsce ma prawo domagać się na stanowisku ministra rolnictwa rolnika, to tym więcej my katolicy, tworzący około 70% ludności domagamy się na stanowisku ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyrażnego katolika”. To wszystko powtórzyłem na zebraniu Sodalicii Mariańskiej i stąd powstała wersja jakobym ja (!) żądał usunięcia ministra. I z tego powodu przeprowadzono przeciwko mnie dochodzenia dyscyplinarne i stąd wziął się poprzednio nakreślony przebieg mego usunięcia.

Adwokat Syski, który kilkakrotnie otrzymał na stawiane świadkowi pytania cięte i mocne odpowiedzi, znowu nawraca do kwestii rzekomego wysługiwnia się zabor-

(Ciąg dalszy na stronie 2-ej)

Król Jerzy VI otwiera „Muzeum Morskie”.

Po oficjalnej przejażdżce na Tamizie, która oznaczała początek uroczystości koronacyjnych, otworzył król Jerzy VI w Greenwich „Narodowe Muzeum Morskie”. Jest to pierwsze tego rodzaju muzeum w Wielkiej Brytanii. Z prawej strony króla — królowa matka Mary; z lewej: królowa Elżbieta, księżniczka Elżbieta i pierwszy lord admirałcji.

Gdyby Adolf Hitler ukończył

(Ciąg dalszy).

wo(?) i wykazali już swe walory w służbie w ramach Hitler-Jugend.

Będą mieli świetnych, specjalnie wybranych nauczycieli. Otoczeni zostaną wzorową opieką lekarską. Doskonale odżywni, jednako umundurowani będą nawet dostawać taką samą ilość pieniędzy jako kieszonkowe, aby równość w traktowaniu i życiu była najzupełniej kompletna.

Porządek ich zajęć będzie następujący: O 6 rano kwadrans gimnastyki. Nauczanie od 8 do 12 z półgodzienną przerwą! Od 12 do 16,30 obiad, odpoczynek, sport i zajęcia rzemieślnicze. Od 16,30 do 18 godzina nauki pod kierunkiem profesorów, zamiast tzw. nauki w domu. Reszta dnia zostanie poświęcona zabawom, przedstawieniom filmowym itp. W środy i soboty popołudnia są wolne od zajęć. W tych dniach młodzież będzie się rozjeżdżała po okolicy na rowerach i nawiązywała kontakt z ludnością, czyli będzie pełniła „Jungvolkdienst (służbę zuchów). Tak będzie cały rok. W lipcu „Pimpfe“ spędzą pewien czas w obozie pod namiotami. I dopiero po tym jakies urwane parę tygodni w domu rodzicielskim. Aby jednak kontakt z tym domem zachować, nauczyciele będą utrzymywali żywą korespondencję i wymianę zdań z rodzicami.

Z uczniów szkół Adolfa Hitlera przy tak skąpej ilości godzin nauki mają wyrosnąć przyszl „Übermenschen” — nadludzie i przede wszystkim „Nad Niemcy”. Wprawdzie nie mówi się tego głośno i cytowany organ wyraża dużo zastrzeżeń, że jest to eksperyment, którego skutków przewidzieć nie sposób, jednak nikt by nie pchał tyle pieniędzy w coś, z czego by się cudów nie spodziewał. Dziesięć takich bajecznych internatów w całości przez państwo utrzymywanych — to wydatek nie byle jaki. Jeśli do pierwszej klasy będzie się kierowało w każdym po 300 uczniów, w całości, licząc sześćdziesiąt przebywanie, chodzi o utrzymanie i nauczanie jakichś maksimum 18.000 chłopców jednorazowo.

Co wyrośnie z uczniów Adolfa Hitlera? Czy spełnią oni nadzieję w nich pokładane? Czy z nich będzie można wybrać prawdziwą elitę rządzących, ową przyszłą drużynę dla następcy Hitlera? I czy taka szkoła, co jest najbardziej kapitalnym pytaniem, wychowa przyszłego Hitlera?

Sam Adolf Hitler był synem biednego funkcjonariusza celnego. Ojciec go wcześniej odumarał. Nie mógł marzyć ani o internacie, ani o tak cudownym rozplanowaniu lekcji, ani o kieszonkowym. Musiał jako chłopiec pójść w świat i przebić się własnymi siłami! I może właśnie, dlatego a nawet na pewno dlatego jest Adolfem Hitlerem. Gdyby zaś sam skończył taką Adolf-Hitler-Schule, to czy byłby Hitlerem?... Chyba nie!!!

Mimo wszystko eksperymentowi niemieckiemu nie można odmówić jednego: jest naprawdę ciekawy. I jest dlatego tak bardzo ciekawy, że tych trzystu, którzy wstąpiłi do szkoły w Crössinsee, pokażą swe walory dopiero po doświadczeniu do wieku męskiego, tj. za lat przynajmniej dwadzieścia jeśli nie trzydzieści. Hitler będzie miał wówczas lat 70 lub 80. Czytelnicy niniejszego artykułu, którzy się takimi kwestiami interesują, niewiele będą liczyć mniej, i tylko ci będą mogli osądzić ten eksperyment, którzy dziś mają po lat 12 i których takie czy inne zagadnienie rasy (chyba gołębi lub królików) nie interesują i którym nawet trudno wytłumaczyć, co to jest wódz, drużyna, czy elita. Tak więc eksperyment niemiecki jest bardzo ciekawy ponieważ... mało mamy szans na zaspokojenie naszej ciekawości. No i jak tu hodować rasowych ludzi i nadludzi?...

St. Strąbski.

Same żydy!

Nowe aresztowania komunistów w Warszawie.

Policeja polityczna dokonała w ciągu nocny ubiegłej i we wtorek szeregu aresztowań wśród komunistów stolicy, zatrzymując kilkunastu członków CKW. i PKP.

Aresztowanych osadzono w areszcie śledczym, są to: Benjamin Kreisler, Chana Werne, Mowsze Komornik, Mowsze Gelblum, Izaak Sobek, Chil Zuker, Chaim Zuker, Luba Jabłońska, Symcha Rotberg, Roman(!) Zylbersztajn.

Świadkowie potwierdzają całkowicie zarzuty stawiane przez „Dziennik Bydgoski” ...

(Ciąg dalszy).

com przez świadka i zadaje mu następujące pytanie: Czy w dekrecie przeniesienia pana nie poruszono momentu wysługiwnia się zaborcom?

Sw.: Dekret nic o tym nie mówił. Przeniesiony zostałem na podstawie art. 58.

„Dla dobra szkoły”

Mec. Syski: Przeciwko komu policja przeprowadzała dochodzenia w szkołach? Sw.: Chyba nie przeciwko członkom Z. N. P. A zresztą nie jestem konfidentem policji.

Z dalszych pytań zastępcy oskarżycieli adw. Pawłowski wynikało, że stara się on zrzucić ciężar odpowiedzialności za niesłychane stosunki na władze państwowe, ażeby ochronić Z. N. P. Adwokat posuwa się przy tym tak daleko, że przewodniczący przerywa mu, zwracając uwagę, że nie jest prokuratorem.

Jako drugi świadek staje nauczyciel szkoły powszechnej Serwacy Zieliński z Świecia. Świadek wykładał dawniej w gimnazjum i przeniesiony został w 1932 r. do szkoły powszechnej w Świeciu. Liczy on lat 49 a nauczycielem jest od 28 lat. Nauczyciel Zieliński, znajdujący się w służbie czynnej, zeznaje dość ostrożnie, lecz potwierdza szereg zarzutów podniesionych przez „Dziennik Bydgoski”. Na pytanie przewodniczącego, czy inspektorzy szkolni wyszli przeważnie z Z. N. P. i czy wpłynęli na nauczycieli, ażeby wstąpili do Z. N. P. świadek twierdzi, że tak i stwierdza, że inspektor oświaty pozaszkolnej powiedział do kierownika w Przechowie, iż inspektor Madej w

Sędzia okręgowy p. Ochocki.

Grudziądzu życzy sobie, aby wszyscy należeli do Z. N. P.

Przew.: Czy od przynależności do Z. N. P. uzależniono awanse?

Sw.: Taka była ogólna opinia wśród nauczycielstwa, że awansują tylko ci, którzy należą do Ogniska.

Przew.: Co spowodowało zmniejszenie się liczby członków Chrześcijańskiego Stowarzyszenia?

Sw.: Dużo nauczycieli wystąpiło w obawie, że tracą chleb oraz w obawie przed przeniesieniem.

„Antypaństwowa” robota w Akcji Katolickiej!

Sędzia Ochocki: Czy świadek może wskazać jakiś jaskrawy wypadek?

Sw.: Kolega mój należał do Z. N. P. i wchodził do niego i innych kolegów, którzy są w Stowarzyszeniu i pracują w Akcji Katolickiej do wystąpienia, bo twierdził, że w Stowarzyszeniu jak i w Akcji Katolickiej uprawia się robotę antypaństwową. Gdy zwróciłem mu uwagę, że pracujemy według wskazówek ks. biskupa Okoniewskiego, to kolega ów przestał atakować.

Przew.: Czy świadek jest członkiem Stowarzyszenia?

Sw.: Tak. Lecz dawniej byłem ogniskowcem. Później jednak wystąpiłem.

Przew.: Dlaczego?

Sw.: Coraz częściej bowiem pojawiały się w organie Związku artykuły napastliwe na księży, a ponadto redakcja „Głosu Nauczycielskiego” propagowała książkę Janiny Baryckiej pt. „Stosunek kleru do państwa i o-

światy”, w której to książce autorka atakuje duchowieństwo katolickie. Wystąpiłem więc, bo z moim sumieniem nie mogłem pogodzić takiej walki z klerem.

Na zapytanie zastępcy oskarżycieli, czy w organie Z. N. P. częste były ataki, świadek stwierdza, że ataki były dość częste i miał wrażenie, że chodziło o zohydzenie całego kleru, a nie poszczególnych duchownych.

Przew.: Czy świadek czuje się pokrzywdzonym?

Sw.: Tak! Po przeniesieniu wystąpiłem z Ogniska, jednak nie wiem czy to przeniesienie wpłynęło na wystąpienie z Związku. Na dalsze pytania sędziego Arndta, czy poza artykułami, w których przebiegała niechęć do kleru znajdowały się w piśmie Związku również i przychylnie dla kleru artykuły, świadek nie może sobie takich artykułów przypomnieć.

Bolszewicki „Płomyk” a pogroźki kierownicze.

Następnie świadek urzędnik kolejowy p. Tadeusz Jabłoński z Solca Kujawskiego zeznaje, że po ukazaniu się owego historycznego bolszewickiego numeru „Płomyka”, zakazał dziecku swemu abonować to pismo. Po oświadczeniu tego kierowniczce szkoły p. Lirowej, dziecko moje, — mówi świadek — przyszło z placem do domu i powtórzyło słowa kierowniczki, że „jeżeli nie będziesz abonować „Płomyka”, to będzie bardzo źle!” Ze tak istotnie było, o tym nie wątpię, gdyż dziecku wierzę, bo jest przyzwyczajone do mówienia prawdy. Złej noty dziecko jednak nie przyniosło i noty były takie same jak poprzednio.

Jako ostatni świadek w pierwszym dniu rozprawy złożył zeznania prezes bydgoskiego oddziału Z. N. P., kierownik szkoły im. Kościuszki Antoni Jopka. Stara się on oświadczyć zarzuty podniesione w „Dzienniku Bydgoskim”, lecz zeznania jego są gołosłowne. Stwierdza on, że ataki „Dziennika Bydgoskiego” były niesłuszne i że chodzi o teren lokalny, stosunek ogółu ogniskowców do kleru i Kościoła katolickiego jest przychylny.

W drugim dniu rozprawy, po zaprzysiężeniu świadków postę Korneckiego i Madaję, jako pierwszy składa

rewelacyjne zeznania ks. prałat dr Kaczyński, dyr. Katol. Agencji Prasowej.

Świadek operuje bogatym materiałem dowodowym i swoje twierdzenia popiera przytaczaniem źródeł. Na wstępie mówi o stosunku ZNP do państwa i Kościoła, uzasadniając wszystkie zawarte w inkryminowanym artykule „Dziennika Bydgoskiego” nie było żadnej reakcji ze strony ZNP. Po raz pierwszy spotykamy się tu — w Bydgoszczy z reakcją ze strony przywódców Związku.

Jako pierwszy punkt porusza ks. dr Kaczyński głośną sprawę książki Janiny Baryckiej pt. „Stosunek kleru do państwa i oświaty”, będącej pamfletem na duc-

wienie. Książkę tę kolportowała jedynie Księgarnia Nauczycielska w Warszawie, która jest własnością Z. N. P. Wydana została ta książka anonimowo, a kryje się pod tym nazwiskiem jedna z wybitnych działaczek Z. N. P. na Śląsku, która została później przeniesiona na równorzędne stanowisko do Warszawy. Jedyną reklamę książki dał organ Z. N. P. „Głos Nauczycielski”, który nazywa ją książką, jakich mało. W tym „Głosie” chwalamo ją, że dużo odwagi cywilnej posiada autorka, wydając tę książkę. Żadna to cywilna odwaga, skoro ukrywa się pod pseudonimem, bojąc się procesów. Jaką wartość posiada ta książka, o tym świadczy fakt,

rzucenia oszczerstw na ks. kardynała Kakowskiego.

Otóż książka Baryckiej rozpoczyna się oszczerstwem na ks. kardynała Kakowskiego, który nigdy nie stawał trudności Z. N. P. i nie było zupełnie powodu do zaatakowania tego wysokiego dostojnika Kościoła. Na wstępie, pisząc o ks. kardynale Kakowskim, autorka insynuuje, że ksiądz kardynał rzekomo nie pozwolił w czasie okupacji niemieckiej na przemianowanie ulicy Berga, namiestnika rosyjskiego, na ul. Traugutta, chcąc tym samym podkreślić niepatriotyczne stanowisko księdza kardynała - regenta. I cóż się okazało? Przemianowano ulicę w roku 1915, a kardynał Kakowski został regentem w roku 1917. Pisze pani Barycka, że u ks. kardynała zjawiała się w tej sprawie delegacja obywateli miasta pod przewodnictwem późniejszego premiera Ponikowskiego. Tymczasem po ukazaniu się tej napaści prof. Ponikowski stwierdził, że nigdy w takiej delegacji nie brał udziału i że zmiana nazwy ulicy nie wymagała decyzji regenta, lecz zależała od zarządu miasta.

Przyglądając do oszczerstwa. Innych nie badałem. Ale to jedno jest dowodem, jakimi metodami posługuje się Z. N. P. — Wyjaśnienia i sprostowania p. Ponikowskiego żaden organ Z. N. P. nie zamieścił. Gdy zapytałem ks. kardynała Kakowskiego,

czy nie należałoby autorkę pociągnąć do odpowiedzialności, ks. kardynał oświadczył mi, że byłoby to poniżej jego godności.

Episkopat potępił Z. N. P.

Ks. prof. dr Klepacz opracował książkę pt. „Ideale wychowawcze i organizacje nauczycielskie w Polsce”, w której zebrał obfity materiał dotyczący stosunków Z. N. P. i jego przywódców do religii i Kościoła katolickiego, opierając wszystkie swoje wywody na materiale źródłowym ze szczególnym cytowaniem dokumentów. Książkę tę sąd postanowił dołączyć do aktów procesu.

Następnie ks. dr Kaczyński dał rys historyczny stosunku Z. N. P. do kolegów. Świadek stwierdza, że tak agresywnego i niezwykle ostrego stosunku do Kościoła katolickiego jak i wystąpienia przeciwko duchowieństwu katolickiemu i przeciwko praktykom religijnym w szkole ze strony zarządu głównego i kół Z. N. P. nie było dopóki spuścizny po śmierci prezesa Nowaka, człowieka starszego i umiarkowanego, nie objął obecną prezes Kolanko. W 1930 r. gdy ataki na duchowieństwo i praktyki religijne stawały się coraz częstsze, Episkopat wydał odezwę w której przestrzega Związek i jego członków przed walką z religią i Kościołem. W tym miejscu ks. dr Kaczyński cytuje ustępy z książki ks. dr Klepacza. Akcja przeciwko klerowi prowadzona była systematycznie. Muszę stwierdzić — mówi świadek — że

jeżeli chodzi o stosunek ogółu nauczycielstwa do kleru, to nie przedstawia się on tak bardzo źle i że współpraca z duchowieństwem istnieje.

Jeżeli były jakieś inspiracje, w powyższym kierunku, to wyszły one z góry od kilki i przywódców Z. N. P. Jako dowód, że to góra prowadziła tę akcję, niech posłuży referat wiceprezesa Z. N. P. p. Zygmunta Nowickiego, wygłoszony w Warszawie w 1930 roku, w którym p. Nowicki stwierdził, że kler wszystkich wyznań jest największym wrogiem nauczycieli. Świadek powołuje się w tym miejscu na organ ZNP „Głos Nauczycielski”. Następnie ks. dr Kaczyński podaje szereg innych cytat, w których wydrwiwano moralność katolicką i zapowiadano, że młodzież wychowywana przez obecnych pedagogów związkowych zerwie wszelką łączność z kulturą chrześcijańską.

Bezbożnicy w Z. N. P.

Na pytanie przewodniczącego, czy istnieje bezbożnictwo na terenie Z. N. P. zeznał świadek, że były „kole spasowiaków”, wychowanych pod kierownictwem komunisty dyr. Spasowskiego, członka Z. N. P. Kole te prowadziły wyraźną akcję komunistyczną i bezbożniczą. Członkowie ich niejednokrotnie byli aresztowani. Na dowód nieprzychylnego ustosunkowania się Z. N. P. do duchowieństwa i Kościoła katolickiego świadek zwraca uwagę na pierwszy numer „Głosu Nauczycielskiego” organu ZNP jaki ukazał się po wakacjach, a który zawiera niezwykle ostry atak na duchowieństwo, mimo, że duchowieństwo żadnej ku temu nie dało okazji. Z tego numeru świadek odczytał ustępy, ażeby dowiedzieć, że w metodzie i w nastawieniu przywódców Z. N. P. leży

szkalowanie duchowieństwa katolickiego.

Przywódcy usiłują wypajać w szare masy nauczycielskie nienawiść do duchowieństwa. Jaskrawymi dowodami tego stosunku są wypadki, jakie miały miejsce w Świecianach, Głębokiem i innych miejscowościach. Nawet posłanka Prystorowa wystąpiła w sejmie z interpelacją w tej sprawie i oświadczyła, że na temat wypadków święciańskich rozmawiał z nią wojewoda Bociński, który musiał z oburzeniem opuścić zjazd Z. N. P. ze względu na panującą tam atmosferę. A zjazd ten odbył się z udziałem prezesa zarządu głównego Kolanki.

Świadectwo wojewody Bocińskiego

Na pytanie przewodniczącego, dlaczego wojewoda wyszedł ze zjazdu, świadek zeznaje, że wojewoda Bociński uważał atakowanie duchowieństwa i religii za czyn wysoce niepatriotyczny. Obowiązek obywatelski nakazywał, ażeby szczególnie na ziemiach wschodnich, gdzie w niektórych miejscach ludność duchowo jest nam jescze obca, nie atakowano kleru i religii. Na kręścach potrzebna jest współpraca ze względu na konieczność wychowania młodzieży i kształcenia charakteru.

Nieraz przywódcy związkowi tłumaczą się, że walka z klerem nie jest równoznaczna z walką z Kościołem i religią. Podobnie tłumaczą się hitlerowcy, walcząc z duchowieństwem katolickim. Prasa hitlerowska twierdzi, że, walcząc z duchowieństwem katolickim, nie zamyka się przecież ko-

Ciąg dalszy na stronie 7-ej.

Na marginesie.

Zdarzył się taki wypadek: Dyrektor jednej z najpoważniejszych firm wydawniczych w Warszawie udzielił wywiadu prasowego, w którym powiedział kilka gorzkich, ale słusznych słów o żydowskich wpływach na nasze życie kulturalne, o Kadencie, Polskiej Akademii Literatury itp. Wywiad się ukazał, a parę dni później ukazało się zaprzeczenie udzielającego wywiadu, że nic podobnego nie mówił, że jest przyjacielem żydów i Kadena.

Nie wiadomo jakie przyczyny skłoniły poważnego człowieka do wyparcia się własnych słów. To nie jest jednak ważne. Ważne jest, że ten drobny, zdawałoby się wypadek potwierdza jeszcze raz, że w Polsce daje się obecnie odczuwać brak jednej zasadniczej cnoty: odwagi cywilnej. Ludzie wstydzą się przyznać do własnych poglądów, wstydzą się z otwartą przyłbicą i podniesionym czołem iść przez życie.

Ten brak odwagi cywilnej daje się odczuwać i w sprawie żydowskiej, gdzie różni ludzie po prostu boją się narazić się żydom i ich potęgę materialnej. Odwagi cywilnej brakuje i na innych odcinkach życia społecznego.

Odwaga cywilna została w swoim czasie nylcipiona z urzędu. Na szczęście ten najgorszy okres propagandy służalstwa i braku kregostupa już minął. Ale pozostało jeszcze jak zła zmora wspomnienie wyścigu fatygantów, donosicielstwa, presji oficjalnej, entuzjazmu na rozkaz i urabiania opinii według biurokratycznego szablonu.

Odwaga cywilna, zdolność do głoszenia i ponoszenia odpowiedzialności za swoje przekonania — to wszystko zginęło z naszego życia. A co za tym idzie — zginęła swoboda obywatelska i poczucie własnej godności ludzi, którzy tej godności powinni strzec.

I dlatego nie odbuduje się właściwej atmosfery w Polsce, nie wzbudzi się nastroju solidarnej i ofiarnej współpracy, dopóki nie będzie postawiony na właściwym, wszystkich obowiązującym poziomie elementarny nakaz odwagi cywilnej i całkowitej odpowiedzialności za słowa i czyny.

Przeciw ischiasowi: PISZCZANY

Tanie kuracje rzeźniaczej! (8239)
Inf.: Biuro Piszczany, Cieszyn IX/1

Ujęcie morderców Ingrid Wiengreen.

Wiedeń, 29. 4. (PAT). Policji udało się ująć sprawców zamordowania Ingrid Wiengreen, córki posła Paragwaju w Wiedniu. Są nimi Fryderyk Schlegel, Franciszek Sandner, Fryderyk Flech i Wilhelm Stejkal. Mordercy, z których najstarszy liczy około lat 20, zorganizowali bandę celem napadania na samochody. Na płaszczu Schlegela odkryto ślady krwi. Jak się zdaje był on bezpośrednim sprawcą morderstwa, podczas gdy współnicy jego stali na straży.

Policja sprowadziła aresztowanych na miejsce zbrodni, gdzie w czasie przesłuchiwania obciążają się wzajemnie zeznaniami. Nie ulega wątpliwości, że morderstwo miało charakter rabunkowy. Fakt znalezienia przy zwłokach ofiary ręcznej torebki z kosztownościami, należy wytłumaczyć tym, że Ingrid Wiengreen upadając zasłoniła ją swym ciałem przed oczyma morderców.

Delegacja Zw. Miast u premiera.

Warszawa, 29. 4. (Tel. wł.). W dniu wczorajszym p. premier gen. Sławoj-Skiadkowski przyjął delegację Związku Miast z prezesem zarządu Związku komisarycznym prezydentem Warszawy p. Stefanem Starzyńskim na czele. Uderza, że w składzie delegacji nie były reprezentowane tak poważne miasta jak Bydgoszcz i Poznań.

Delegacja przedstawiła p. premierowi postulaty miast, uchwalone na zjeździe.

Nowy rekord lotniczy.

Paryż, 28. 4. (PAT). Pilot francuski Rossi ustanowił w ostatnich dniach nowy międzynarodowy rekord szybkości lotniczej na dystansie 5.000 klm, uzyskując średnią szybkość 312,5 km na godzinę.

Poprzedni rekord na tym dystansie należał do Amerykanina Tomlinsona i wynosił 272 km na godz.

Tylko zawartość pakietów Kneippa. — Wszystko inne jest naśladownictwem a nie dobrą i zdrową Kawa Słodowa Kneippa!

Siła armii japońskiej.

Daleki Wschód. Z tym pojęciem kojarzy się zaraz drugie... wojna. Sytuacja na Dalekim Wschodzie jest skomplikowana, ciągle naprężona, każąca się lada chwila spodziewać wybuchu nowego zbrojnego konfliktu. Na ogół mało się człowiek orientuje w sprawach tej niespokojnej części świata. Są dla nas te sprawy częstokroć niezrozumiałe i niejasne. Trochę światła dać nam może rozpatrzenie konfliktów na Dalekim Wschodzie z punktu widzenia antagonizmu Z. S. R. R. i Japonii, antagonizmu o panowanie nad brzegami Pacyfiku. Decydujące znaczenie w rozwiązaniu problemu: — Z. S. R. R. — czy Japonia? — będzie miała niewątpliwie armia japońska. Jej siła bojowa zaważy i dlatego warto się nad tą siłą zastanowić.

Japonia może zmobilizować na wypadek wojny 11.900.000 ludzi, z czego prawie cztery miliony może od razu pójść na front. Japonia jest stumilionowym państwem z milionowym rocznym przyrostem naturalnym. W roku 1934 liczba żołnierzy na stopie pokojowej sięgała trzystu tysięcy, żołnierzy doskonale wyszkolonych i niezmiernie

nie wytrzymałych na trudy, nadludzko, bezprzykładnie ofiarnych. To wszystko zawiera się w armii lądowej i marynarce. Armia lądowa liczy siedemnaście dywizyj piechoty, cztery brygady kawalerii i cztery brygady artylerii ciężkiej plus brygady mandżurskie w sile 75.000 ludzi. Dość silne lotnictwo, potężna marynarka wojenna. W Japonii istnieje powszechny obowiązek służby wojskowej. Poporowi w chwili wcielania ich do kadry mają dwadzieścia lat. Po odświeżeniu czasokresu służby czynnej (2 lata) odsyła się ich do rezerwy, gdzie pozostają przez piętnaście lat. Pospolite ruszenie obejmuje mężczyzn w wieku od 17 do 40 lat.

Gdybyśmy patrzeli na armię japońską pod kątem widzenia budżetu państwa, natenczas te niecałe 47 proc. preliminowane na armię i floty nie byłyby zbyt rażące w zestawieniu z preliminowanymi przez inne mocarstwa sumami. Trzeba jednak wiedzieć, że na cele wojskowe przewidziany jest dwumiliardowy kredyt roczny (w yenach). I trzeba jeszcze wziąć pod uwagę: nieprawdopodobną ofiarność ludności Japonii bez

różnic na potrzeby armii, ofiarność ogromną, nigdzie nie spotykaną. W przeciągu jednego tylko roku ludność Japonii ufundowała armii 165 samolotów, 41 armat, 347 karabinów maszynowych. A wszystko to jest niczym w porównaniu z faktem, którego nie powtórzy zapewne ludność żadnego państwa: otóż podatnicy japońscy wnieśli pe-

8240

Przed otwarciem największego mostu świata

27 maja oddany zostanie do użytku publicznego najwyższy i najdłuższy most wiszący świata, przerzucony pod San Francisco ponad zatokę „Złota Brama”. Most zbudowano kosztem 85 milionów dolarów. Most ma 6 torów samochodowych i dwa chodniki dla pieszych.

Obrady zjazdu rektorów w Warszawie.

Warszawa, 29. 4. (PAT). W dniu 28 bm. odbyły się w ministerstwie W. R. i O. P. obrady zjazdu rektorów szkół akademickich z całej Polski.

P. minister W. R. i O. P. prof. Świętosławski wniósł na porządek dzienny obrad szkic projektu nowelizacji ustawy z 15 marca 1933 roku o szkołach akademickich. W przemówieniu wstępnym uzasadnił p. minister projekt zmiany lub uzupełnienia niektórych artykułów, tych mianowicie, które w przeciągu 4-letniej konfrontacji z życiem ukazały swe niedostatki lub wady. Odnosi się to przede wszystkim do artykułów, które dotyczą warunków bezpieczeństwa w szkołach lub zawierają przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym, następnie do art. 3, który ustala

tryb reorganizacji szkół, tworzenia lub związania wydziałów, studiów i katedr.

Ogólną tendencją projektowanej zmiany jest z jednej strony zapewnienie władzom akademickim, rektorom i senatom lepszych warunków utrzymania porządku w szkołach, usprawnienie egzekutywy ich zarządzeń, a z drugiej strony zapewnienie szkołom stałszych podstaw ustroju i pracy naukowej.

Po przeprowadzeniu dyskusji nad sprawą nowelizacji ustawy minister poddał jeszcze pod obrady zjazdu ogólne wytyczne zamierzonej również nowelizacji rozporządzenia o stowarzyszeniach akademickich, kładąc szczególny nacisk na konieczność zmiany ordynacji wyborczej.

tycję do rządu i parlamentu, petycję niezwykle oryginalną — o podwyższenie podatków, aby przez to zasilić można było budżet armii.

Przemysł wojenny Japonii rośnie z każdym dniem, dzisiaj będąc już zdolnym do pokrycia całkowitych zapotrzebowań armii. Jest tylko bieda z surowcami, ale Japończycy liczą się z tym, że w niedługim czasie będą samowystarczalni na wypadek wojny. Naczelny zwierzchnik japońskich sił zbrojnych — cesarz decyduje o wojnie i pokoju. Obecny władca japoński, cesarz Hirohito nie jest tylko nominalnym, jak większość głów państwa, ale faktycznym szefem armii; posiada bowiem wysokie wykształcenie wojskowe. A weźmy tylko gdzieś na świecie nie spotykany autorytet cesarski. Cesarz jest dla wszystkich Japończyków świętością, uosobieniem najwyższych wartości, bogiem nieledwie.

Jeżeli chodzi o wojsko to cesarzowi podlegają bezpośrednio i szef sztabu generalnego i najwyższa rada wojenna. Do niej należą szefowie sztabów armii i marynarki, mianowani przez cesarza. Do rady należą marszałkowie, generałowie i admirałowie siłą faktu każdorazowy minister wojny i marynarki. Dwaj ci urzędnicy muszą być służbie czynnej, stąd obowiązują ich bezwzględne posłuszeństwo.

Armia japońska w zasadzie jest niezależna od rządu i parlamentu z wyjątkiem uchwalenia budżetu, gdzie kontakt z rządem i parlamentem jest konieczny. Zresztą sympatie narodu japońskiego są po stronie armii, a nie ugrupowań politycznych. A jeżeli by wybuchł naprzykład zatarg między armią, a rządem, czy parlamentem na tle budżetowym, zatarg, któryby spowodował ustąpienie ministra wojny, natenczas napewno nie znajdzie się jego następcy, bo żaden z oficerów służby czynnej nie przyjmie stanowiska wbrew interesom armii.

Japoński korpus oficerski jest przeciwnikiem partii politycznych, uważając, że partie kępają i uniemożliwiają monarszą działalność cesarza. Imperialiści japońscy są wrogami „gangreny zachodniej” — merkantylizmu i kapitalizmu jako czynników destrukcyjnych, czynników zagrażających pomyślnej przyszłości „Imperium Wschodzącego Słońca”.

Kilkomilionowy związek rezerwistów armii i floty szerzy w kraju bardzo intensywną propagandę patriotyczną i imperialistyczno-militarną. Członkowie tych patriotycznych organizacji gotowi są do najwyższych poświęceń dla dobra Imperium. Ci idealisci zarażają cały naród swymi poglądami.

Główną rolę w patriotycznych związkach japońskich grają oficerowie. Ich zastęga jest dzisiejsza wartość armii jako czynnika społecznego. Oni to sprawili stałą wojenną gotowość całego narodu, stałą gotowość, do której dodać trzeba konieczność wielką moralną dyscyplinę: zdolność do najwyższych poświęceń.

Armia japońska nie zawiedzie tych nadziei, jakie w niej naród pokłada. W przyszłej wojnie będą Japończycy walczyli do ostatniego tchu, do ostatniego żołnierza i do ostatniej...

Henryk Bryl.

Z kraju.

Kardynał Kaspar przybędzie do Polski. Jak donosi prasa czechosłowacka, praski arcybiskup kardynał dr Kaspar weźmie udział w kongresie Chrystusa Króla w Poznaniu w dniach 25—29 czerwca br. Poczyniono też przygotowania do wyjazdu większej ilości osób z Czechosłowacji na kongres do Poznania.

Sprzedawcy ziemi polskiej w obce ręce na Podolu będą piętnowani. Walne zgromadzenie tarnopolskiego Koła Towarzystwa Szkół Ludowej uchwaliło jednogłośnie piętnować publicznie na łamach „Głosu Polskiego”, tygodnika, wychodzącego w Tarnopolu, sprzedawców ziemi polskiej w obce ręce.

Ceny olejów zagranicznych w Polsce wyższe o 30 proc. od ogólnościwiatowych. Ceny olejów zagranicznych, sprowadzanych do Polski, a służących do wyrobu mydła, wynosi 1 zł 34 gr, a czasami nawet 1 zł 40 gr, podczas gdy ogólnościwiatowe osiągają tylko 1 zł. Płacimy więc w Polsce o 40 proc. więcej. Gdy obliczymy, że w r. ub. przywieźliśmy do Polski 26.000 ton tych olejów, dowiemy się, że konsumenci zapłacili pewnego rodzaju haracz w wysokości 7.800.000 zł. W tym oto leży tajemnica — dlaczego mydło w Polsce jest drogie.

Cech chrześcijański murarzy we Lwowie obchodzi 365-lecie swego istnienia. W dniu 2 maja br. Cech Chrześcijański Mistrzów Murarzy, Kamieniarzy i Brukarzy we Lwowie obchodzić będzie 365-lecie swego istnienia. Cech ten został założony w roku 1572. Na uroczystość przybędą delegacje z całej Polski. Cech poświęci nowy sztandar.

W r. 1936 było w Polsce 14 pożarów zbiorowych. Pożary zbiorowe w Polsce w roku 1936 miały miejsce w 14 miejscowościach, z tego dwa masowe w Dawidgródce i Nowej Osadzie pod Zamościem, gdzie spłonęło 210 i 41 nieruchomości, po 100 nieruchomości dwa pożary, ponad 50 nieruchomości były 4 masowe pożary, w lubelskim 3, nowogródzkim i tarnopolskim po 2, woińskim, białostockim i lwowskim po 1.

Przed wielką manifestacją robotniczą w Poznaniu.

Katolicki Związek Robotników Polskich w Poznaniu, organizacja kulturalno-oświatowa i społeczna, skupiająca obecnie pod swoim sztandarem około 20.000 robotników w szeregach 251 czynnych oddziałów w obrębie archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej, urządzi w niedzielę 2 i w poniedziałek 3 maja br. XXXIII zjazd delegatów.

W niedzielę 2 maja od godz. 12—14 i od 16 trwają obrady wewnętrzno-organizacyjne związku. W poniedziałek 3 maja o godz. 7 nabożeństwo zjazdowe w kaplicy sodalicyjnej przy ul. św. Marcina 69, o godz. 9,15 uroczyste zebranie.

Z ruchu robotniczego w Grudziądzu.

Grudziądz. W tych dniach odbyło się zebranie **Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego w Grudziądzu** w lokalu p. Kłosa przy licznych udziałach członków. Po zagajeniu zebrania przez prezesa p. Montewskiego, wygłosił sekretarz p. St. Kwiatkowski dłuższy referat na temat taryfy płac, rynku pracy, pogorszenia się bytu pracujących przez drożyznę i szczególnie ciężkiego położenia bezrobotnych. Mówca apeluje do obecnych, by uświadamiali swoich kolegów, bo tylko gremialne zorganizowanie się w Chrześc. Zjedn. Zawodowym umożliwi należytą obronę praw robotnika i rzemieślnika.

Nad referatem wywiązała się żywa i obszerna dyskusja. Prezes Montewski zawiadamia, że Ch. Z. Z. ostatnio walczyło przyczyniło się do poprawy warunków dla świata pracy na terenie okręgu pomorsko-nadnoteckiego, doprowadziło bowiem do taryfikacji płac w przemyśle ceramicznym i tarcicznym. Nowe taryfy wprawdzie nie pokrywają w całej pełni potrzeb robotnika, ale stanowią one znaczny postęp, kładąc kres wyzyskowi, uprawianemu przez niektóre tartaki, płacące robotnikom po 20 groszy na godzinę. W dalszym ciągu dyskusji skarżono się też na **wyzysk robotnika**, szczególnie w cegielniach, zaś **bezrobotni** oświadczyli, że nie chcą zapomóg i akcji doraźnych, lecz domagają się **stałego zatrudnienia** na okres przynajmniej 26 tygodni przy **pełnej taryfie płac**, aby mogli później — jeśli będzie brak pracy — korzystać z funduszu bezrobocia. Dyskusja ujawniła poza tym, że dotychczasowa bezsilność świata pracy pochodzi z rozbicia, wywołanego polityką czerwonych związków, ulega-

jących hasłom radykalnym ze względów politycznych.

W końcu uchwalili zebrani jednomyślnie rezolucję, w której m. in. czytamy:

My robotnicy i rzemieślnicy, zrzeszeni w Chrześcijańskim Zjednoczeniu Zawodowym w Grudziądzu, będąc chwilowo bez pracy, a mający jako obywatele Państwa prawo do życia jak wszyscy inni, zwracamy się do Rady i Zarządu miasta Grudziądz oraz do Władz Powiatowych i Wojewódzkich z żądaniem **uruchomienia większych robót publicznych**, by wszyscy bezrobotni znaleźli zatrudnienie przynajmniej na okres 26 tygodni nieprzerwanie przy pełnej taryfie płac, abyśmy mogli korzystać później — w razie braku pracy — z funduszu bezrobocia. **Nie chcemy akcji doraźnych i zapomóg, które nie starczą na wyżwienie rodzin, lecz żądamy pracy opłacanej normalnie.**

Wszyscy zebrani stwierdzamy, że **ustawą o kartelach** zapewniono przemysłowi wysokie, a nawet często nadmierne zyski, gdy masy robotnicze zostały bez należytego zapewnienia egzystencji. Dlatego też domagamy się zmiany i uzupełnienia ustawodawstwa w tym kierunku, by zapewniono w pierwszej linii każdemu Polakowi bez wyjątku stałą pracę i chleb, zaś obokrajowcy i przynajmniej na razie owe 600.000 żydów, którzy przybyli do Polski po 1926 r. — zabierając chleb Polakom — muszą czym prędzej wyemigrować z Polski.

My pracujący apelujemy do pp. pracodawców o dobrowolne zwiększenie płac stosownie do zwiększonych kosztów żywności.

Stosunek obszarów kolonialnych do przyrostu ludności.

Pomiędzy podziałem obszarów kolonialnych na kuli ziemskiej a naturalnym wzrostem ludności państw metropolii kolonialnych nie można stwierdzić żadnego uzasadnionego stosunku.

Pierwsze dwa miejsca pod względem rozmiarów posiadanych obszarów kolonialnych zajmuje **Anglia i Francja**. Ta pierwsza posiada bowiem 36.532 km kw obszarów kolonialnych, druga zaś 11.833 km. kw.

Natomiast pod względem przyrostu ludności państwa te na dalekich miejscach i tak: w **okresie 1925—35 r. wykazała Anglia 154.000 przeciętnego rocznego przyrostu ludności, Francja tylko 43.000**, tak, że na 1000 ludności przybyło w Anglii 3,2, a we Francji tylko 0,5 rocznie.

Polska w porównaniu z tamtymi krajami wykazała w okresie 1925—35 r. **402.000**

przeciętnego rocznego przyrostu ludności, tj. na 1000 ludności przybywa u nas rocznie 12 ludzi. Naturalny przyrost ludności w Polsce jest więc prawie czterokrotnie wyższy, aniżeli w Anglii, a 24-krotnie niż we Francji.

Wskutek powyższego wytworzył się taki stan rzeczy, że państwa, w posiadaniu których pozostają największe obszary kolonialne, nie mogą właściwie tych obszarów kolonizować, gdyż nie mają kogo do nich wysłać. Polska natomiast, wykazując taki olbrzymi przyrost ludności, nie posiada dotychczas żadnego obszaru kolonialnego, wskutek czego rolnik polski, który wykazał pierwszorzędną zaletę pioniersko-kolonizacyjną, nie ma możliwości zastosowania swojej pracy i zdobywania lepszego losu w zamorskich koloniach.

Ze świata.

— Owczy pensjonat. Do Wrocławia przybył z Wirtembergii pierwszy transport 600 owiec, które następnie zostały przewiezione na specjalnie założone w tym celu pastwisko na Śląsku. Po pogłowia owiec w Wirtembergii w okresie planu czteroletniego wzrósł tak silnie, iż zabrakło pastwisk. Z rozwiązaniem braku pastwisk poradzono sobie w ten sposób, że na okres letni zostanie przewiezionych 100 sztuk owiec na pastwiska śląskie. Po okresie letnim część owiec zostanie sprzedana, a reszta powróci do Wirtembergii.

— Masowe aresztowania w Bremie. Do Bremy nadchodzą z Hiszpanii stale transporty rannych żołnierzy niemieckich. Policja miasta Bremy zatrzymała ostatnio ok. 300 osób przesiadujących w kawiarniach i restauracjach, które nie mogły wykazać się dowodami, iż zamieszkują w blokach domów znajdujących się w dzielnicy portowej. Podobne aresztowania mają podobno miejsce i w Hamburgu.

— Posadzony o zamordowanie 27 osób. Policja budapeszteńska prowadzi dochodzenie przeciwko niejakiemu Stefanowi Szunyogowi, właścicielowi większego gospodarstwa wiejskiego, który prowadził bardzo dziwny tryb życia. Szunyog jest oskarżony o zamordowanie 27 osób. Dotychczas udowodniono mu morderstwa 15 ofiar.

— Mapa Rosji sowieckiej na Wystawę Paryską. Jedną z fabryk moskiewskich przygotowała na Wystawę Paryską mapę Rosji sowieckiej, składającą się z 79 części, wielkości 22 m kw, a ważącą 3,5 ton. Mapę można rozbić na części, które mogą być także oddzielnie transportowane: Jest ona sporządzona z samych kamieni półszlachetnych. Doliny zrobiono z kilku gatunków tych kamieni o odcieniach zielonych, pasma górskie z bladobłękitnych i brunatnych, rzeki, kanały i morza z całej gamy niebieskich, granice państwa z różowego półszlachetnego kamienia z Uralu, granice republik związkowych wypunktowano rubinami. Dziesięć największych miast oznaczają gwiazdy z rubinów. Napisy miast ze szmaragdów, Moskwę zaś oznacza sierp i młot z brylantów. Poszczególne ośrodki przemysłowe oznaczono: rubinami ciężki przemysł, ametystami — lekki, kopalnie nafty i ropy — topazami, linie kolejowe — platynowe, lasy — szmaragdami i białymi kryształkami. Całość przedstawia się nadzwyczaj barwnie. Reprezentacja w lepszym gatunku aniżeli u zniechęconych krajów kapitalizmu, a lud rosyjski żyje w głodzie.

— Dzwieć miesięcy ani kropli deszczu. W północno-wschodnich prowincjach Chin, nawiedzonych olbrzymim głodem, który objął przeszło 25 milionów ludności, potwierdza się wiadomość, że od sierpnia ub. roku nie spadła tam ani jedna kropla deszczu. Ludność żywi się korą, korzonkami, z małymi domieszkami zboża. Zbiory zostały zniszczone całkowicie.

— W Monachium otwarto wielką wystawę psów. Wystawiono dwa tysiące okazów różnych ras. Właściciele najpiękniejszych psów otrzymują cenne nagrody, ufundowane m. in. przez Hitlera i Blomberga.

M. MATKOWSKI.

Strzał na schodach

POWIEŚĆ

34)

(Ciąg dalszy).

Magdzia nie miała już najmniejszych wątpliwości. To był widać główny zbrodniarz; Onufry i brodaty byli jego agentami, oni sprzątnęli Chołyńskiego z rozkazu swego szefa a teraz otrzymują za to pieniądze... tylko trochę mało wydaje się Magdzi tych nieniedzy, zresztą w cukierni było już mroczno, Magdzia nie mogła dobrze widzieć. Właśnie w tej chwili zapalono w cukierni lampy. „Tajemniczy zbrodniarz” wstał od stolika i sięgając po kapelusz do wieszadła zwrócił się twarzą w stronę okna i wtedy o zgrozo! panna Magdzia rozpoznała rozlane nieco, pełne spokoju i zadowolenia rysy pana Tulewicza!..

Stała jak skamieniała, dopiero trzask otwieranych drzwi przywołał ją do przytomności. Rzuciła się do ucieczki, wpadła w pierwszą przecznicę, trąciła kogoś, a ktoś przytrzymał ją mocno za rękę.

— Co się stało? proszę pani!

Ujrzała tuż przed sobą młodą, przystojną twarz sędziego Adulskiego, a oczy patrzyły na nią ciekawie poprzez szkła okularów...

— Niech go pan nie każe aresztować, on nie może być winny... to niemożliwe — bełkotała nieprzytomnie, nieprzytomnie.

— O czym pani mówi? Kogo mam kazać aresztować?

Magdzia nagle oprzytomniała. — I nie śledził pan teraz nikogo?

Sędzia śledczy Bronisław Adulski począł się dotknąć.

— To rzecz policji, sędzia nie śledzi nikogo. Ale co pani jest? Dlaczego pani taka przestraszona?

— Ja przestraszona? nie podobnego! śpieszyłam się tylko... i... i... i... Słyszałam właśnie, że już jest ktoś aresztowany w sprawie Chołyńskiego, dlatego pytałam się, czy to pan kazał go aresztować... Bałam się, czy to przypadkiem nie ten poczciwy Onufry... trzępała prędko, nie dając Adulskiemu przyjść do głosu... miałam pewne podejrzenia i lękałam się, by one nie zasugerowały policji, przekonałam się jednak, że on nie może być winien.

Sędzia Adulski nie okazał braku wiary w słowa Magdzi.

Tak, naturalnie... widzę jednak, że jest pani trochę zdenerwowana, a na zdenerwowanie nie ma nic lepszego jak czekolada i ciastka z kremem, jeśli się pani zgadza, tu zaraz blisko jest cukiernia...

— Nie nie, tam nie... Tam są okropne ciastka i czekolada zawsze przypalona — Magdzia była przerażona — nie cier-

pie tej cukierni!... Ale możemy iść przecież do innej...

Tu panna Magdzia uśmiechnęła się jak mogła najładniej i zręcznym ruchem poprawiła rozwiane trochę włosy.

Rozstali się przed domem Magdzi w najlepszej przyjaźni i Magdzia musiała w duchu przyznać, że pan Bronisław jest bardzo, bardzo miłym i wszystko byłoby dobrze, gdyby... gdyby była nie poznała swego własnego ojca w tajemniczym wspólniku Onufrego... Szała zamysłona przez podwórze i minęła bez słowa pana Kaliksta, drepczącego swoim starczym krokiem.

— Oho! panna Magdzia ma zamartwienie — odezwał się staruszek.

— Och, panie sędzio...

— A to źle... Bronek Adulski bardzo zacy chłopak, bardzo poczciwy i smutny by było, że w taki humor wprawiło panią jego towarzystwo.

— A to pan widział?

— Wracalem właśnie ze spaceru i minąłem państwa w bramie, tacyście byli zagadani... Nie chciałem przeszkadzać, Magdzia się zarumienila.

— Byłem dziś w Pruszkowie... dodał po chwili Jalkiewicz.

— Ach panie sędzio! — westchnęła Magdzia — życie jest takie dziwne...

To przecież nie powód, żeby się martwić.

— Gdyby pan sędzia wiedział!...

— Tak, gdybym wiedział... przyświadczył staruszek.

— Ale nie mogę tego powiedzieć nawet panu — rzekła panna Magdzia, rzucając Jalkiewiczowi pełne melancholii spojrzenie i poszła wdychając na górę.

Felicja Westen siedziała z pochyloną głową przed biurkiem, za którym urzę-

dował sędzia Adulski. Nawet róż nie zdołał zatrzeć na jej twarzy śladów znużenia i niepokoju. Usta nie powleczone szminką były sine i zeschnięte.

Twarz sędziego Adulskiego, gdy się ku niej pochylał ponad biurkiem była poważna i surowa.

— Po raz ostatni ostrzegam panią — mówił sędzia — że jesteśmy w posiadaniu dowodów, które zadają kłam zeznaniom pani. Radzę pani mówić prawdę, tak będzie lepiej dla pani...

— Nie wiem, czego chcecie ode mnie — głos Felicji był pełen bolesnego wysiłku. — Nie byłam wtedy w domu.

— To kłamstwo. — Wyniosła postać komisarza Pietraszka wynurzyła się nagle z kąta pokoju. — Była pani wtedy, w domu, widziano panią! Skrzypek uliczny, który grał na podwórzu mniej więcej koło pół do szóstej widział, jak wychyliła się pani przez lufcik, by mu rzucić pieniądze i cofnęła się zaraz gwałtownie. Poznał panią, bo nieraz rzucała mu pani monety; czy mam go tu zawołać...

Oczy Felicji wpatrywały się w twarz Pietraszka z wyrazem ostupienia. Poruszyła ustami, ale głosu wydobyć nie mogła.

— Widzi pani — rzekł sędzia Adulski — kłamstwo na nic się nie przydało, przeciwnie, pogarsza jeszcze sprawę. Dlaczego ukrywała pani przed policją swoją obecność w mieszkaniu? Nie odpowiada pani, dobrze, więc ja pani powiem: przyznając się do bytności swej w domu w chwili morderstwa, bała się pani ułatwić policji wykrycie faktu, że to pani była celem przybycia Chołyńskiego, że to z panią miał się widzieć zamordowany.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Dla Naszych Pan

Kryzys rodziny mogą przelamać tylko kobiety katolickie.

W Belgii, kraju szczerze katolickim odbył się w tych dniach wielki międzynarodowy kongres kobiet katolickich. Do Brukseli przybyły delegatki z wielu państw, reprezentując zorganizowany ogół kobiet katolickich. Odzwierciedlał on opinię trzydziestomilionowej rzeszy kobiet, zorganizowanych w międzynarodowej unii katolickiej.

W okresie tak pełnym niepokoju i wielkich przemian musiano uwagę zwrócić na instytucję rodziny i temu to zagadnieniu poświęcono przede wszystkim obrady kongresowe. Wszyscy bowiem odczuwamy, że rodzina, zwłaszcza z katolickiego punktu widzenia przechodzi wielki kryzys; tak dzieje się w państwach zachodnich, jak również i u nas w Polsce. Kongres wyszedł z założenia, że dobro kobiety, mężczyzny, a przede wszystkim dzieci leży w rodzinie. Kobieta najbardziej odczuwa potrzebę założenia rodziny; wynika to z praw natury i z warunków życia społecznego. Ponieważ instytucja rodziny jest wspólnym dobrem mężczyzny, kobiety i potomstwa, więc też owo dobro musi być należycie chronione przez prawo. Ono musi w pełni i bez zastrzeżeń zagwarantować trwałości instytucji małżeńskiej, jej podstawy i całkowity prestiż. W ramach majestatu prawa musi się rozwijać rodzina.

Z tych właśnie założeń wyszedł kongres, stając na stanowisku inteligentnego katolickiego punktu widzenia na instytucję rodziny. W dwóch pierwszych rezolucjach kongres właśnie domaga się wprowadzenia do prawodawstwa wszystkich narodów jednności i nierozdzielności związku małżeńskiego. Sankcje prawodawcze muszą dać fundament pod nierozdzielność małżeństwa i muszą też być tarczą ochronną.

Druga sprawa, która wysunęła się na czoło zagadnień, to sprawa wychowania potomstwa. Zasadniczym powołaniem ojca i matki jest wychowanie dzieci. Aby wychowywać, trzeba być samemu należycie wychowanym. Do spełnienia tak trudnego zadania należy więc się przygotować z całą sumiennością i świadomością pełnej odpowiedzialności w sprawowaniu wysokiego posłannictwa. Kongres domaga się więc z całym naciskiem, by rodzice starali się o jak największe uświadomienie swych obowiązków sumiennego wychowania dzieci i aby byli przygotowani do tego trudnego dzieła. Kongres zwraca się z wezwaniem do ogółu kobiet, aby sumiennie przygotowały się do roli matki wychowawczyni. Kobieta winna dążyć do uzupełnienia swych wiadomości w tym zakresie, przez organizowanie i uczęszczanie na odpowiednie kursy.

Trzecią sprawą, którą zajmował się kongres było zagadnienie pracy dla kobiet i odpowiedniej płacy. Kobieta pracująca musi mieć sprawiedliwą zapłatę, któraby za-

pewniła jej odpowiednie warunki życia. Dzieje się bowiem tak (i u nas w Polsce), że kobiety są krzywdzone i nie ma równej płacy za równą pracę. Praca kobiet jest w dalszym ciągu niżej wynagradzana, chociaż mają one równe kwalifikacje z mężczyznami i wykazują równą wydajność pracy. Zagadnienie to dotyczy około 30 milionów kobiet, pracujących zawodowo. A przecież dziś wobec liczebnej przewagi kobiet, ich praca zawodowa jest kwestią bytu dla nich. Wiele też utrzymuje się z pracy rąk rodziców, czy też rodzeństwa.

Takie są postulaty i takie pragnienia trzydziestomilionowej rzeszy kobiet. Wiele

jeszcze czasu upłynie zanim w poszczególnych społeczeństwach kobiety wywalczą zrozumienie dla swych słuszych postulatów. Nawet tak ważna sprawa, obchodząca zarówno i państwa i całe społeczeństwa np. sprawa instytucji rodziny nie może doczekać się ostatecznego unormowania w duchu zasad katolickich. Dobity przykład mamy na katolickiej Polsce. Sprawa prawa małżeńskiego uważana jest za zagadnienie „drażliwe” i trudne do przeprowadzenia, zwleka się z jej zatwierdzeniem z roku na rok. Brak decyzji, brak odwagi w jasnym i bezkompromisowym postawieniu sprawy.

Przed społecznością kobiecą stoją więc wielkie zadania i walka musi być prowadzona aż do zwycięstwa. Kongres kobiet katolickich wyraził szereg podstawowych postulatów i nad ich realizacją muszą czuwać zrzeszone kobiety i opinia całej społeczności kobiecej.

Z. Zaw.

Najmodniejsze kwiaty.

Kwiaty, jako ozdoba garderoby damskiej, znów stały się modne. Największą popularność zdobyły jednak w Ameryce, gdzie najnowsze gatunki jedwabi mają wyłaczane kwiaty, torebki ozdobione są kwiatem, kapelusze i suknie od rana do wieczora przybiera się kwiatami.

Kwiaty wyrabia się z jedwabiu, tiulu, celofanu, aksamitu, skóry, a nawet galalitu. Sukienki letnie mają wstawki u dołu, przy dekolcie lub na rękawach z materiału w kwiaty.

Trudno jest orzec, które kwiaty cieszą się największymi łaskami Pani Mody. Można niemal powiedzieć, że wszystkie. Jednak ci i owi mistrze sztuki konfekcyjnej lansują pewne specjalne rodzaje kwiatów. I tak

jedni ozdabiają swe modele rumiankiem, inni hiacyntami i tulipanami; popularne są kamelie, róże, gardenie i fiołki.

Do sukni z materiału gładkiego przypinamy w dzień kwiat niedaleko wycięcia; przy toalecie wieczorowej zaś na ramieniu lub przy pasku albo także przy dekolcie.

Moda wiosenno-letnia lansuje również na wielką skalę kwiaty jako ozdobę kapeluszy. Duży pęk kwiatów zdobi przód kapelusza, bądź też kwiatki ułożone płasko z prawej strony nad uchem pod kryzą kapelusza.

Obecnie, kiedy jeszcze kostiumy ubieramy futrem, przypina się do żakietów fiołki, a do sukien przedpołudniowych kwiatki polne.

Rady praktyczne.

Chcąc uniknąć zasychania płynnej gumy we flaszeczce, należy wrzucić do niej kawałek kamfory.

Gwoździe rozluźnione w ścianie umacnia się przez owinięcie ich watą, napojoną wodą i tak przygotowane, osadza się z powrotem w otworze ściany.

Wyprany sztuczny jedwab traci często swój piękny połysk. Odzyskać go może przez wypłókanie po wypraniu w lekko ocukrzony wodzie.

Chcąc odświeżyć powietrze w pokoju, wskazane jest umieścić w nim naczynie z gorącą wodą, do jakiej dodać kilka łyżek terpentyny.

Brudne szklane naczynia (np. butelki) można najtaniej oczyścić kwasem solnym rozcieńczonym równą ilością wody. Wystarczy kilkadziesiąt kropli, byleby tylko wszystkie ścianki równo opłukać tym płynem. Następnie dobrze spłukać czystą wodą. Po tłuszczach dobrze się myją butelki kawałkiem bibuły lub obierzynami z kartofli.

Rdzę z żelaza i stali można usunąć przez wycieranie kwasem solnym, rozcieńczonym równą częścią wody. Po wytarciu rozcieńczonym kwasem należy przedmiot wypłukać, pociągnąć oliwą i pozostawić na kilka dni. Później czyścić papierem szmerglowym lub proszkiem do czyszczenia metali.

Plamy tłuste z papieru można wywabić przez pokrycie ich rzadkim ciastem, urobionym z magnezji palonej i wody. Po zaschnięciu należy delikatnie zeskrobać nożem, a papier wytrzeć gumą lub ośrodkiem bułki. Trzeba to powtórzyć 2-3 razy z obu stron.

Małe śrubki wkręcać można z łatwością, jeśli śrubociąg namagnesujemy: będzie on wtedy sam unosił śrubkę. Nie ma to miejsca przy śrubkach mosiężnych. Wtedy w pasku papieru wycinamy dziurkę, wkładamy w nią śrubkę i, trzymając pasek papieru, wprowadzamy śrubkę w przeznaczony dla niej miejsce. Papier później odrywamy.

Korek szklany da się łatwo wyjąć z butelki, jeśli ogrzejemy szyjkę ostrożnie ze wszystkich stron nad zapalką, obracając butelkę. Szkło jest złym przewodnikiem ciepła i szyjka ulegnie przy ogrzewaniu rozszerzeniu prędzej niż korek. Jeśli w środku są płyny łatwopalne, należy ogrzać szyjkę przez pocieranie sukniem.

Skromne sukienki do pierwszej komunii św.

O ślicznej sukience do uroczystej komunii św. marzy każda dziewczynka. I na pewno już od gwiazdki niejedno dziecko nie daje mamusi spokoju. Chciałoby z cieniutkiego, ślicznego jedwabiu, o modnym kroju, któryby zachwyił resztę koleżanek. Tymczasem z powodu ciągłego zimna dziewczynki w obawie przed przeziębieniem będą musiały posłuchać starszych. Sukienkę do pierwszej komunii św. powinna cechować przede wszystkim skromność. Wełniane krepki i leciutkie wełny są najodpowiedniejszym gatunkiem materiałów na tego rodzaju sukienki. Ze względu na chłodną wiosnę tegoroczną, sukienki powinny mieć długie rękawy. A żeby dziecko uchronić od przeziębienia, najlepiej uszyć z tego samego materiału co sukienka, króciutką pelerynkę. Stebnówki, fałdy i plisy można jako ozdobę do tych sukienek doskonale zastosować.

Wszystko to już było... Kiedy kolej na Stalina?

Revolucja rosyjska w całym swym przebiegu i konsekwencjach, niczym się nie różni od wszystkich innych tego rodzaju wydarzeń historycznych.

A więc zaczęło się od tajnej propagandy i skromnych manifestacji, dalej poprzez zamachy i akty terroru — doszło aż do rewolucji, która dzięki sprzyjającym okolicznościom dziejowym udała się w całej rozciągłości.

Zaczęły się nowe rządy nowych władców. Listy proskrypcyjne, pozbawienie mienia, wolności i życia — zwolenników faktycznych i przypuszczalnych starego reżimu, szybkie wytwarzanie kadr, potowych do objęcia stanowisk w imieniu nowego ustroju — oto program najbliższego okresu.

Na razie wszystko szło składnie. Nie było waśni ani kłótni wśród „wodzów”. Dwójka: Lenin i Trocki — ich bliska współpraca, energia i bezwzględność, utrzymywała w ryzach wszystkich przypuszczalnych kandydatów na sukcesorów.

Aliści jednego zabrala śmierć, drugi nie potrafił zachować w swym ręku spuścizny.

Przyszedł Stalin ze swoją kliką, wynosząc pod niebiosy zastugi i sławę... umarłych twórców i wodzów komunizmu oraz państwa sowieckiego, a gnębiąc żywych.

Po prostu ówczesnych konkurentów.

Tak, ale „szósta część globu” ma też miliony obywateli, którym trzeba było dać pracę, chleb, odzież, mieszkanie i choćby część przyobiecanych wartości kulturalnych. Przynajmniej uświadomionym. Zaczęły się eksperymenty, doświadczenia, zaczęto stosować coraz to nowe systemy i programy. A wszystko i zawsze „zgodnie” z ideą socjalizmu. Przynajmniej tak kazano wierzyć.

Oczywiście, że na koszt, za nędzę i cierpienia mas.

Tłumaczono po prostu, że umierają tyśiące, ale zato żywych pozostaje miliony. Ze ci żywi doczekają lepszych warunków bytu, szczęśliwszej przyszłości.

Umierający i umarli nie mogli protestować, a żywi?... Wszak cierpliwość ludów wschodu jest dostatecznie znana: czekali. Gdy poprawa zbyt długo nie nadchodziła i gdy stawało się jasnym, że w ogóle nadzieje nie może, zastosowano starą i wypróbowaną metodę: powiesić lub rozstrzelać kilku małych złodziei i szkodników, gniew ludu utopić w ich krwi, a w ten sposób przedłużyć swe panowanie i korzyści.

Gdy i to zaczęło zawodzić — wyciągnięto z lamusa zawsze aktualne hasła nacjonalizmu, później szowinizmu i pychy.

Jednak długie lat dwadzieścia ośmieliło pomocników ambitnych: odjęło nimb sławy, i nieomylności wodzom.

Skutki nadeszły szybko. Wzajemne mordowanie się. Marat, Danton, Robespierre...

Na każdego przychodzi kolej. Wszyscy wzajemnie się dekonspirują, ukazują ludowi prawdziwe swe oblicza. Wczoraj Radek oskarżał, dziś jego zamykają, jutro za aresztowani zostaną sędziowie i prokuratorzy.

Do niedawna: bohaterowie i zastużeni, dziś okazują się zdrajcami ludu, podłymi wrogami, lokajami faszyzmu itd. itd. Nawet pospolitymi złodziejami i przestępcami.

Taki Jagoda naprzykład. Za te same czyny dostawał ordery, odznaczenia, uznani i władzę, a za parę tygodni — za te same czyny — zawieszony lub zostanie rozstrzelany.

A o co jest oskarżany ten filar komunizmu?

Ze organizował zamachy, spiski i sabotaże, że ułatwiał ucieczkę trockistom i sabotażystom, że przygotował bunt w armii, że nie przeciwdziałał zamachom, o których wiedział, że (będąc ministrem!) usiłował zbiec i, że w tym celu wysłał zagranicę masę pieniędzy i złota, skradzionego po prostu ze skarbu państwa.

Piękni wodzowie proletariatu, co? Zupełnie logicznie zapyta czytelnik: „nawet teraz kolej?”

Odpowiedź ciśnie się sama: „Na Stalina”. Pisząc to wszystko, nie kierujemy się ironią. Chodzi nam tylko o to, aby wykazać, że polski „ideowy” komunista, to głupec, którego nieświadomość — z pełnym cynizmem wykorzystują Kamieniewy, Radki, Staliny i Jagody, a „nieideowy” agitator — to po prostu kompan „wodzów socjalistycznego państwa”, który za dobre pieniądze — nagania do „interesu” naszych naiwniaków. BAK

Nóż do pomidorów.

Owoce i jarzyny muszą być podane apetycznie i estetycznie. I o tym decyduje nie tylko jakość, ale nade wszystko sposób przyrządzenia. Każda pani domu zapewne niejednokrotnie przekonała się, jak trudno jest kroić pomidory na cienkie, równe i całe plasterki. Zazwyczaj, choćby najbardziej ostry nóż przyginał pomidor i naruszał skórę. Za granicą wynaleziono specjalny nóż do krojenia pomidorów, który dzisiaj na rycinie pokazujemy. Nóż który tu widzimy, jest w formie małej piły, której czubek zakończony w kształcie widelca pozwala na równomierne krojenie pomidorów.

Odnaczenie kobiety.

Słynna artystka filmowa Ginger Rogers jest pierwszą kobietą-admirałem h. c. marynarki amerykańskiej. Zaszczytny ten tytuł otrzymała za propagandę marynarki w swych licznych piosenkach przed mikrofonem amerykańskim. Występy jej przyczyniły się wielce do werbunku rekrutów, w konsekwencji czego otrzymała zaszczytny tytuł admirała honorowego.

Wpływ klimatu na wyżywienie.

Okoliczność, że wyżywienie zależy w dużym stopniu od klimatu i pór roku, nie wymaga chyba bliższego wyjaśnienia. Jest bowiem rzeczą oczywistą, że pewne artykuły żywności można otrzymać tylko w pewnych okresach czasu i że pożywienie np. w okolicach arktycznych musi być inne, aniżeli podzwrotnikowych. Murzyni z reguły nie spożywają mięsa renów, jak Eskimosi bananów, nie z zasady, lecz po prostu dlatego, że nie posiadają tych artykułów w swoich krajach. Omówione związki sięgają jednak o wiele dalej, aniżeli przytoczone najprostsze przykłady. Przyjrzyjmy się im bliżej. Jeżeli podzielimy artykuły żywnościowe na dwie zasadnicze grupy, na artykuły pochodzenia 1) zwierzęcego i 2) roślinnego i będziemy badać spożycie ich przez ludzi z geograficznego punktu widzenia — stwierdzimy, że w miarę posuwania się ze stref ciepłych do zimnych wypierają artykuły pochodzenia zwierzęcego, żywność roślinną. Taki stan rzeczy jest uzasadniony dwiema okolicznościami. W okolicach ciepłych znajduje się bardzo dużo pożywienia roślinnego, ponieważ jest tam dostateczna energia słoneczna, umożliwiająca bujny wzrost i pełne dojrzewanie, podczas gdy w strefach podbiegunowych znajdują się nieliczne tylko krzewy jagodowe, dostarczające zdalnie do spożycia owoce. — Braki pożywienia roślinnego uzupełniają Eskimosi w ten sposób, że spożywają razem z żółdkiem rena również zawartość roślinną tego żółdka. Okoliczność druga polega na tym, że zapotrzebowanie kalorii jest tym większe i niższa jest temperatura. Pożywienie zwierzęce zawierające dużo tłuszczu i białka dostarcza, przy równych ilościach, o wiele więcej kalorii, aniżeli pożywienie roślinne, w skład którego wchodzi przeważnie węglowodany. Pożywienie roślinne ulega szybkiemu spalaniu, przy czym nie wytwarza się zbyt dużo ciepła, co jest zjawiskiem dodatnim w okolicach gorących. I my wolimy przecież w gorących, letnich miesiącach spożywać owoce, jarzyny i potrawy mączne, aniżeli mięso. W Afryce i Azji odżywiają się niektóre ludy prawie wyłącznie potrawami roślinnymi. Okoliczność, że czyste pożywienie mięsne musi wywołać brak witamin, nie dotyczy ludów podbiegunowych, a to z tej przyczyny, że ludy te spożywają swoje pożywienie w stanie na pół albo zupełnie surowym, a poza tym spożywają także wnętr-

ności zwierzęce i wykorzystują w ten sposób w całej pełni szczupłe ilości witamin, zawarte w organizmie zwierzęcym.

Choroby wywołane brakiem witamin, a w szczególności skorbut, występują zresztą w tych okolicach, gdzie zapanowała cywilizowana technika kuchenna. Wielkie znaczenie posiada wpływ klimatu na wyżywienie człowieka chorego.

Ludzie chorzy powinni w lecie wstrzymać się od spożywania potraw gorących, zawierających dużo tłuszczu i spożywać raczej zupy owocowe, zimne potrawy mleczne itp. Powinni ograniczyć też do minimum używanie tłuszczów, soli i korzeni. Szczególnie ludzie cierpiący na chorobę kieszek są bardzo wrażliwi na pożywienie, które nie odpowiada warunkom klimatycznym.

Najmłodszy pasażerowie w przestworzach

Depesze doniosły że najmłodszym pasażerem, jaki kiedykolwiek podróżował na niemieckim sterowcu „Graf Zeppelin” z Niemiec do Ameryki Północnej było trzyletnie dziecko, córka attaché handlowego poselstwa brazylijskiego w Berlinie.

Dziecko, znajdujące się pod opieką swego 11-letniego braciśka i usłużnej stewardessy odbyło podróż z całym spokojem, ciesząc się szczególnie z przelotu nad oceanem. Młode rączki dziecka składały się do okłasków w chwili kiedy na horyzoncie niezmiernych wód znajdował się jakiś punkt, który z czarnej plamki zmieniał się na pływający statek.

Podróż powyższa odbyła się w połowie kwietnia. W kategorii najmłodszych pasażerów pobili jednakże wszelkie rekordy Amerykanie. Według informacji „Chicago Tribune”, najmłodszą pasażerką, która przeleciała Atlantyk, była licząca 54 dni, córka lotnika-akrobata John Helsa. Dziecko nie przywykło do specyficznego szumu, jaki

się rozlegał w aparacie, przez cały czas lotu piakało.

O ekscentryczności synów USA świadczy inny nie mniej charakterystyczny fakt. Znany pilot balonowy Cornwall z radości, że urodził mu się syn, postanowił w najgłębszej tajemnicy przed żoną zabrać dziecko do balonu i tam w przestworzach ochrzcić je mianem swego ulubieńca Franklina. Nazajutrz po urodzeniu, kiedy młody Franklin owinięty w pieluski, wznosił się na chwilę w powietrze, Cornwall wylądował na lotnisku. Oczekiwał go już tłum reporterów, którzy dokonali zdjęć zamieszczonych jako jednej z największych sensacji w południowej prasie. Nie zapomniano o tym fakcie również towarzystwo żeglugowe, w którym pracował Cornwall i przysłało mu wraz z telegramem gratulacyjnym rachunek na opłacenie ćwierci biletu.

Cornwall stał się odąd najpopularniejszym pilotem balonowym, którego nazwisko zna każde dziecko w Chicago.

Tragiczny lot nowoczesnego Ikara.

Amerikanin Clem Sohn, zwany „latającym człowiekiem” — jak już donosiliśmy — po dokonaniu lotu nad lotniskiem Vincennes pod Paryżem na skutek nieotworzenia się spadochronu runął na ziemię i zabił się. Zdjęcia powyższego dokonano tuż po strasznym wypadku.

Rozfargniony Pickard.

Prof. Pickard, słynny ze swych lotów do stratosfery, jest niezmiernie rozfargniony. Pewnego razu odwiedził on swego przyjaciela, który miał wilę podmiejską. Przybył w stanie silnego zaziębienia, kaszlał i kichając bezustannie wyjaśnił, że nabawił się kataru w czasie podróży.

— Okno w przedziale, gdzie siedziałem, było rozbite — opowiadał Pickard — i wiatr dmuchał mi prosto w twarz.

— Czemu nie zamieniłeś miejsca z kimś, kto był bardziej wytrzymały na przeciągi? — troszczył się przyjaciel.

— Niestety, to było niemożliwe... — westchnął Pickard — gdyż jechałem sam w przedziale.

3.000 sukni w spadku.

„Daily Mail” podaje ciekawy artykuł jednego ze swych współpracowników-historyków. W artykule tym dokładnie została omówiona spuścizna, jaką pozostawiła po sobie angielska królowa Elżbieta.

Wśród bogatej spuścizny władczyni Anglii znajdowało się również 3000 kosztownych sukni. Suknie te wykonane z najlepszych tkanin angielskich zajmowały obszerne garderobe królowej, rozmieszczone w 18 pokojach. Na samą opiekę nad tymi sukniemi królowa potrzebowała 8 pań pod kierownictwem wykwalifikowanej damy garderobianej.

Po zgonie królowej Elżbiety parlament uchwalił nie zgodzić się na nabycie nowych sukien, przeznaczonych dla następczyni królowej Anny szkockiej. Tempora mutantur...

Szklane domy w Tiranie.

Modernizująca się stolica Albanii — Tirana przystąpiła ostatnio do budowy szklanych domów mieszkalnych. Domy, będące niemal całkowicie konstrukcji szklanej, montowane są z nietłukącego się szkła, sprawanego z zagranicznych hut szklanych.

Domy te buduje magistrat Tirany z przeznaczeniem dla profesorów akademii nauk. Jest to eksperyment, który oparty na doświadczeniach dokonanych w Anglii i w Stanach Zjednoczonych, ma rozpowszechnić nietłukące się szkło w nowych dzielnicach miejskich. Jak mówią wtajemniczeni, za kulisami budowy tych domów mieści się koncesja, jaką udzielił rząd albański angielskiemu przedsiębiorstwu „World” na wyłączne prawo w dziedzinie elektryfikacji kraju.

Kuracja daktylowa.

Chcesz być piękną — jedz daktyle.

Obok kuracji winogronowej i pomarańczowej, które, jak wiadomo, mają korzystny wpływ na przemianę materii, oddziałują tym samym zbawiennie na cerę, nowoczesna kosmetyka zaczyna wprowadzać również w użycie kurację daktylową.

Dobroczynne działanie tych smacznych owoców tłumaczy się łatwo zarem słonecznym, w którym one dojrzewają; siła kaloryczna tego słonecznego żaru, pozostała w owocu, przedostaje się do ludzkiego organizmu, ożywia krążenie krwi, nadaje tkanom nową siłę.

Ze starych zapisków wiemy już, że piękna Kleopatra, dla zachowania świeżości swej cery i blasku oczu spożywała z zapałem daktyle. Można niemal zapytać dzisiaj: jak byłby się ukształtował bieg historii rzymskiej, gdyby Kleopatra była spożywała mniej daktyli, a zatem była mniej piękną?.. Może wówczas ani Cezar, ani Antoniusz nie byłiby ulegli jej wdziękom...

Powiadają stare zapiski, że Kleopatra nie tylko jadła codziennie kilka przynajmniej daktyli, lecz że smarowała również swe oblicze jakimiś tajemniczymi maściami i olejkami, które zresztą jej niewiolicie umiały sporządzać ze złotego mięszo tych owoców. Owe to maście i olejki wyglądały podobno doskonale skórę, nadawały jej piękny kolor.

Nie znamy dziś, niestety, recepty na tajemnicze olejki i maści, używane przez Kleopatrze. Każdy z nas jednak ma możliwość przeprowadzenia kuracji daktylowej. Mimo, że owoc ten jest u nas stosunkowo drogi, kuracja taka nie wypadnie jednak zbyt kosztownie ze względu na to, że nie potrzebuje trwać zbyt długo. Wystarczy przez dziesięć dni w miesiącu zjadać co dzień rano po kilka daktyli. Pod względem pożywności zastępują one doskonale pieczywo, a nie działają ujawnie na tuś. Kuracja daktylowa — jak twierdzą osoby, świadome tych spraw — wpływa znakomicie na obieg krwi, nadaje różowo-biały kolor cęrze, który lepiej aniżeli wszelkie szminki stroi twarz kobiecą w urok młodości.

Infratny zawód w Chinach.

Do serii błędnych wyobrażeń o Chińczykach dochodzi dość rozpowszechniony w Europie pogląd, że „specjałem” kuchni chińskiej są nieświeże jaja. Nie fałszywego nad takie mniemanie, które powstało stąd, że Chińczycy spożywają jaja specjalnie konserwowane. Chińczycy odznaczają się specjalną wrażliwością na punkcie świeżości jaj. Ponieważ produkcja jaj w Chinach przekracza wielokrotnie zapotrzebowanie własnego rynku, przerabia się nadmiar jaj, nagromadzony w specjalnych składnicach na proszek, zużywany w piekarniach i cukierniach do wyrobu ciast. W fabrykach, produkujących proszek z jaj, znajduje zatrudnienie kilka tysięcy dziewcząt chińskich, których zadaniem jest rozbijanie jaj i badanie powonieniem ich świeżości. Jedna dziewczyna rozbija i bada w ciągu dnia około 1.600 jaj. Nieświeże jaja, odznaczające się bodaj najłżejszym zapachem, są usuwane, reszta zaś wędruje do specjalnych olbrzymich kadzi, gdzie ulega wysuszeniu i przeróbce na proszek, stanowiący ważny artykuł eksportowy. Głównym centrum tego przemysłu jest Szanghaj, gdzie przerabia się dziennie około 5 milionów jaj.

Najczulszym powonieniem odznaczają się tak zwane kontrolerki, których zadaniem jest badanie zawartości kadzi. Kontrolerka potrafi z setek jaj rozbitych w kadzi usunąć je z masy przeznaczonej na sproszkowanie.

Znaczek ku czci pioniera lotnictwa

Poczta francuska uczciła specjalnym znaczkiem pamięć jednego z najznakomitszych lotników Mermoza.

Perły w puszkach z ostrygami

Cena puszki wynosi dolara.

W Japonii powstał i rozwinał się nowy rodzaj przemysłu eksportowego; puszki z ostrygami w konserwie. Każda puszka zawiera jedną ostrygę z prawdziwą perłą.

Przyznać trzeba, iż pomysł jest niebyłajaki. Dostarczyć nabywcy ostrygi z gwarancją, iż w każdej puszcze po otwarciu jej znajdzie się mięczaka z prawdziwą perłą — to jest idea godna przemysłowca XX wieku. Łatwo wyobrazić sobie, z jakim entuzjazmem witają tego rodzaju nowość w żadnej ekscentryczności Ameryce.

Pierwszym rynkiem, na który rzucili Japończycy nowy artykuł, były Stany Zjednoczone. W Nowym Jorku w ciągu pierwszego tygodnia skonsumowano nie mniej niż 25.000 puszek ostryg. Obecnie licza ta wzrosła dziesięciokrotnie.

Należy tutaj zaznaczyć, iż wielkość znalezionej perły jest dziełem przypadku i szczęścia nabywcy.

Nic dziwnego, że w tych warunkach Amerykanie, a zwłaszcza Amerykanki zachorowali na istną epidemię ostrygową. Żadna szanująca się Amerykanka nie wyruszy teraz na miasto, lub na wycieczkę bez klucza do otwierania puszek konserwowych. Klucz ten stał się tak samo niezbęd-

na częścią zawartości torebki damskiej, jak laseczka karminu, lusterko, puderniczka. Bo — proszę sobie wyobrazić: za cenę jednego dolara staje się każda amatorka ostryg posiadaczką prawdziwej perły.

Do najbardziej pożądaných dzisiaj prezentów należy w Nowym Jorku puszka ostryg japońskich.

Perły, które znajdują się w ostrygach konserwowanych, są prawdziwe, tyle tylko, że wobec masowej ich sprzedaży, trzeba było zorganizować produkcję w tych samych rozmiarach. Nie można było polegać na procesie naturalnym, który doprowadza do utworzenia się perły w muszle z chwilą, gdy dostanie się tam przypadkowo jakieś ziarenko piasku, drażniące mięczaka. Ostrygi otwiera się zatem i wprowadza do środka maleńkie kamyczki. Proces tworzenia się perły trwa zresztą i tak parę lat.

Zachęcenie powodzeniem w Ameryce, Japończycy postanowili wprowadzić sprzedaż ostryg w Anglii. Tutaj natrafili jednak na pewną trudność: sklepy kolonialne nie chciały się podjąć sprzedaży nowego artykułu, perły bowiem należą raczej do artykułów handlu jubilerskiego. W końcu zajęły się tym wielkie magazyny towarowe.

Dla Naszych Pań

Kryzys rodziny mogą przelamać tylko kobiety katolickie.

W Belgii, kraju szczerze katolickim odbył się w tych dniach wielki międzynarodowy kongres kobiet katolickich. Do Brukseli przybyły delegatki z wielu państw, reprezentując zorganizowany ogół kobiet katolickich. Odzwierciedlał on opinię trzydziestomilionowych rzesz kobiet, zorganizowanych w międzynarodowej unii katolickiej.

W okresie tak pełnym niepokoju i wielkich przemian musiano uwagę zwrócić na instytucję rodziny i temu to zagadnieniu poświęcono przede wszystkim obrady kongresowe. Wszyscy bowiem odczuwamy, że rodzina, zwłaszcza z katolickiego punktu widzenia przechodzi wielki kryzys: tak dzieje się w państwach zachodnich, jak również i u nas w Polsce. Kongres wyszedł z założenia, że dobro kobiety, mężczyzny, a przede wszystkim dzieci leży w rodzinie. Kobieta najbardziej odczuwa potrzebę założenia rodziny: wynika to z praw natury i z warunków życia społecznego. Ponieważ instytucja rodziny jest wspólnym dobrem mężczyzny, kobiety i potomstwa, więc też owo dobro musi być należycie chronione przez prawo. Ono musi w pełni i bez zastrzeżeń zagwarantować trwałość instytucji małżeńskiej, jej podstawy i całkowity prestiż. W ramach majestatu prawa musi się rozwijać rodzina.

Z tych właśnie założeń wyszedł kongres, stając na stanowisku inteligentnego katolickiego punktu widzenia na instytucję rodziny. W dwóch pierwszych rezolucjach kongres właśnie domaga się wprowadzenia do prawodawstwa wszystkich narodów jednności i nierozzerwalności związku małżeńskiego. Sankcje prawodawcze muszą dać fundament pod nierozzerwalność małżeństwa i muszą też być tarczą ochronną.

Druga sprawa, która wysunęła się na czoło zagadnień, to sprawa wychowania potomstwa. Zasadniczym powołaniem ojca i matki jest wychowanie dzieci. Aby wychowywać, trzeba być samemu należycie wychowanym. Do spełnienia tak trudnego zadania należy więc się przygotować z całą sumiennością i świadomością pełnej odpowiedzialności w sprawowaniu wysokiego posłannictwa. Kongres domaga się więc z całym naciskiem, „by rodzice starali się o jak największe uświadomienie swych obowiązków sumiennego wychowania dzieci i aby byli przygotowani do tego trudnego dzieła”. Kongres zwraca się z wezwaniem do ogółu kobiet, aby sumiennie przygotowały się do roli matki wychowawczyni. Kobieta winna dążyć do uzupełnienia swych wiadomości w tym zakresie, przez organizowanie i uczęszczanie na odpowiednie kursy.

Trzecią sprawą, którą zajmował się kongres było zagadnienie pracy dla kobiet i odpowiedniej płacy. Kobieta pracująca musi mieć sprawiedliwą zapłatę, którąby za-

pełniła jej odpowiednie warunki życia. Dzieje się bowiem tak (i u nas w Polsce), że kobiety są krzywdzone i nie ma równej płacy za równą pracę. Praca kobiet jest w dalszym ciągu niżej wynagradzana, chociaż mają one równe kwalifikacje z mężczyznami i wykazują równą wydajność pracy. Zagadnienie to dotyczy około 30 milionów kobiet, pracujących zawodowo. A przecież dziś wobec liczebnej przewagi kobiet, ich praca zawodowa jest kwestią bytu dla nich. Wiele też utrzymuje się z pracy rąk rodziców, czy też rodzeństwa.

Takie są postulaty i takie pragnienia trzydziestomilionowej rzeszy kobiet. Wiele

jeszcze czasu uplynie zanim w poszczególnych społeczeństwach kobiety wywalczą zrozumienie dla swych słusznych postulatów. Nawet tak ważna sprawa, obchodząca zarówno i państwa i całe społeczeństwa np. sprawa instytucji rodziny nie może doczekać się ostatecznego unormowania w duchu zasad katolickich. Dobry przykład mamy na katolickiej Polsce. Sprawa prawa małżeńskiego uważana jest za zagadnienie „drażliwe” i trudne do przeprowadzenia, zwleka się z jej załatwieniem z roku na rok. Brak decyzji, brak odwagi w jasnym i bezkompromisowym postawieniu sprawy.

Przed społecznością kobiecą stoją więc wielkie zadania i walka musi być prowadzona aż do zwycięstwa. Kongres kobiet katolickich wyraził szereg podstawowych postulatów i nad ich realizacją muszą czuwać zrzeszone kobiety i opinia całej społeczności kobiecej.

Z. Zaw.

Najmodniejsze kwiaty.

Kwiaty, jako ozdoba garderoby damskiej, znów stały się modne. Największą popularność zdobyły jednak w Ameryce, gdzie najnowsze gatunki jedwabi mają wyłaczające kwiaty, torebki ozdobione są kwiatem, kapelusze i suknie od rana do wieczora przybiera się kwiatami.

Kwiaty wyrabia się z jedwabiu, tiulu, celofanu, aksamitu, skóry, a nawet galalitu. Sukienki letnie mają wstawki u dołu, przy dekolcie lub na rękawach z materiału w kwiaty.

Trudno jest orzec, które kwiaty cieszą się największymi łaskami Pani Mody. Można niemal powiedzieć, że wszystkie. Jednak ci i owi mistrze sztuki konfekcyjnej lansują pewne specjalne rodzaje kwiatów. I tak

jedni ozdabiają swe modele rumiankiem, inni hiacyntami i tulipanami; popularne są kamelie, róże, gardenie i fiołki.

Do sukni z materiału gładkiego przypinamy w dzień kwiat niedaleko wycięcia; przy toalecie wieczorowej zaś na ramieniu lub przy pasku albo także przy dekolcie.

Moda wiosenno-letnia lansuje również na wielką skalę kwiaty jako ozdobę kapeluszy. Duży pęk kwiatów zdobi przód kapelusza, bądź też kwiatki ułożone płasko z prawej strony nad uchem pod kryzą kapelusza.

Obecnie, kiedy jeszcze kostiumy ubieramy futrem, przypina się do zakłętów fiołki, a do sukien przedpołudniowych kwiatki polne.

Rady praktyczne.

Chcąc uniknąć zasychania płynnej gumy we flaszeczce, należy wrzucić do niej kawaleczek kamfory.

Gwoździe rozluźnione w ścianie umacniają się przez owinięcie ich watą, napojoną wodą i tak przygotowane, osadza się z powrotem w otworze ściany.

Wyprany sztuczny jedwab traci często swój piękny połysk. Odzyskać go może przez wypłókanie po wypraniu w lekko ocukrzony wodzie.

Chcąc odświeżyć powietrze w pokoju, wskazane jest umieścić w nim naczynie z gorącą wodą, do jakiej dodać kilka łyżek terpentyny.

Brudne szklane naczynia (np. butelki) można najtaniej oczyścić kwasem solnym rozcieńczonym równą ilością wody. Wystarczy kilkadziesiąt kropli, byleby tylko wszystkie ścianki równo opłukać tym płynem. Następnie dobrze spłukać czystą wodą. Po tłuszczach dobrze się myją butelki kawałkiem bibuły lub obierzynami z kartofli.

Rdzę z żelaza i stali można usunąć przez wycieranie kwasem solnym, rozcieńczonym równą częścią wody. Po wytarciu rozcieńczonym kwasem należy przedmiot wypłukać, pociągnąć oliwą i pozostawić na kilka dni. Później czyścić papierem szmerglowym lub proszkiem do czyszczenia metali.

Plamy tłuste z papieru można wywabić przez pokrycie ich rzadkim ciastem, zrobionym z magnezji palonej i wody. Po zasnieniu należy delikatnie zeskrobać nożem, a papier wytrzeć gumą lub ośrodkiem bułki. Trzeba to powtórzyć 2-3 razy z obu stron.

Małeńkie śrubki wkręcać można z łatwością, jeśli śrubociąg namagnesujemy: będzie on wtedy sam unosił śrubkę. Nie ma to miejsca przy śrubkach mosiężnych. Wtedy w pasku papieru wycinamy dziurkę, wkładamy w nią śrubkę i, trzymając pasek papieru, wprowadzamy śrubkę w przeznaczone dla niej miejsce. Papier później odrywamy.

Korek szklany da się łatwo wyjąć z butelki, jeśli ogrzejemy szyjkę ostrożnie ze wszystkich stron nad zapalką, obracając butelkę. Szkło jest złym przewodnikiem ciepła i szyjka ulegnie przy ogrzewaniu rozszerzeniu prędzej niż korek. Jeśli w środku są płyny łatwopalne, należy ogrzać szyjkę przez pocieranie suknem.

Skromne sukienki do pierwszej komunii św.

O ślicznej sukience do uroczystej komunii św. marzy każda dziewczynka. I na pewno już od gwiazdki niejedno dziecko nie daje mamusi spokoju. Chciałoby z cieniutkiego, ślicznego jedwabiu, o modnym kroju, któryby zachwycił resztę koleżanek. Tymczasem z powodu ciągłego zimna dziewczynki w obawie przed przeziębieniem będą musiały posłuchać starszych. Sukienkę do pierwszej komunii św. powinna cechować przede wszystkim skromność. Wełniane krepki i leciutkie wełny są najodpowiedniejszym gatunkiem materiałów na tego rodzaju sukienki. Ze względu na chłodną wiosnę tegoroczną, sukienki powinny mieć długie rękawy. Ażeby dziecko uchronić od przeziębienia, najlepiej uszyć z tego samego materiału co sukienka, króciutką pelerynkę. Stebnówki, fałdy i plisy można jako ozdobę do tych sukienek doskonale zastosować.

Wszystko to już było... Kiedy kolej na Stalina?

Revolucja rosyjska w całym swym przebiegu i konsekwencjach, niczym się nie różni od wszystkich innych tego rodzaju wydarzeń historycznych.

A więc zaczęło się od tajnej propagandy i skromnych manifestacji, dalej poprzez zamachy i akty terroru — doszło aż do rewolucji, która dzięki sprzyjającym okolicznościom dziejowym udała się w całej rozciągłości.

Zaczęły się nowe rządy nowych władców.

Listy proskrypcyjne, pozabawienie mienia, wolności i życia — zwolenników faktycznych i przypuszczalnych starego reżimu, szybkie wytwarzanie kadr, potowych do objęcia stanowisk w imieniu nowego ustroju — oto program najbliższego okresu.

Na razie wszystko szło składnie. Nie było waśni ani kłótni wśród „wodzów”. Dwójka: Lenin i Trocki — ich bliska współpraca, energia i bezwzględność, utrzymywała w ryzach wszystkich przypuszczalnych kandydatów na sukcesorów.

Aliści jednego zabrała śmierć, drugi nie potrafił zachować w swym ręku spuścizny.

Przyszedł Stalin ze swoją kliką, wynosząc pod niebiosa zasługi i sławę... umarłych twórców i wodzów komunizmu oraz państwa sowieckiego, a gnębiąc żywych.

Po prostu ówczesnych konkurentów.

Tak, ale „szósta część globu” ma też miliony obywateli, którym trzeba było dać pracę, chleb, odzież, mieszkanie i choćby część przyobiecanych wartości kulturalnych. Przynajmniej uświadomionym. Zaczęły się eksperymenty, doświadczenia, zaczęto stosować coraz to nowe systemy i programy. A wszystko i zawsze „zgodnie” z ideą socjalizmu. Przynajmniej tak kazano wierzyć.

Oczywiście, że na koszt, za nędzę i cierpienia mas.

Tłumaczono po prostu, że umierają tysiące, ale zato żywych pozostaje miliony. Że ci żywi doczekają lepszych warunków bytu, szczęśliwszej przyszłości.

Umierający i umarli nie mogli protestować, a żywi?... Wszak cierpliwość ludów wschodu jest dostatecznie znana: czekali. Gdy poprawa zbyt długo nie nadchodziła i gdy stawało się jasnym, że w ogóle nadziejsz nie może, zastosoowano starą i wypróbowaną metodę: powiesić lub rozstrzelać kilku małych złodziei i szkodników, gniew ludu utopił w ich krwi, a w ten sposób przedłużyć swe panowanie i korzyści.

Gdy i to zaczęło zawodzić — wyciągnięto z lamusa zawsze aktualne hasła nacjonalizmu, później szowinizmu i pychy.

Jednak długie lat dwadzieścia ośmieliło pomocników ambitnych: odjęto nim sławy, i nieomylności wodzom.

Skutki nadeszły szybko. Wzajemne mordowanie się. Marat, Danton, Robespierre...

Na każdego przychodzi kolej. Wszyscy wzajemnie się dekonspirują, ukazują ludowi prawdziwe swe oblicza. Wczoraj Radek oskarżał, dziś jego zamykają, jutro zaarrestowani zostaną sędziowie i prokuratorzy.

Do niedawna: bohaterowie i zaśluzeni, dziś okazują się zdradcami ludu, podłymi wrogami, lokajami faszyzmu itd. itd. Nawet pospolitymi złodziejami i przestępcami.

Taki Jagoda naprzykład. Za te same czyny dostawał ordery, odznaczenia, uznania i wdzię, a za parę tygodni — za te same czyny — zawiśnie lub zostanie rozstrzelany.

A o co jest oskarżany ten filar komunizmu?

Ze organizował zamachy, spiski i sabotaże, że ułatwiał ucieczkę trockistom i sabotażystom, że przygotował bunty w armii, że nie przeciwdziałał zamachom, o których wiedział, że (będąc ministrem!) usiłował zbiec i, że w tym celu wysłał zagranicę masę pieniędzy i złota, skradzionego po prostu ze skarbu państwa.

Piękni wodzowie proletariatu, co? Zupełnie logicznie zapyta czytelnik: „na kogo teraz kolej?”

Odpowiedź cisnie się sama: „Na Stalina”. Pisząc to wszystko, nie kierujemy się ironią. Chodzi nam tylko o to, aby wykaazać, że polski „ideowy” komunista, to głupiec, którego nieświadomość — z pełnym cynizmem wykorzystują Kamieniewy, Radki, Staliny i Jagody, a „nieideowy” agitator — to po prostu kompan „wodzów socjalistycznego państwa”, który za dobre pieniądze — nagania do „interesu” naszych naiwniaków.

BAK

Nóż do pomidorów.

Owoce i jarzyny muszą być podane apetycznie i estetycznie. I o tym decyduje nie tylko jakość, ale nade wszystko sposób przyrządzania. Każda pani domu zapewne niejednokrotnie przekonała się, jak trudno jest kroić pomidory na cienkie, równe i całe plasterki. Zazwyczaj, choćby najbardziej ostry nóż przyginał pomidor i naruszał skórę. Za granicą wynaleziono specjalny nóż do krojenia pomidorów, który dzisiaj na rycinie pokazujemy. Nóż który tu widzimy, jest w formie małej piły, której czubek zakończony w kształcie widelca pozwala na równomierne krojenie pomidorów.

Odnaczenie kobiety.

Słynna artystka filmowa Ginger Rogers jest pierwszą kobietą-admiralem h. c. marynarki amerykańskiej. Zaszczyn ten tytuł otrzymała za propagandę marynarki w swych licznych piosenkach przed mikrofonem amerykańskim. Występy jej przyczyniły się wielce do werbunku rekrutów, w konsekwencji czego otrzymała zaszczytny tytuł admirała honorowego.

Z Wielkopolski i Pomorza

NASI SPRAWOZDAWCY O ŻYCIU PROWINCJI

Inowrocław.

Biblioteka miejska czynna jest codziennie od godz. 17 do 18, w soboty od 17 do 19.

Biblioteka Tow. Czytelników Ludowych mieszcząca się w Domu Katolickim przy ulicy Plebana, otwarta jest codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 17—19-tej.

Biblioteka Kolejowa. Przyp. Wojsk. w świetlicy „Ogniska” przy ul. Magazynowej otwarta w poniedziałki, środy i piątki od godz. 17 do 19-tej.

Karetka sanitarna, tel. 276, czynna dzień i w nocy.

Nocny dyżur pełni: Apteka pod Orlem.

Repertuar kin. Słońce: „Pasteur”. Stylowe: „Zaginione miasto”. Świt: „Concertina”.

W bramie domu przy ul. Pilsudskiego 7, zauważono wijącą się w bólach 24-letnią Władysławę Nowicką, która przybyła z Grabia (pow. Toruń) do Inowrocławia, rzekomo w poszukiwaniu za pracę. Przywołany lekarz dr Nickelmann stwierdził bóle porodowe. Nowicka odwieziona natychmiast do szpitala powiatowego w Inowrocławiu.

Obłąkana zmarła nagle na dworcu w Inowrocławiu. Na dworcu kolejowym w Inowrocławiu zatrzymali się krewni z 70-letnią Ludwiką Reihse, wyznania ewangelickiego, którzy transportowali ją z Bydgoszczy do Zakładu Psychiatrycznego w Dziekanówce pod Gniezmem. Reihse, mieszkająca w Bydgoszczy przy ul. św. Trójcy 4, uległa ostatnio silnemu rozstrojowi nerwowemu, który zakończył się obłądkiem. Podczas przevożenia Reihse do Gniezna, zesłabła ona nagle na dworcu kolejowym w Inowrocławiu i w kilka chwil później zmarła. Wezwany lekarz stwierdził nagły zgon na udar serca.

Kładzenie kostki na głównej ulicy. W tych dniach rozpoczął wydział budowlany zarządu naszego miasta prace brukarskie na ulicy Królowej Jadwigi, przy czym zatrudniono wielu bezrobotnych.

Nowy wybrzyk żydowski. Mina Herszenberg, która posiada skład żydowskiej tandety przy ul. Król. Jadwigi 1, wciskała podczas nabożeństwa w ub. niedzielę przechodzącemu ulokami reklamowe. Czyn ten jest prowokacją naszych uczuć katolickich i narodowych, na który powinny odpowiednie czynniki ostro zareagować, aby na przyszłość podobne bezcelne wybryki nie mogły się zdarzyć.

Śluby. W kościele parafialnym w Mroczy odbyła się uroczystość zaślubin córki właściciela majątności Modrakowo p. Melanii Pazderskiej z p. mec. Janem Groblewskim z Inowrocławia. Ślubu udzielił wuj pana młodego ks. dziekan Filipiak w asyście ks. prob. Rochowiaka i ks. dr. Filipiaka, kapelana ks. Prymasa Hlonda. — W kościele parafialnym w Matwach pobłogosławił ks. prob. Dąbrowski związek małżeński pomiędzy: p. Janiną Dembowskią z Dortmundu a długoletnim urzędnikiem Zakładów „Solvay” p. Antonim Nowakiem, oraz pomiędzy p. Teresą Witkowską i mistrzem piekarskim p. Antonim Koczorowskim. Młodym parom składamy najserdeczniejsze życzenia.

Zjazd Hallerczyków odbędzie się w Strzelnie.

Tegoroczny walny zjazd Chorągwi Pomorskiej Hallerczyków, połączony z 20-leciem powstania armii błękitnej, odbędzie się w dniu 6 czerwca w **Strzelnie**. W związku z tym poza placówką strzelecką Zw. Hallerczyków powstał specjalny komitet obywatelski z p. Leonem Głowackim na czele, który rozpoczął już przygotowania do zjazdu i godnego przyjęcia, mającego przybyć na zjazd, gen. Józefa Hallera.

Kolejarz posiada skrzypce „Stradivariusa”?

Mogilno. (mk) W Mogilnie urzęd. kol. p. Korkowski Stanisław, zam. przy ul. Kolejowej, jest w posiadaniu skrzypiec, które rzekomo mają być dziełem **Stradivariusa**. Posiadają one wewnątrz nast. napis: „Antonio Stradivarius — Cremonensis, Faciebat Anno 1725”. Napis ten jest drukowany za wyjątkiem liczby 25, która jest dopisana. Obok napisu figurują inicjały **Stradivariusa**, oraz charakterystyczny krzyżyk. Może tymi skrzypcami zainteresują się rzeczoznawcy muzyczni?

BARCIN. (lm) W ub. tygodniu zostały w pobliskim Wapienne uruchomione kamieniołomy. Zatrudnienie znalazło kilkudziesięciu robotników z miasta i okolicy. Pracuje się na razie na 2 zmiany po 6 godzin. Zarząd Zakładów uwzględnił przy przyjmowaniu do pracy w pierwszym rzędzie żony tych.

SZAMOCIN. (sz) W wsi Smolary pod Szamocinem dopuścił się gwałtu na 3-letniej dziewczynce 60-letni kowal Kisman ze Smolar. Sprawę przekazano prokuratorowi.

BYSZEWA, pow. bydgoski. Katolickie Stow. Młodzieży Męskiej, Oddział Bysewa, urządził w niedzielę dnia 9 maja br. uroczystość poświęcenia sztandaru. Program uroczystości jest bogaty i urozmaicony. O godz. 8,30 zbiórka organizacyj przed lokalem p. Chrapkowskiego w Salmie.

ŻNIN. Nowy powiat. lekarz-weter. rozpoczął urzędowanie w starostwie powiatowym w dniu 20 bm. — P. Władysław Borowiak przybył na to stanowisko z Czarnkowa.

— W nocy z soboty na niedzielę włamali się z podwórza do pokoju za składem kupca Romana Lewandowskiego, Rynek, złodzieje, zabierając większą ilość garniturów męskich oraz 1 sztukę czarnej krepy ubraniowej. Poszkodowany wyznaczył 100 zł nagrody temu, kto wskaże złodziei.

— W niedzielę zmarła Kizmera Grajewska w Żninie, zam. przy placu Klasztornym.

NAKŁO, n. N. (jj) Miejscowy KS. „Czarń” w tegorocznym sezonie walk piłkarskich o mistrzostwo kl. B ma do zanotowania czwarte zwycięstwo z rzędu. Tym razem przeciwnikiem był KS. „Astoria” z Bydgoszczy, który zeszedł z boiska pokonany w stosunku 1:0. Zwycięstwa bramkę strzelił na 5 minut przed gwizdkiem końcowym, napastnik Dżonek. Sędziował p. Kończal z Bydgoszczy.

— Na walnym zebraniu miejsc. Klubu Tenisowego wybrany został następujący zarząd pp.: prezes W. Krużycki, wiceprezes Z. Knachowa, sekretarz Z. Judejczanka, gospodarz kortu inż. T. Paciorkowski. Komisja rewizyjna pp.: mec. Tucholka przewodn. i rej. J. Knach i prof. M. Mazeraut członkowie.

— W ub. tygodniu zakończył się pierwszy praktyczny kurs mistrzowski w zawo-

dzie fryzjerskim. W ub. niedzielę odbył się egzamin przed komisją, w składzie pp.: Maksymilian Żewicki jako przewodniczący oraz Stanisław Hamulski i Stanisław Piotrowiak jako lawnicy. Egzamin zdali wszyscy kursисти pp.: Bron. Koźma, Edm. Sosnowski, Alfred Siemiński, Stanisław Heinrich, Artur Ubert, Kazimierz Otrębowicz, Antoni Węglewski, Stanisław Karatasz, Antoni Stypka z Wyrzyska, Bron. Wyrzykowski z Mroczy, Waldemar Brummund i Fr. Paszkiewicz z Osieka n. N.

WYRZYSK. (l) W dniu 20 bm. sąd okręgowy w Bydgoszczy na sesji wyjazdowej pod przewodnictwem s. o. Baryczy sądził w Wyrzysku m. in. sprawę Franciszka Myszkę, oskarżonego o szereg kradzieży z włamaniem. Franciszek Myszkę, liczący zaledwie lat 24, typ inteligentny, a zarazem zdecydowany przestępca, zdołał od szesnastego roku życia już przeszło pięć lat przesiedzieć w więzieniu. W czasie krótkich przerw między odsiadywaniem kar stawał się plagą powiatu szubińskiego i wyrzyckiego. Ostatnio w roku 1936 grasował w Łobżenicy i okolicy w powiecie wyrzyckim. Dopiero energiczna akcja policji doprowadziła do przychwylenia Myszkę i osadzenia go w więzieniu w Łobżenicy. Jednak Myszkę wyłamał się z więzienia w wrześniu 1936 r., a policja po energicznych poszukiwaniach przychwyliła go ponownie i osadziła w więzieniu w Bydgoszczy. Akt oskarżenia zarzucał Myszkę szereg kradzieży. Podkreślić należy, że poszkodował okradzionych na przeszło 5 tysięcy zł. Sąd, po przeprowadzonej rozprawie, skazał Myszkę na 3 lata więzienia, zaliczając mu dwumiesięczny areszt śledczy. Sprawa o ucieczkę z więzienia toczyć będzie się osobno przed sądem okręgowym w Bydgoszczy. Oskarżonego bronił adwokat Wirski z Bydgoszczy.

JABLONOWO. (jr) Przed sądem odpowiadali mieszkańcy Jabłonowa Alfons Rojewski, robotnik oraz Kaszubski Franciszek szewc, i Raczynski Władysław. Wymienieni 26 grudnia ub. r. pobili niej. Zielińskiego Leonarda, przy czym osk. Rojewski użył miał noża. Sąd skazał Rojewskiego na 2 mies. aresztu, pozostałych zaś uniewinnił.

Grudziądz.

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Grudziądzu, ul. Toruńska 22, tel. 1294, przyjmuje przedpłatę za „Dziennik Bydgoski” na maj oraz zamówienia na ogłoszenia i druki po cenach najniższych. Biuro czynne od godz. 8—18-ej Pogotowie pożarnicze tel. 618.

Nocny dyżur pełni apteka „Pod Łabędziem”, Rynek, tel. 12-42.

Repertuar kin: Apollo: „Czardasz, tokaj, miłość”. Gryf: „Piętro wyżej”, film produkcji polskiej. Orzeł: „Kłopoty sportowca”.

— **Kalendarzyk teatralny.** Czwartek 6. 5. godz. 16: „Niespodzianka” K. H. Rostrowskiego. Przedstawienie popularne w wykonaniu artystów Teatru Ziemi Pomorskiej. Godz. 20.00: „Matura”, głośna sztuka Fodora w wykonaniu artystów Teatru Ziemi Pomorskiej z gościnnym występem świetnej artystki poznańskiej p. Nuny Młodziejowskiej-Szczurkiewiczowej.

— **Protest rzemiosła grudziądzkiego przeciw zbiorowej umowie.** Zarząd samodzielnego rzemiosła odbył w tych dniach w hotelu p. Kellasa zebranie, na które zaprosił wszystkich starszych cechów oraz członków zarządu tow. samodzielnego rzemiosła. Sprawę umowy zbiorowej w przemyśle, do której chce się pociągnąć również rzemiosło, referował p. Szczechowski. W wyniku obszernej dyskusji uchwalono rezolucję, która protestuje przeciwko stosowanej taktyce, ponieważ nie można zrównać wszystkich zawodów. Poszczególne zawody obowiązują się wzajemnie do zawarcia umowy taryfowej ze swymi pracownikami, jednakże oddzielnie w poszczególnych zawodach. Rezolucja zostanie wręczona w Pom. Izbie Rzemieślniczej przez specjalną delegację rzemiosła grudziądzkiego z prośbą o poparcie takowej u miarodajnych władz.

— **Apel do organizacji W. F. i P. W.** W związku z uroczystym obchodem święta narodowego w dniu 3 maja wzywa się wszystkie organizacje P. W. i W. F. na terenie miasta Grudziądza do gromadnego udziału w manifestacjach i uroczystościach 2 i 3 maja.

— **Za fałszywe oskarżenie 6 miesięcy więzienia.** Na wokandyze tuł. sądu okręgowego znalazła się sprawa kupca Jana Ceglowskiego z Łasina, oskarżonego o fałszywe oskarżenie. Ceglowski w dniu 9 listopada ub. r. przesłał do komendy wojewódzkiej P. P. w Toruniu pismo, w którym obwiniał post. P. P. Stanisława Cieślaka o pobicie go, a przodownika P. P. Wacława Sobolewskiego o zniesławienie. Przewód sądowy wykazał, że obwinienie było fałszywe. W wyniku przeprowadzonej rozprawy sąd skazał Ceglowskiego na 6 miesięcy więzienia z zawieszaniem.

— **Szajka złodziei kolejowych przed sądem.** Przed sądem okręgowym odpowiadał onegdaj szajka niebezpiecznych złodziei kolejowych, która w dniu 31 grudnia ub. r. z pociągu towarowego na przestępnie Jabłonowo—Grudziądz skradła dwie bale pieczywa oraz worek orzechów włoskich, łącznej wartości 1600 zł. W wyniku rozprawy sąd skazał Kazimierza Wiśniewskiego na 2 lata więzienia, Aleksandra Rosińskiego i Kazimierza Krazę po 1 roku więzienia, a paserów: Zygmunta Maciejewskiego na 4 tygodnie i Pawła Zielińskiego na 8 miesięcy więzienia i 100 zł grzywny.

Ciekawe wykłady. Na zakończenie „Dni przeciwgrudzińskich” zostaną wygłoszone w piątek, dnia 30 bm. o godzinie 20-ej w auli Gimnazjum im. króla Jana III Sobieskiego w Grudziądzu przez pp. dr. K. Korzeniowskiego i dr. Maślankę dwa referaty na temat: 1. gruźlica płuc, jej leczenie i walka z gruźlicą, 2. o gruźlicy kostnej. Wykłady te będą ilustrowane przezroczami. Wstęp bezpłatny.

Tajemnicze odkrycie. Na polach rolnika Franciszka Szczepańskiego w Lemburgu pod Grudziądzem znaleziono podczas orki wiosennej rozsypujący się szkielek ludzki, zakopany tam przypuszczalnie przed kilku laty.

Pocztowcy radzą nad swą dolą. W szczelnie wypełnionej sali świetlicy PPW. odbyło się w niedzielę 25 bm. nadzwyczajne zebranie Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów koła Grudziądz przy współudziale delegatów sąsiednich kół, jak Chełmno i Świecie n. Wisłą. Zebranie zwołano na skutek rozpaczliwego położenia materialnego urzędników pocztowych w Grudziądzu, które powstało w ostatnich pięciu miesiącach, po niebywałej wyższości cen artykułów pierwszej potrzeby oraz zaszeregowaniu ustawą uposażeniową w roku 1934 do niskich grup i opodatkowanie podatkiem specjalnym. Po referacie i dyskusji uchwalono odpowiednią rezolucję, którą wysłano do czynników miarodajnych.

Manifestacja robotników katolickich w Grudziądzu odbędzie się w niedzielę 9 maja.

Grudziądz. Na jednym z ostatnich zebrania zarządu **Katolickiego Stowarzyszenia Robotników** w Grudziądzu, omawiano program dorocznej uroczystości ku czci wiekopomnej encykliki **Rezum Novarum i Quadragesimo Anno**, oraz genialnych autorów powyższych encyklik o chrześcijańskim ustroju społecznym, Ojca św. Leona XIII i Piusa XI. Manifestacja tradycyjnym zwyczajem jest jedną z największych i najwspanialszych w naszym mieście. Zresztą jest to zupełnie naturalne i zrozumiałe. Bowiem K. S. R. należy do najsilniejszych i najwięcej zdyscyplinowanych towarzystw Akcji Katolickiej.

W myśl zarządzenia generalnego sekretariatu uroczystość przypada na **niedzielę, 9 maja br.** W łączności z manifestacją zwołuje generalny sekretariat zarazem **zjazd delegowanych K. S. R. okręgu grudziądzkiego**, do którego należą poza Grudziądzem

oddziały: **Bzowo, Gruta, Łasin, Niewieścina, Osie, Radzyn, Świecie, Linowo, Przechowo i Mokre.**

W programie przewidziano: godz. 10,30 uroczysta msza św. w Farze (udział pocztów sztandarowych wszystkich towarzystw katolickich, bractw i organizacji solidaryzujących z katolickim ustrojem społecznym) — kazanie wygłosi gen. sekretarz **ks. Koczyk z Pelpina.** Godz. 11,45 zebranie delegowanych w sali parafialnej. Wspólny obiad. O godz. 14 zbiórka wszystkich towarzystw katolickich ze sztandarami na dziedzińcu kościelnym Fary, skąd o godz. 14,30 wyruszy pochód z orkiestrą na czele do sali Teatru Miejskiego na uroczystą akademię. Referat aktualny wygłosi **ks. dr kanonik Raszeja z Pelpina.** Po akademii wracają wszyscy w karnym szereg do Fary, gdzie po błogosławieństwie Najsw. Sakramentu pochód zostanie rozwiązany.

WĄBRZEŻNO. (sm) Na szkodę p. Gardzielewskiego skradziono z mieszkania prywatnego 75 zł.

— W niedzielę 25 bm. odbyło się uroczyste otwarcie nowej placówki pod nazwą „Robotniczy Instytut Oświaty i Kultury” im. Stefana Żeromskiego. P. mgr Gorczyński w imieniu p. starosty symbolicznym przecięciem wstęgi dokonał otwarcia R. I. O. i K., a następnie ks. prob. Zaremba przystąpił do poświęcenia lokalu. P. poseł Matusiak w krótkim przemówieniu obrazował, do czego prowadzi brak oświaty i kultury u robotnika, podając za przykład krwawiącą Hiszpanię, gdzie połowa ludności — to analfabeci.

CHELMNO. (lm) Kino Apollo wyświetla wielki dramat pt. „Hrabia Monte Christo”. Kino Uciecha: dramat Szekspira pt. „Jak się wam podoba”.

— Jak już pisaliśmy, rozgałęziona szajka złodziei i paserów na naszym terenie, została zlikwidowana i cały magazyn przedmiotów, ukrytych w melinie paserskiej braci Wrażeniów, zdołano w znacznej części zwrócić poszkodowanym. Szajka ta z jej heroldem Stanisławem Klijerem na czele stanęła w ub. wtorek przed sądem. Po rozprawie sąd ogłosił wyrok, który skazuje Klijera Stanisława na łączną karę 2 lat i 6 miesięcy więzienia, a ponadto na umieszczenie go w zakładzie dla niepoprawnych. Dalsi współoskarżeni (było ich pięciu) zostali zasądzeni łącznie po roku, 10 miesięcy i 6 miesięcy.

TCZEW. (as) Kino Światowid: „Miłość w masce” oraz bogaty nadprogram.

— Funkcjonariusze tuł. wydziału śledczego przytrzymali woźnego, 28-letniego Le-mańskiego i 21-letniego Kleinschmidta z Tczewa, zatrudnionych w Domu Konfekcyjnym kupca E. Witośławskiego, na którego szkodę systematycznie przez szereg miesięcy dopuszczali się kradzieży wielkich ilości jedwabów, materiałów na ubrania, su-

kien, bielizny, firan itp., wartości kilku tysięcy złotych. Policja ujawniła u paserów pochodzący z tych kradzieży towar, wartości 1200 zł.

— Nocy ub. patrol wywiadowców PP. przytrzymał i osadził w areszcie do dyspozycji władz sądowych 17-letniego żyda, fryzjera Szyję Kohna z Mławy, który teje nocy dokonał włamania do firmy W. Szynalewski, oraz żyda Hirschfelda w Tczewie. Tuł. sąd grodzki w trybie doraźnym zasądził włamywacza na 2 tygodnie bezwzględnie aresztu.

TUCHOLA. (fm) Pod przewodnictwem prezesa pow. p. Świtajskiego odbyło się walne zebranie zarządu powiatowego Związku Rezerwistów pow. tucholskiego, przy udziale starosty pow. p. Hryniewskiego, wicestarosty p. mgr. Zgorzelskiego i licznych delegatów kół. Sprawozdania roczne złożyli pp.: prezes Koła Tuchola Janya, prezes Bysławia — Woelk, prezes Cękycna — Wolas i delegat Koła Gostycyn — Kitowski. Z działalności zarządu pow. złożył sprawozdanie prezes p. Świtajski, skarbnik p. Dobek i komendant p. Kannenberg. Po dyskusji, w której zabierali głos p. starosta Hryniewski i p. Woelk, udzielono zarządowi absolutorium. Referat na temat „Cele i metody wychowania obywatelskiego” wygłosił p. Wojc. Kłosowski. Sprawy pw. referował p. Kannenberg. Do nowego zarządu wybrano pp.: Nerski prezes, Świtajski zastępca, Kuczkowski sekretarz, Stogowski zast., Dobek skarbnik, Kannenberg komendant i Kłosowski referent.

LIDZBARK. W związku z przebudową nawierzchni na drodze powiatowej Lidzbark—Nowy Zieluń Wydział Powiatowy w Działdowie zawiadomił, że na odcinku drogi od km 33.000 do 36.277 zostanie zaniknięty ruch kołowy. Objazd nastąpi na przestrzni 11.—km drogą gminną Nowy Zieluń, Kolonia Bryńsk, Jamielnik, Lidzbark, która zostanie oznaczona znakami ostrzegawczymi według przepisów drogowych.

Swiadcowie potwierdzają całkowicie zarzuty...

Ciąg dalszy z strony 2-ej.
Ściółów i również związkowcy w swoich pi-
smach twierdzą, że to nie jest walka z re-
ligią.

Adw. Syski: Czy Związek walczył z re-
ligią?

Sw.: Tak. Jako przykład może posłu-
żyć reakcja Z. N. P. na okólnik ministra
Bartla z 1926 roku o nauczaniu religii i o
praktykach religijnych w szkołach. Posy-
pał się w tej sprawie istny grad zarzutów
ze strony Z. N. P. i ich organu. Nie była
to zatem walka z klerem, lecz z samymi za-
sadami Kościoła.

Na pytanie przewodniczącego czy Z. N. P.
popiera bezbożnictwo, ks. dr Kaczyński za-
cytował z książki ks. Klepacza, szereg do-
kumentów, zaczerpniętych z wydawnictw
pedagogicznych Z. N. P., w których przed-
stawiono wierzenia religijne chrześcijań-
skie jako mity odziedziczone z czasów
przedhistorycznych pogan.

Ze względów technicznych dalszy ciąg
sprawozdania w numerze jutrzejszym.

Faktów historycznych nie wymażą.

Gdańszczenie usuwają polskie nazwy
na drogowskazach.

Gdańsk, 29. 4. (Tel. wł.). Hitlerowcy
gdańscy czynią wszystko, aby zetrzeć z
Gdańska ślady polskości i ukazać
Gdańsk w szacie czysto niemieckiej.

Na wszystkich publicznych miejscach
znikają wszelkie oznaki polskości, tak
napisy polskie jak rzeźby itd. Po wyda-
niu zarządzeń, nakazujących sporządze-
nie napisów na ulicach alfabetem go-
tyckim, obecnie porozmieszczano na te-
renie Gdańska drogowskazy, z których
skreślono wszystkie nazwy miast pol-
skich jak Gdynia, Tczew etc. W ten
sposób drogowskazy te wskazują nie-
ścisły kierunek przez miejscowości, po-
łożone na terenie W. M. Gdańska wprost
do miast niemieckich, jak gdyby na
szlakach dróg Gdańska do Niemiec nie
znajdowały się miasta polskie.

Tego rodzaju „dowcipy“ stanu fak-
tycznego nie zmieniają.

Polsko-niemiecka współpraca techniczna.

Zjazd naukowo-techniczny uczonych
polskich i niemieckich.

Warszawa, 29. 4. (PAT) W dniach 26 i 27
kwietnia odbył się w Warszawie „polsko-
niemiecki zjazd spawalniczy“, na który
przybył z Niemiec szereg znakomych na-
zwisk inżynierskich. Obydwa poranki wy-
pełniły referaty polskie (prof. Bryła, dr. inż.
Poniz, dyr. Tulacz i inż. Elandt), oraz nie-
mieckie (prof. Fiek, prof. Stieler, prof. Beh-
rens i inż. Hoffmann). Po referatach odby-
wała się ożywiona dyskusja.

Popołudnia poświęcone były zwiedzaniem
konstrukcji spawanych, poza tym Warsza-
wy i Wilanowa. Wieczorem odbyły się w
Stowarzyszeniu Techników odczyty inży-
nierów niemieckich (dr. inż. Adriana i dr.
inż. Kreyssiga).

W referatach poruszono aktualne i do-
niosłe dla budownictwa współczesnego spr-
awy spawania stali wysokowartościowych,
przepisów spawalniczych, przepisów budo-
wy kotłów, profili zamkniętych cienkościem-
nych, spawanie jako środka przeciwko rdzy.

Walka o 40 godzinny tydzień pracy

Właściciele sklepów przy głównych ulicach
Paryża postanowili otwierać sklepy także
w poniedziałki. Uchwała ta doprowadziła
do wielkich demonstracji mas robotniczych
przed domami towarowymi. Policji pary-
skiej z trudem tylko udało się utrzymać
porządek.

Kto zbombardował miasto Guernica

Baskowie oskarżają pilotów niemieckich.

Londyn, 29. 4. (PAT). Bombardowanie
świętego miasta Basków Guernica przez
samoloty pochodzenia cudzoziemskiego,
było wczoraj omawiane w izbie gmin.
Posłowie Attlee, Henderson i Sinclair
interpelowali min. Edena w tej sprawie,
zapytując o stanowisko rządu brytyj-
skiego wobec faktu, iż ofiarą bombar-
dowania padły liczne ofiary wśród lu-
dności cywilnej. Min. Eden w odpowie-
dzi podkreślił, że rząd brytyjski będzie
sprawę tę badał, aby zorientować się,
jakie kroki mają być podjęte, aby nie
dopuścić do aktów, wywołujących po-
wszechnie potępienie.

Po objaśnieniach, udzielonych przez
min. Edena w kuluarach parlamentu
wyrażone było przekonanie, że rząd
brytyjski wystąpi z inicjatywą do obu
stron zaprzestania bombardowania lu-
dności cywilnej w miastach otwartych,
nie mających charakteru wojskowego.

Bombardowanie m. Guernica nie
przedstawia się zresztą bynajmniej jas-
no i w kuluarach parlamentu zadawa-
no sobie pytanie, kto jest odpowiedzial-
ny za bombardowanie, które pociągnęło
za sobą wiele ofiar wśród ludności cy-
wilnej. Główna kwatera gen. Franco w
Salamanca oficjalnie zaprzecza, jakoby
w ogóle wiedziała o wykonaniu tego a-
taku lotniczego. Władze powstańcze nie
kwestionują, że raid lotniczy się isto-
tnie odbył, ale oświadczają stanowczo,
że wojska lotnicze gen. Franco nie bra-
ły w tym raidzie udziału.

Delegacja rządu baskijskiego w Wa-
lencji ogłosiła wczoraj komunikat, w
którym oskarża niemiecką główną kwar-
terę w miejscowości Deva na wschód od
Bilbao o zarządzenie tego bombardowa-
nia. Komunikat ogłoszono po wczoraj-

szej deklaracji przywódcy rządu baskij-
skiego Aguirre, który oświadczył, że
bombardowanie Guernicy było dziełem
niemieckich pilotów.

Front pod Bilbao

Wojskom powstańczym udało się przełamać
front rządowców pod Bilbao. Największy
opór stawiali rządowcy w Eibar i w oko-
licy tego miasta. Przed ucieczką rządowcy
wznieśli w Eibar pożar.

Walki na ulicach Durango.

Bilbao, 29. 4. (PAT). Korespondent
Reutera donosi, że wczoraj rano na uli-
cach Durango, które znajduje się je-
szcze w rękach wojsk baskijskich, to-
czyły się walki, w celu powstrzymania
pochodu powstańców. Na odcinku Le-
queitio Baskowie cofnęli się bez walki
do drugiej linii obronnej. Dowództwo
wojsk baskijskich oświadcza, że w osta-

tnich walkach powstańcy nie zdobyli
ani jednej armaty i nie wzięli do nie-
woli ani jednego jeńca. Jedynie rolnicy,
którzy pozostali w swych gospodar-
stwach, dostali się do niewoli.

Ewakuacja Durango.

Bilbao, 29. 4. (PAT). Korespondent
Reutera donosi, że wojska baskijskie
opuściły Durango o godz. 18. Wszystkie
oddziały wraz z materiałem wojennym
ewakuowały miasto bez żadnych strat.

Obląkany wandalizm czerwonych w Hiszpanii.

Miasto Watykańskie. (KAP). Z Hi-
szpanii nadchodzą wciąż mnożące się
wieści o spustoszeniach, które w zabytk-
kach sztuki i kultury dokonała ręka
nieokiełzanych band komunistów i a-
narchistów. Wandalizm tych band do-
sięgnął nie tylko pomników i instytu-
cyj bezpośrednio związanych z religią,
ale także licznych zabytków o charak-
terze wybitnie świeckim. W Barcelonie
zniszczono archiwum Santa Maria del
Mar, zginęły przy tym bezcenne doku-
menty historyczne. Słynny łuk tryum-
falny z czasów rzymskich na drodze do
Tarragony uszkodzony został w poważ-
ny sposób dynamitem. Kościół w Man-
resa, wspaniały zabytek architektury z
XII wieku został zburzony nie w przy-
stępie chwilowego oblędu lecz systema-
tycznie i na zimno; świątynię burzono
kamień po kamieniu w ciągu całych
tygodni i miesięcy.

Syn dowódcy floty napowietrznej wojsk powstańczych lotnikiem.

Porucznik Kindelan, syn głównego dowódcy
sił lotniczych wojsk powstańczych w Hi-
szpanii, jest aktywnym lotnikiem i bierze
żywy udział w akcji bojowej lotnictwa po-
wstańczego.

Prasa ukraińska o ustąpieniu wojewody Józewskiego.

Warszawa, 29. 4. (PAN) „Dilo“ przynosi
w ostatnim numerze charakterystyczne o-
świadczenie w sprawie wojewody Józew-
skiego. Rozpatrując projekt „Dziennika
Bydgoskiego“, który wystąpił z inicjatywą
urządzenia tygodnia Wołynia, dziennik
ukraiński stwierdza koncentrację polskich
sił narodowych na Kresach Wschodnich
i przypuszcza, że pogłoski o ustąpieniu wo-
jewody Józewskiego staną się wkrótce rze-
czywistością.

Katastrofa samolotowa w okolicy Chelma

Z Chelma donosi nasz korespondent:
W środę, dnia 28 bm. o godz. 9-tej przed po-
łudniem, wydarzyła się w Nowym Dobrze
pod Chelmem katastrofa samolotu wo-
jskowego, która poza uszkodzeniem podwo-
zia i skrzydeł, nie naraziła szczęśliwym
zbiegiem okoliczności na szwank życia
ludzkiego.

Dochodzenia w toku.
Koło kadłuba samolotu zgromadziła się
wielka rzesza ludzi z miasta i okolicy
Chelma, która żywo omawiała ten „szczę-
śliwy“ wypadek. (lm)

Rząd Bluma odroczył wielką rozprawę w parlamencie do 7 maja.

Paryż, 29. 4. (PAT). Odroczenie wiel-
kiej debaty nad ogólną polityką rządu
oznacza niewątpliwie odprężenie w sy-
tuacji wewnętrzno-politycznej. Wraże-
nie to zaznaczyło się zresztą zupełnie
wyraźnie w czasie posiedzenia komite-
tu porozumiewawczego stronnictw le-
wicowych, na którym przedstawiciele
komunistów zajęli stanowisko pojed-
nawcze. W szczególności komuniści
zgadzili się na pewne zmiany w usta-
leniu ustawy o 40-godzinym tygodniu
pracy w drobnym handlu, godząc się
na wprowadzenie zasady świętowania
pracowników kolejnymi grupami.

Ponadto, jak informuje „Le Petit
Journal“, dep. Duclos w imieniu partii
komunistycznej oświadczyć miał, że
komuniści zgadzają się na zasadę „pau-
zy“ pod warunkiem jednak, by nie była
ona równoznaczna z zaprzeczeniem lub
rezygnacją z realizacji dalszych reform.

Znaczenie tych pojednawczych in-
tencji partii komunistycznej, które szcze-
gólnie uwypukliła wczoraj prasa le-
wicowa, zmniejsza jednak w dużej mie-
rze oficjalny komunikat biura pras-
owego partii, precyzujący stanowisko

komunistów i podkreślający, że dep.
Duclos przypominał jednak konieczność
realizacji programu frontu ludowego
i to zarówno w kwestii emerytur robot-
niczych jak i zasiłków rodzinnych na
wsz ogół i w wielkich robotach. Komunikat
ten nie wywarł jednak większego wra-
żenia w kołach parlamentarnych, które
uważają go tylko za drobny incydent
demagogiczny.

W kołach parlamentarnych spodzie-
wają się, iż odroczenie wielkiej debaty
politycznej do dnia 7 maja pozwoli rzą-
dowi na przeprowadzenie wymiany
poglądów zarówno z przedstawicielami
stronnictw, należących do frontu ludo-
wego, jak i z kierownikami C. S. T. i
ewentualnie konfederacji pracodawców
francuskich, by w ten sposób przygo-
tować przed debatą formuły kompromi-
sowe. W związku z tym w kuluarach
izby obiegają pogłoski, iż rząd będzie
się domagał od komunistów i od C. S.
T. ustalenia na piśmie obecnego pro-
gramu frontu ludowego tak, by wszel-
kie żądania, wykraczające poza te ra-
my były uważane za złamanie dyscy-
pliny.

Dzieci estońskie działwie kaszubskiej.

Dzieci szkoły powszechnej nr 8 z
Tallina przesyłały działwie kaszubskiej
ze szkoły powszechnej w Przyjaźni pod
Kartuzami przesłanicznie wykonany al-
bum zdjęć fotograficznych z Estonii.

Miły ten podarek jest rewanżem za
dar dzieci kaszubskich, które wysłały
do Tallina piękny zbiór fotograficznych
widoków „Szwajcarii Kaszubskiej“.

Goebbels zjeżdża do Gdańska.

Między 7 a 9 maja rb. odbędzie się
w Gdańsku zjazd kulturalny, zorgani-
zowany przez partię narodowo-socjali-
styczną. 8 maja przybyć ma do Gdań-

ska minister propagandy Rzeszy dr
Goebbels.

Nie wznowią umowy!

Moskwa, 29. 4. (PAT). Agencja Tass
komunikuje: „Zarząd główny sowiec-
kiego lotnictwa cywilnego zawiadomił
władze niemieckiego towarzystwa lot-
niczego „Lufthansa“, że nie zamierza
wznowić umowy w sprawie eksploata-
cji linii lotniczych pomiędzy Z. S. R. R.
a Niemcami przez mieszane sowiecko-
niemieckiego towarzystwa „Deruluft“. Dotychczasowa umowa obowiązywała
do dnia 1 kwietnia 1937 r. Towarzystwo
„Deruluft“ zostanie zlikwidowane“.

„Bruno Jasiński” oskarżony

o szerzenie nastrojów lewicowo-opozycyjnych.

Moskwa. (PAT). „Prawda” w nadzwyczaj ostrej formie atakuje pisarza komunistycznego, używającego pseudonimu „Bruno Jasiński”, zarzucając mu utrzymywanie ścisłych stosunków ze szwagrem Jagody, lewicowym opozycjonistą krytykiem literackim Aueerbachem oraz ze znanym komunistą polskim Dąbalem, którego oskarżają o działalność szpiegowską.

Jasiński, autor tomu wierszy p. t. „But w butonierce” oraz książek: „Pałę Paryż” (w języku polskim) i „Człowiek zmienia skórę” (w języku rosyjskim) została na skutek rekomendacji Dąbala przeniesiony z komunistycznej Partii Polski do Wszechzwiązkowej (sowieckiej) Partii Komunistycznej.

W tym charakterze miał szerzyć nastroje lewicowo-opozycyjne na terenie związku pisarzy sowieckich, intrygując przeciwko kierownictwu partyjnemu związku. (Jasińskiego oczekuje zapewne wydalenie z partii i pociągnięcie do odpowiedzialności sądowej).

Moskwa. (PAT). „Prawda” donosi, że szereg członków zarządu związku pisarzy sowieckich ze znanym dramaturgiem Kirszonem na czele ma być pociągniętych do odpowiedzialności sądowej pod zarzutem roztrwonienia funduszy związkowych, które m. in. miały być użyte na popieranie elementów opozycyjnych.

Z pośród wybitnych pisarzy komunistycznych zarzut „nieprawomyślności” dotknął również znanego komunistę węgierskiego Belę Illesza, autora książki p. t. „Cisa w płomieniach”.

1000 par małżeńskich w Watykanie

Citta del Vaticano, 29. 4. (PAT) Ojciec święty udzielił wczoraj audiencji ponad 1000 młodym parom małżeńskim.

Adwokat żyd — pośrednik Sowietów pod kluczem.

Swego czasu donosiliśmy o wielkiej aferze wileńskiej, która polegała na tym, że kilkunastu obywateli sowieckich spieniężali swoje posiadłości w Polsce za pomocą zakonspirowanych pośredników.

Pisaliśmy wtedy, że jednym z przywódców tych pośredników i ich głównym macherem był adwokat żyd Długacz. Rewizja przeprowadzona swego czasu w mieszkaniu adwokata dała rewelacyjne wyniki, dzięki kaucji jednak Długacza postanowiono na wolności. Wczoraj wieczorem na polecenie prokuratury adwokata Długacza aresztowano i odstawiono do więzienia wobec wykrycia i udowodnienia nowych jego kontaktów z finansującymi go obywatelami bolszewickimi.

25-cio lecie rządów króla duńskiego

W Danii odbędą się w czasie od 15 do 17 maja z okazji 25-ciolecia rządów króla Christiana X wielkie uroczystości. Król-jubilat przewyższa wszystkich mieszkańców Kopenhagi nie tylko stanowiskiem, ale i wzrostem. Każde pojawienie się tego popularnego króla na ulicy wywołuje serdeczne owacje ludności dla swego monarchy.

Egzaminy dojrzałości w Małopolsce Wchodniej zostały przerwane. Żydzi handlowali tematami maturalnymi.

Lwów, 29. 4. (Tel. wł.) Niezwykłą aferą maturalną ujawniono we Lwowie. Afera zatacza coraz szersze kręgi i przybiera rozmiary wprost niepokojące.

Jak oczywiście wszędzie, tak i tu głównym motorem afery jest żyd. Mianowicie inicjatorem handlu zadaniami maturalnymi jest profesor gimnazjum żydowskiego w Kowlu Elias Mehrer. Mehrer wszedł w porozumienie z jednym z urzędników kuratorium lwowskiego i przy jego pomocy zaopatrywał uczni około 10 gimnazjów lwowskich w tematy maturalne. Mgr Mehrer handel ten prowadził za pośrednictwem swoich rodziców oraz braci — studentów Politechniki.

Nabywanie tematów odbywało się w drodze licytacji, zaś niezwykłą giełdę stworzono we Lwowie pod teatrem Wielkim oraz na chodniku I. Akademickiej. Również rodzice Mehrera przyjmowali u siebie w mieszkaniu zamówienia i pobierali za nie „honoraria”.

Ceny za dostarczenie tematu maturalnego były najróżnorodniejsze. Wahaly się od 20 do 150 zł albowiem przedsiębiorstwo handlowe uwzględniało stopień zamożności klienta.

Proceder, uprawiany przez Mehrera i jego rodzinę był niezwykle dochodowy. W mieszkaniu jego rodziców znaleziono kilka tysięcy zł gotówką.

Sprawa została wykryta przypadkowo i

wszczęte dochodzenia doprowadziły przede wszystkim do aresztowania Mehrera, urzędnika kuratorium, obojga rodziców Mehrera oraz jego braci.

Afera w tych rozmiarach wywołała zrozumiałe zaniepokojenie. O każdym szczególe śledztwa policja zawiadamia władze szkolne, które ze swej strony informują ministerstwo oświaty. Jakże bowiem rozmiary afery ta osiągnęła — śledztwo do tej pory jeszcze nie zdołało wykazać. Jak się zdaje, afery sięga daleko poza granice kuratorium lwowskiego.

Do Lwowa przybył specjalny delegat Min. WR. i OP., który ma za zadanie zapoznać się z całokształtem sprawy.

Decyzja ministerstwa oświaty.

Lwów, 29. 4. (PAT.) Z polecenia min. oświaty kuratorium szkolne zarządziło telefonicznie we wszystkich gimnazjach na swoim terenie (województwo lwowskie, tarnopolskie i stanisławowskie) wstrzymanie egzaminów maturalnych wzgl. przerwanie ich tam, gdzie się już zaczęły. Zarządzenie to pozostaje w związku z dochodzeniami w sprawie afery wykradzenia tematów maturalnych z biur kuratorium lwowskiego.

W sobotę ogłoszone będą wyniki dochodzeń pod kierunkiem delegata ministerstwa oświaty.

Echa bankructwa Kasy Parcelacyjno-Osadniczej w Grudziądzu.

Warszawa, 29. 4. (Tel. wł.) Ostatnio odbyła się w Warszawie przed Sądem Najwyższym rozprawa przeciwko Romualdowi Wasilewskiemu z Wąbrzeźna, b. prezesowi Kasy Parcelacyjno-Osadniczej w Grudziądzu, która zbankrutowała, narażając licznych członków Kasy na bardzo poważne straty. W związku z tą głośną swego czasu sprawą upadłości, Wasilewskiego oskarżono o fałszowanie bilansu kasy. Sąd Okręgowy w Grudziądzu wydał wyrok, skazujący Wasilewskiego. Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrok I instancji zatwierdził, nakładając na Wasilewskiego dodatko-

we koszty sądowe w wysokości 1.000 zł. Wasilewski odwołał się do Sądu Najwyższego, ale i ten uznał go winnym i zatwierdził wyrok II instancji w całej rozciągłości.

Tak więc smutnej pamięci sprawa Kasy Parcelacyjno-Osadniczej w Grudziądzu przed sądami została załatwiona. Ale nie jest naprawiona krzywda osadników i drobnych rolników, którzy z tytułu odpowiedzialności za gospodarkę kasy będą musieli na pokrycie zobowiązań zbankrutowanej spółdzielni zapłacić przeszło milion złotych.

Ciekawe starcie między Str. Narodowym a O. Z. N. na zjeździe Związku Miast. Kłótnia o sprawę żydowską.

Warszawa, 29. 4. (Tel. wł.) Krótką naszą wiadomością o odrzuceniu na zjeździe Związku Miast wszystkich wniosków, zmierzających do ograniczenia wpływów żydowskich na samorząd, należy uzupełnić, albowiem kłótnia o sprawę żydowską na zjeździe miała tło głębsze. Jak się obecnie okazuje z głosów prasy Str. Narodowego, delegatom na zjazd, należącym do tego Stronnictwa, chodziło o stwierdzenie, jak dalece w sprawie żydowskiej można liczyć na poparcie członków O. Z. N., którego szef sztabu płk. Kowalewski przed tygodniem zajął stanowisko wyraźnie antyżydowskie. Wniosek radnego Serwatko (działacza Str. Narodowego) z Białegostoku domagał się zmiany ustawodawstwa w tym kierunku, by usunąć wpływ żydów na administrację samorządową przez pozbawienie ich praw wyborczych do samorządu. Wniosek ten spotkał się z ostrym sprzeciwem szefa sektora miejskiego OZN. p. prezydenta Starzyńskie-

go oraz członka OZN. prezydenta Kaplickiego z Krakowa. Sprzeciw uzasadniono względami konstytucyjnymi. Wobec tego, że po stronie przeciwników wniosku z OZN stanęli także (oczywiście!) socjaliści i żydzi, wniosek p. radnego Serwatki upadł.

W związku z tym incydentem „Warszawski Dziennik Narodowy” stwierdza, że „delegaci sanacyjni stanęli na straży interesów żydostwa”, co

„jest jeszcze jednym, jaskrawym dowodem zależności obozu sanacyjnego od żydów, dowodzi również niezbicie, że wbrew niektórym pozorom stanowisko „sanacji” w tak doniosłej dla narodu polskiego sprawie żydowskiej, nie uległo żadnej istotnej zmianie”.

Pojedynek między Str. Narodowym a O. Z. N. em na zjeździe Związku Miast skończył się więc dla obozu płk. Koca nie bardzo fortunnie.

Korony królów angielskich są jak z bajki 1001 nocy.

Londyn. (PAT) Podczas Koronacji króla angielskiego używane są dwie korony. Jedną z nich, znaną pod nazwą „Korony św. Edwarda”, arcybiskup umieszcza na głowie królewskiej po pomazaniu. Zastępuje ją później korona, która została wykonana znacznie później. Król zachowuje ją do końca uroczystości.

„Korona św. Edwarda” jest „oficjalną” koroną Anglii. Jak przypuszczają, jest ona

wartość jej oceniana jest na 110 tysięcy funtów.

Ogółem zdobi ją 277 pereł, 2785 diamentów, 5 rubinów, 17 szafirów i 11 szmaragdów.

Dolna część korony, stanowiąca obręcz, nad którą wznoszą się skrzyżowane łuki, jest u dołu i u góry ozdobiona rzędem umieszczonych jedna koło drugiej pereł. Po między tymi dwoma sznurami pereł, osadzonymi w złocie, widoczne są rozety z diamentów, okalających wielkie rubiny i szmaragdy.

Z tej złotej obręczy wznoszą się ku górze naprzemian 4 stylizowane krzyże i 4 lilie, nie odchylające się od jej płaszczyzny. Dopiero od tych krzyżów podążają ku górze 4 krzyżujące się łuki, wysadzone po brzegach perłami, a pośrodku upiękzone rozetami z drogiej kamieni. Łuki te w miejscu skrzyżowania są zakończone złotą kulą, przypominającą w miniaturze jabłko królewskie. Ponad nią znajduje się krzyż, zakończony na wierzchołku wielą perłą. Z obu ramion krzyża zwisają dwie inne perły, misternie do nich umocowane. Wnętrze korony wyłożone jest czerwonym aksamitem, tworzącym wysoki beret, zakończony u dołu gronostajem, w który zagłębia się dolna część obręczy.

Korona, której używa król jednak głównie podczas uroczystości w opactwie westminsterskim, jest nowszego pochodzenia. Nosi ona nazwę „Imperialnej korony państwowej”. Wykonano ją w roku 1838 na uroczystości koronacyjne królowej Wiktorii. Zawiera ona również wielką ilość drogiej kamieni, a przede wszystkim słynny wielki rubin, który był w posiadaniu Henryka V podczas bitwy pod Azincourt w r. 1415. Zdobili ją również wielki szafir z pierścienia Edwarda Wyznawcy, 4 wielkie perły, które podobno stanowiły część koleczyków królowej Elżbiety, oraz słynny diament „Gwiazda Afryki”.

Wartość tej korony oceniana jest na milion funtów.

Kiedy król Jerzy V zamierzał udać się do Indji, okazało się, że prawo nie pozwala na wywiezienie z Anglii ani korony św. Edwarda, ani korony państwowej. Została wówczas wykonana nowa korona, cesarska korona Indji. Zdobili ją 6170 diamentów, 4 szafiry, 4 rubiny i 6 szmaragdów. Kosztowała 70 tys. funtów szterli.

Korona ta należy do kolekcji klejnotów korony angielskiej, ale nie jest używana podczas uroczystości koronacyjnych w opactwie westminsterskim.

Korona królowej matki Marii ozdobiona jest wielkim diamentem koh-i-noor i stanowi prywatną własność królowej.

Demonstracje Młodzieży Akademickiej.

Poznań. Wczoraj odbył się wielki wiec akademicki pod przewodnictwem p. Kepińskiego. Po przemówieniu ostro krytykując obecną politykę szkolną, działalność Towarzystwa Przyjaciół Akademika i Ligę Akademicką.

Młodzież uchwaliła odpowiednio rezolucję, domagając się wprowadzenia numerus nullus (nieprzyjmowania żydów), obniżenia czesnego itp. W końcu wyrażono uznanie młodzieży krakowskiej za zwycięstwo. Młodzieży zebrało się około 2 tys. Nastroj był gorączkowy.

Zgon murzyna — obywatela polskiego.

Poznań. W szpitalu miejskim zmarł nagle murzyn Józef Sandy, rodem z Afryki Wschodniej, ostatnio zam. w Poznaniu przy ul. Półwiejskiej 5. Sandy od dłuższego czasu przebywał w Polsce i uzyskał nawet obywatelstwo polskie. Był wyznania rzymsko-katolickiego i miał córkę, mulatkę, która zmarła niedawno w Inowrocławiu. Przed niedawnym czasem Sandy występował na arenie jako zapaśnik, a ostatnio trudnił się wróżbiarstwem.

Ubiegłej nocy około godz. 2 przewieziono go do szpitala, gdzie w 2 godzinę zmarł z powodu wylewu krwi do mózgu. Zarządzona sekcja zwłok ustali przyczynę zgonu murzyna.

Z GDAŃSKA.

Prasa hitlerowska donosi dopiero dziś o aresztowaniu postów socjalistycznych Webera i Gedeka oraz prezesa robotniczego związku sportowego Thomata, którzy zostali osadzeni w areszcie „ochronnym”. Poseł Weber, który był redaktorem zawieszanej „Danziger Volksstimme”, został już wypuszczony z aresztu. Pozostali dwaj działacze socjalistyczni znajdują się nadal w areszcie ochronnym. Hitlerowcy obłudnie się tłumaczą, że aresztowania nastąpiły z powodu rozpowszechniania „nieprawdliwych wiadomości” o ich działalności w Gdańsku. Bardziej zbliżonym do prawdy będzie przypuszczenie, że aresztowania te mają na celu zmuszenie socjalistów do przejścia do obozu narodo-socjalistycznego.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 29 kwietnia 1937 roku.

KALENDARZYK

Dziś: Piotra m.
Jutro: Katarzyny Seneńskiej.
Wschód słońca o godzinie 4,34.
Zachód słońca o godzinie 19,21.

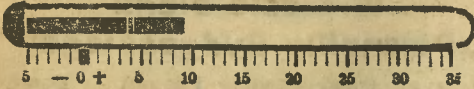
Stan pogody.

NAOGÓL BEZ ZMIAN.

W godzinach popołudniowych dnia 28-go kwietnia w wileńskim i na Polesiu było pochmurno i miejscami padał deszcz. Temperatura o godz. 14-ej wynosiła: 6 st. w Wilnie, 8 w Grodnie, 9 w Gdyni, 10 w Zakopanem i Pińsku, 11 w Bydgoszczy, 12 w Łodzi i Lwowie, 13 w Poznaniu i Lublinie, 14 w Warszawie, a 15 w Kaliszu i Krakowie. Dziś rano zachmurzenie w Bydgoszczy. Przewidywany przebieg pogody: Na ogół dość pogodnie, jedynie w dzielnicach północno-wschodnich, na Podkarpaciu i w górach nieco chmurniej i miejscami przelotny deszcz.

Termometr wskazywał dziś rano:

DYŻURY NOCNE APTEK od 26. IV. — 2. V. 1937.

- 1) Apteka pod Aniołem, ul. Gdańska 65, telefon 3385.
- 2) Apteka przy Placu Teatralnym, ulica Marsz. Focha 10, tel. 1962.
- 3) Apteka Tarasiewiczza, Orla 8, tel. 3146.

Telefon Pogotowia Ratunkowego 26-15.

Muzeum Miejskie otwarte codziennie od godz. 9 do 16. W niedzielę i święta od 11 do 14. Wystawa Dziel Graficznych ś. p. Leona Wyczółkowskiego z daru prof. Wyczółkowskiej.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

Dziś, w czwartek arcywesoła komedia Szanta i Szescen'a „TEMPO 120” w reżyserii J. Szyndlera. Rzecz ta zdobyła wybitne powodzenie dzięki niezwykłej wesołej treści, arcyzabawnym sytuacjom i dowcipowi słownemu. Obsadę tworzą najlepsze sily naszego zespołu.

JEDYNY WIECZÓR HUMORU I PIEŚNI.

W sobotę, dnia 1 maja o godz. 20-ej cała kulturalna Bydgoszcz spotka się na jedy-nym wieczorze humoru i pieśni z udziałem jednego z najznakomitszych humorystów, mistrza satyry **Leona Wyrwicza**, oraz popularnego z audycy radiowych i nagranych płyt piosenkarza **Tadeusza Faliszewskiego**. Program zapowiada się niezwykle interesująco. Bilety sprzedaje kasa teatru.

W niedzielę, dnia 2 maja o godz. 20-ej wchodzi na repertuar naszej sceny perła się pianą szampańskiego humoru komedia Al. hr. Fredry (syna) pt. „**OJ, MŁODY, MŁODY**”. Pod wytrawną reżyserią K. Koc-reckiego udział biorą pp.: Czechowska, Mi-chalska, Hermanowa, Paszkowska, Ślaska, Szabelakówna, Dytrych, Koczanowicz, Loch-man, Nowakowski, dyr. Stoma, Serwiński i Szyndler.

W poniedziałek wieczorem powtórzona zostanie komedia Al. hr. Fredry pt. „**OJ MŁODY, MŁODY**”.

W niedzielę, dnia 2 bm. o godz. 16-ej u-każe się wesoła komedia Szanta i Sze-scen'a „TEMPO 120”, w poniedziałek zaś, dnia 3 bm. tryskająca brawurowym hu-morem komedia R. Niewiarowicza „**GDZIE DIABEŁ NIE MOŻE**”. Na obydwie te przed-stawienia obowiązują ceny niższe.

Wyborową kawę i wysmienite cia-stka poleca cukiernia R. Stenzel. (7570)

Informacje „Orbisu”

— Pociąg popularny do Poznania na Targi Poznańskie 2, 3 maja. Cena zł 7,30 łącznie z wstępem na Targi. Wyjazd z Bydgoszczy 2 maja o godz. 6,10. Poznań przyjazd o godz. 8,35. Poznań odjazd 3 ma-ja o godz. 22, przyjazd Bydgoszcz 4 maja 1,31. Bilety już są do nabycia w „Orbisie”, Dworcowa 2, telefon 3667.

— Walne zebranie Tow. Przyjaciół Sztuk Pięknych odbędzie się dnia 30 kwietnia w lokalu p. Berendta, Dworcowa 6. Obecność członków pożądana. Goście mile widziani

OBYWATELE!

W obliczu wiekopomnej Rocznicy Konstytucji 3 Maja zwracam się do Oby-watelstwa Bydgoszczy z gorącym ape-lem, by zgodnie z naszą tradycją naro-dową zechciało wziąć gremlalny udział w uroczystym obchodzie, jakim Byd-goszcz uczci pamięć Odrodzenia ducho-wego naszego Narodu.

Uchwalenie Konstytucji 3 Maja, która przekreśliła wady ustrojowe dawnej Rzeczypospolitej i powołała cały Naród do zgodnego wysiłku nad wspólnym dobrem, jest najradośniejszym wydarze-niem w naszej historii i dlatego obchód tej rocznicy powinien zjednoczyć wszy-skie stany w radosnym porywie pa-trioteycznym.

Zewnętrzna oznaką tej radości niechaj będą flagi narodowe, powiewające z każdego domu szczerze polskiego.

L. Barczewski,
Prezydent miasta Bydgoszczy.
Program uroczystości.

Dnia 2 maja: O godz. 19,30 przemarsz orkiestr wojskowych ulicami miasta.

Dnia 3 maja: O godz. 6 hejnał z wie-ży kościoła Klarysek, na placu ćwiczeń pułku ułanów (ulica Szubińska) o go-dzinie 9,45 przegląd wojska i organi-zacji wojskowych, tamże o godz 10 msza św. połowa z udziałem wojska, organi-zacji i społeczeństwa; po mszy św. de-filada wojska i organizacji na placu Wolności.

Na Stadionie Miejskim im. Marszałka Piłsudskiego o godz. 15 igrzyska spor-towe.

Organizacje społeczne, biorące udział w pochodzie zgłaszają się do Miejskiego Komitetu WF i PW (telefon 22-56).

Dnia 3 maja kursować będą z placu Teatralnego, począwszy od godz. 9, au-tobusy miejskie na plac ćwiczeń przy ul. Szubińskiej (cena przejazdu 20 gr), a po nabożeństwie z placu ćwiczeń na plac Wolności.

Tydzień społeczny w Katolickim Tow. Robotników Polskich parafii św. Trójcy

Od lewej w pierwszym rzędzie: prezes tow. p. Baum, red. Lech Teska, rektor Dachte-ra, ks. prob. Skonieczny, red. Bigoński i p. Stefanowicz.

Doniosłe zadanie spełnione. Katolickie Tow. Rob. Polskich parafii św. Trójcy z obowiązku społeczno-chrześcijańskiego wy-wiazało się sumiennie, osiągając nadzwyzajne wyniki.

Tydzień społeczny w tej organizacji prze-prowadzono sprawnie, z ogromnym zrozu-mieniem sprawy i pożytkiem dla szerszego ogółu członków, którzy na wykłady, wygła-szane w ciągu pięciu dni, przybywali bar-dzo licznie.

Inauguracja Tygodnia Społecznego nastą-piła w ub. niedzielę w salce parafialnej. Program Tygodnia rozpoczął krótkim prze-mówieniem prezes towarzystwa p. Baum, witając obecnych: patrona ks. prob. Sko-niecznego, wicepatrona ks. Pawlickiego, wiceprezesa Związku towarzystw p. J. Cy-wińskiego, p. red. Jana Teskę i członków.

Pierwszy referat pt. „Czemu wojna w Hiszpanii” wygłosił p. Stefanowicz. W po-niedziałek 19 bm. p. red. Bigoński miał dru-gi z rzędu referat o treści niezwykle donio-szej pt. „Prądy ideowe w ruchu zawodowy-m”. We wtorek zgrupowali się członkowie i sympatycy na referat p. rektora Dachte-ry pt. „Własność wspólna czy prywatna”. W czwartym dniu Tygodnia Społecznego wysłuchano w największym skupieniu od-czytu p. redaktora Lecha Teski pt. „Nowy człowiek w nowym ustroju”. W piątym i ostatnim dniu p. mecenas dr Typrowicz referatem pt. „Zło naszych czasów” zam-knął cykl odczytów i program Tygodnia

Dalsze obniżenie ceny chleba i mąki żytniej.

Zarząd Miejski, po wysłuchaniu opinii właściwej komisji do badania cen, ustalił dla miasta Bydgoszczy aż do odwołania następujące maksymalne ceny:

cena hurtowa za 100 kg mąki żytniej 70% 33,00 zł włącznie worka;
cena detaliczna na 1 kg chleba żytniego 70% 33 grosze.

Ustalone ceny mąki żytniej i chleba żytniego obowiązują od dnia 29 kwietnia 1937. Winni żądania, lub pobierania cen wyż-szych, będą karani karą grzywny do 3.000 zł lub aresztem do 6 tygodni, przy czym jednocześnie może być orzeczona konfiska-ta mąki.

— Dyrekcja Gimnazjum Żeńskiego im. M. Curie-Skłodowskiej (pełne prawa szkół państwowych) zawiadamia, że przyjmuje wpisy do kl. I-ej. Przy wpisie przedłożyć należy metrykę chrztu i świadectwo szcze-pienia ospy. Kancelaria gimnazjum czynna codziennie od godz. 9-ej do 13-ej.

— Wielkie zebranie Emerytów Pom. Zw odbędzie się 5 maja br. o godz. 16-tej w sali „Pod Lwem”. O obecnej sytuacji emerytalnej mówić będzie delegat z Krakowa p. Pa-ckan, a nadto mówić będziemy o powstałej Federacji Zrzeszeń Emerytalnych. Na obro-nę dalszą pobierać będziemy od każdego emeryta 20 groszy, a wpuszczać na sale tylko za legitymacjami emerytalnymi. In-formacji udziela biuro Plac Piastowski 17 we wtorki i piątki rano.

Nie ryzykujesz...

O ile po zużyciu połowy tuby kremu do golenia Palmolive nie będzie Pan naprawdę prze-świadczony, że golenie stało się łatwiejsze i szybsze i że nie powo-duje podrażnienia skóry, może Pan opróżnioną do połowy tubę posłać do firmy Colgate - Palmolive Sp. z o. o., Warszawa, Jerozolim-ska 20, a zwrócimy Panu wy-dane pieniądze. Krem do golenia Palmolive zmiekcza nawet naj-twardszy zarost. Powinien Pan roz-począć próbę natychmiast i ku-pić jeszcze dzisiaj tubę kremu do golenia Palmolive bez ryzyka.

Czytelnicy nasi

mają głos:

Linie tramwajową na ul. Naklelskiej przedłużyć!

Towarzystwo Obywateli i Miłośników Miedzynia prosi o podanie następujących uwag „Zarządowi miasta Bydgoszczy pod rozwagę”.

Po inspekcji p. premiera Składkowskie-go nastąpiła prawie we wszystkich miej-scowościach tendencja przeanalizowania budżetów inwestycyjnych dla zatrudnienia bezrobotnych. Taka tendencja zaistniała rzecz prosta i w Bydgoszczy.

Towarzystwo Obywateli i Miłośników Miedzynia zwraca uwagę na swoją dzielnicę, gdzie oddawna istnieje możliwość tak-kiego zatrudnienia bezrobotnych. Mamy na myśli przedłużenie linii tramwajowej „C” do mostu kolejowego toru Poznań — Byd-goszcz, przy ul. Naklelskiej.

Przeciągnięcie tych 360 metrów linii nie może bynajmniej dużo kosztować, albo-wiem:

1. Szyny są gotowe, nadto leżą zupełnie bezużytecznie na ul. Gdańskiej od Chocim-skiej do toru kolejowego, tak samo druty i słupy;
2. Robotnik jest tani, a bezrobotnych i tak zarząd miejski żywić musi;
3. Na wskazanym odcinku bruk jest już wyjęty.

Korzyści jakie uzyskanoby przez przed-luzenie linii „C” są między innymi następujące:

1. Lepsze wyzyskanie obsługi i wozów kursujących na całej linii „C”, albowiem wozy niepotrzebnie mają postój na oby-dwu końcowych przystankach, a zatem ilość kursujących wozów jest całkiem wy-starczająca;
2. Schronienie dla oczekujących na tramwaj pasażerów podczas deszczu, które jest konieczne, mogłoby opaść, gdyż bud-ke tramwajowa zastąpić może schronienie pod mostem; ostatecznie możnaby tamdo-tąd przenieść „budę” z ulicy Gdańskiej róg Świętojańskiej, tam zgola niepotrzebna;
3. Lepszy wygląd miasta — miasta du-żego, na pierwszy rzut oka przemawiające-go za stolicą Pomorza (z okien pociągów linii Poznań — Bydgoszcz pasażerowie wi-dzieliby, że Wielka Bydgoszcz, nawet na odległych przedmieściach posiada tram-waje);
4. Frekwencja jadących bezwzględnie powiększyłaby się, a co za tym idzie i do-chód z tramwajów, od dawna deficytowych, zwiększyłby się znacznie;
5. Rozbudowa przedmieścia zostałaby przyśpieszona;
6. Udogodniony dojazd na boisko imie-nia Świtawy.

Jak wynika z przedstawionego przy mini-malnych wydatkach uzyskałoby się części-o-we zatrudnienie bezrobotnych i uczyniłoby się wreszcie zadość żądaniom ogółu miesz-kańców.

— Kątek wędkarza. Dnia 5 maja br. od-będzie się ostatnie zebranie miesięczne przedwakacyjne o godz. 19 w sali Mellera przy pl. Piastowski 2. Na tym zebraniu skarbnik będzie przyjmować reszty składek i wydawać legitymacje tym, którzy do tego czasu uiszczą całkowitą składkę. Zarząd.

ZNP na cenzurowanym.

Notatki procesowe.

Wielka sala bydgoskiego sądu okręgowego nie może pomieścić w sobie wszystkich, którzy by chcieli przysłuchać się przebiegowi rozprawy między „Dziennikiem Bydgoskim” a Związkiem Nauczycielstwa Polskiego. Sala nie może pomieścić wszystkich zainteresowanych, a więc:

przedstawicielom prasy wszystkich odcieni, dla których obecny proces jest uwięzieniem spraw, od dawna emocjonującą opinią publiczną.

nauczycieli i wychowawców, dla których sprawy poruszane na rozprawie są najistotniejszymi;

społeczników, księży i działaczy, których nie może zabraknąć, gdy na szalach sądowych waży się sprawa nie tylko osób i organizacji, ale i światopoglądów;

rodziców, dla których wychowanie ich dzieci nie może być rzeczą obojętną.

Sala sądu okręgowego nie może pomieścić wszystkich. Zresztą sam proces wychodzi daleko poza ściany tej sali. Na proces ten długo czekała opinia publiczna, pozwalała on bowiem rozwinąć przed bezstronnym sądem trybunału sprawy, które od dawna czekały na całkowite oświetlenie.

Działalność Związku Nauczycielstwa Polskiego od dawna jest przedmiotem opinii krytycznych. Jednak dotąd tylko w sprawie komunizującego numeru „Płomyka” zapadł prawomocny wyrok dwóch instancji sądowych, który winę ZNP wobec państwa i narodu ustalił bezspornie. Teraz w sprawie przeciw „Dziennikowi Bydgoskiemu” podlegają ocenie sądowej inne odcinki działalności ZNP. I dlatego proces bydgoski ma tak wielkie znaczenie i dlatego budzi tak wielkie zainteresowanie.

Komplet sędziący z p. prezesem Wojtyńskim na czele odznacza się daleko posuniętym obiektywizmem i dopuszcza do wszystkich prób najpełniejszego oświetlenia ogromnej rozmiarami i ważnej treścią sprawy przez obie strony procesowe.

Ten obiektywizm sądu wyzyskują zastępcy prawni ZNP, którzy wprowadzają przed sąd długą listę świadków, nie zeznających nic innego poza pochwałami dla ZNP za jego działalność na różnych odcinkach.

Tu trzeba zauważyć, że zarząd główny ZNP rozporządza chyba bogatymi funduszami, jeżeli go stać i na wytaczanie procesów pismom katolicko-narodowym i na opłacanie adwokatów i na sprowadzanie z daleka na swój koszt świadków. A no cóż! Przecież podobno 50.000 biednych nauczycieli, nie zarabiających — jak słyszeliśmy w procesie — nawet tyle co posterunkowy policji, płacą co miesiąc składki na swoją organizację zawodową. A zarząd główny ZNP robi z tych groszowych składek taki użytek...

Zarząd główny ZNP występuje przed sądem bydgoskim prawie w komplecie. Do koła dygnitarzy z Warszawy kręcą się bydgoscy „ogniskowcy”, robiąc dobre miny do niezupełnie dobrej gry.

Ogólnie żałuje się w kuluarach sądowych, że zarząd główny ZNP nie pokazał Bydgoszczy takiego swego filara jak p. Mandelbaum-Drzewiecki. Zawsze było by to pożytecznie zobaczyć rasowy profil byłego komisarza bolszewickiego...

Po dwóch dniach procesu można sobie wyrobić opinię o metodzie i linii postępowania obu zainteresowanych stron.

Obrońca operuje konkretnymi faktami, dokumentami, materiałami drukowanymi, których nie szczędzili świadkowie: radca Beyer, ks. prałat Kaczyński, b. poseł Kornecki.

— „ŚWIATEK DZIECIĘCY” z powodu nawalu materiału aktualnego, odkładamy do czwartku przyszłego tygodnia.

— Wzorowe przedszkole M. Boruniowej Jagiellońska 24 przyjmuje jeszcze do wiosennego kompletu kilkoro dzieci od lat 3-7. Szczególniej poleca się przedszkole tym dzieciom, które po wakacjach będą uczęszczać do szkoły. W dni ciepłe, zajęcia odbywają się w ogrodzie. Zapisy od godziny 12-15-ej. (8253)

— Komendant policji odznaczony. Pomiedzy odznaczonymi odznaką pułkową, podczas święta pułkowego „dzieci bydgoskich” znajduje się również komendant policji na miasto i powiat bydgoski p. kom. mgr. Antoni Kowalski.

— Pomorski Związek Pracowników Handlowych. Najwyższy czas zgłaszać swój udział na Targi Poznańskie. Odjazd w niedzielę dnia 2 maja o godz. 6.10. Cena w obie strony 7.30 zł. Zgłoszenia do f-y Moleny Gdańska 11.

Białe czy kolorowe — to kwestia gustu!

Od osobistego upodobania zależy czy da się pierwszeństwo bieliźnie białej, czy kolorowej. — Względem na to, że trudniej jest prac bieliźnie kolorową niż białą, nie ma już dziś zastosowania, bo mydło Jeleni-Schicht pierze wszystko równie dobrze. Dzięki temu można przy wyborze bieliżny kierować się swoim gustem, nie oglądając się na trudności związane z praniem.

Zastępcy ZNP starają się fakty utopić w mgławicowych ogólnikach. Nie znajdując argumentów, mówią rzeczy, których nikt nie kwestionuje.

Szczególnie pechową rękę miał mec. Pawłowski z Warszawy w czasie przestuchiwania b. posła Korneckiego. Wszystkie podchwytliwe pytania adwokata obracały się przeciw jego mocodawcy, tzn. ZNP. P.

Pamiętka z uroczystości 10-lecia Tow. Pomocników Cukierniczych w Bydgoszczy

(Fot. Michnowski).

Wśród wydarzeń ubiegłego tygodnia na zyciową wzmiankę zasłużył skromny jubileusz organizacji zawodowej młodych cukierników. Odbył się w gustownie udekorowanej sali Resursy Kupieckiej. Uroczyste zebranie zaszczycili obecnością: ks. Gawrych — w zastępstwie ks. kanonika Schulza, referendarz Rost — w zastępstwie prezydenta miasta, radcy izby rzemieślniczej p. Kamiński, prezes chrześcijańskiego rzemiosła p. Godek, tudzież starsi mistrzowie Cechu Cukierników oraz delegat związku pracowników cukierniczych w Poznaniu p. Józef Guzikowski, który przywiózł bydgoskiemu zarządowi żelony pamiątkowe.

Marszałkiem jubileuszowego zebrania obwołano p. Stanisława Ganasińskiego, seniora cukierników polskich w Bydgoszczy, — wicemarszałkami pp. Zygmunta Ciupka, właściciela cukierni „Bristol” i redaktora Nowakowskiego.

Po okolicznościowych przemówieniach

Kornecki, doświadczony parlamentarzysta, bez trudu dawał sobie radę z próbami odwracania uwagi od spraw będących przedmiotem rozprawy.

Duch dawnego BBWR czasem straszy w sali sądowej, ale tu już nawet zastępcy ZNP wstydzają się swej przeszłości. I na temat BBWR starają się wstydliwie milczeć.

Częściej pojawia się zmora Jędrzejewicza i jego reform szkolnych. I tu nie można się w niczyich ustach dosłyszeć entuzjazmu.

W ogóle w całym procesie jest jedno pasmo jaśniejsze: że najgorsze czasy minęły, że dzisiaj już jest lepiej, że czasy ministerialnych przewag ZNP należą do przeszłości. A to jest już duża pociecha!

Ze sportu.

Béla von Kehrling zmarł.

Najlepszy tenisista Węgier Béla von Kehrling zmarł w 47 roku życia. Już w roku 1912 zdobył Kehrling, którego na zdjęciu widzimy w towarzystwie duńskiej tenisistki Hildy Sperling-Krahwinkel, po raz pierwszy mistrzostwo Węgier.

W czasie biegu

„Dziennika Bydgoskiego“

międzyokręgowe zawody Poznań — Pomorze panów.

Na powyższe zawody wyznacza się następujący skład reprezentacji pomorskiej: skok wzwyż: Kalinowski, Mokszycki (rez. Borajkiewicz);

skok o tyczce: Klemczak, Zakrzewski (rez. Kalinowski);

rzut młotem: Więckowski, Kielpikowski (rez. Żołądkowski);

rzut dyskiem: Zieliński, Drzycimski (rez. Mikrut Fr.);

rzut oszczepem: Mikrut Fr., Kalinowski (ewtl. Mikrut Albin lub Władysław, w zależności od uzyskanego wyniku na mistrzostwach miasta).

W innych konkurencjach odbędą się eliminacje w dniu 1 maja o godz. 16 w Bydgoszczy na stadionie im. Marszałka Piłsudskiego.

Do eliminacji wyznaczono: 100 m: Kocon, Stanisławski, Balcerowiak, Bociek;

400 m: Markusiewicz, Tietze, Neubauer, Kocon, Hocheisel;

skok w dal: Zieliński, Balcerowiak, Bielicki, Bociek, Stanisławski;

plotki 110: Kulecki, Bielicki, Polzyn, Kotoski.

Dodatkowa eliminacja odbędzie się dnia 3 maja br. w Bydgoszczy o godz. 15-ej, w której startować będą poza konkursem w finale 100 m mistrzostw miasta: Dunecki, Kurtz, Barczak. W skoku w dal: Dunecki.

Ostateczny skład reprezentacji ustalony zostanie w dniu 3 maja br.

W biegu na przelaj (bieg „Dziennika Bydgoskiego”) w reprezentacji Pomorza startować będą: Szymański, Drogokupiec (ewtl. Hermann), a w pchnięciu kulą Eipert, Zieliński (ewtl. Krüger).

Komisja sędziowska do biegu „Dziennika Bydgoskiego“.

1) Kierownik biegu — p. Gołębiewski.

2) Sędzia główny — p. chor. Karliński.

3) Celownicowicze — pp. Labenz, Mocny, Bąk.

4) Mierzający czas — pp. Młyński, Rzepka, Kameduła.

5) Sekretarz biegu — pp. Kieszkowski, Romanowska.

6) Torowi — pp. Wichrowski, Dompke, Kaczmarczyk, Sobczak, Śpiewakowski, Alfons, Śpiewakowski, Feliks, Drzewiecki, Marian, Jopek — Wysocki, Woźny — Wiśniewski i Głon.

7) Informator zawodów — p. Wieczorek Kazimierz.

MANCHESTER CITY MISTRZEM ANGLII.

Londyn. Tytuł mistrza pierwszej ligi angielskiej zdobyła drużyna Manchester City, bijąc w decydującym dla siebie ostatnim meczu ligowym drużynę Sheffield Wednesday 4:1. Manchester City po raz pierwszy w historii piłkarstwa angielskiego zdobył zaszczytny tytuł mistrza Anglii.

Drużyna Sheffield Wednesday wskutek powyższej porażki spadła do 2 klasy ligowej.

MIĘDZYNARODOWY BIEG NA PRZELAJ W GNIEZNIU.

W ramach Tygodnia Gniezna odbędzie się w Gnieźnie pod protektoratem kierownika okr. urzędu w. f. i p. w. plk. Sokółowskiego zespółowy bieg na przelaj miast Wielkopolski.

Długość trasy około 4200 m Oprócz na-

O utrzymanie gimnazjum w Żninie.

Z Żnina piszą nam czytelnicy:

Akcja oddłużeniowa finansów miejskich w Żninie wymagała zrezygnowania z dalszego prowadzenia gimnazjum. W związku z tym byłt gimnazjum żnińskiego został zagrożony. A przecież ofiarnym wysiłkiem całego społeczeństwa żnińskiego i powiatu pobudowano i oddano do użytku halę gimnastyczną, pracownie i inne niezbędne ubikacje, bez których zakład, w myśl wymagań i przepisów kuratorium, nie mógłby być prowadzony.

Dzięki pracy dobranej i wykwalifikowanego grona profesorskiego, poziom nauk w gimnazjum żnińskim stanął na wysokości zadania. Kuratorium Poznańskiego Okręgu Szkolnego w ocenie powyższych walorów przyznało zakładowi od roku szkolnego 1936/37 pełne prawa średnich szkół państwowych, kategorii A. Moment ten bardzo doniosły w dziejach istnienia zakładu, winien być podwaliną do dalszej rozbudowy i rozkwitu gimnazjum.

Społeczeństwo żnińskie powierzyło dalsze prowadzenie gimnazjum spółdzielni pod nazwą „Towarzystwo Szkolne w Żninie”. Spółdzielnia ta prowadzi od trzech lat 6-klasową prywatną szkołę powszechną w dzierżawionym gmachu siostr służebniczek. Dzięki umiejętnej i oszczędnej gospodarce kierownictwa oraz dzielnej i sprężystej, pełnej inicjatywy pracy władz spółdzielni z prezesem rady nadzorczej ks. prob. W. Wnukiem z Gąsawy na czele — szkoła jest samowystarczalna i rokuje najlepsze nadzieje dalszego rozkwitu.

Za rok święconą będzie 15-letnia rocznica istnienia zakładu, a w murach jego uroczyste obchodzona będzie 100-letnia rocznica (29. 4. 1938) śmierci wielkiego, na miarę europejską, uczonego Jędrzeja Śniadeckiego — patrona i rodaka miasta Żnina.

Istnienie gimnazjum w Żninie jest świadectwem zrozumienia obowiązków, ciążących na współczesnym społeczeństwie, a zymym pomnikiem dla wielkich synów tej ziemi, braci Śniadeckich.

Ażeby nie utracić nabytych praw i utrzymać naukę na dotychczasowym poziomie, niezbędne jest uzupełnienie w pomocach naukowych i utrzymanie dobrego grona nauczycielskiego. Dla zrealizowania powyższego do spółdzielni musza należeć i jak najprędzej przystąpić wszyscy rodzice i ci, którzy doceniają doniosłość istnienia średniego zakładu w mieście, zarówno z punktu handlowego, obywatelskiego, jak i dorobku kulturalnego. Z całym uznaniem podkreślić należy obywatelskość tych rodaków, którzy niezainteresowani bezpośrednio, jako pierwsi stanęli do apelu, podpisując deklarację na udziałowców spółdzielni. Deklaracje przyjmuje p. Alojzy Kowalski w „Banku Ludowym” w Żninie. Udział wynosi 100 złotych.

Zarząd spółdzielni tworzą panowie: dr St. Czarniński, L. Smoczyk, J. Onzól, A. Kowalski i K. Malak.

Wielki koncert symfoniczny w Grudziądzu.

Zespolone orkiestry garnizonu grudziądzkiego wystąpią w dniu 1 maja w sali Domu KPW z przebogatym wspaniałym koncertem symfonicznym. W programie utwory Meyerbeera, Wagnera, Bizeta, Moniuszki, Swendena, Liszta i innych. Dyryguje por. Szpolecki.

Koncert rozpocznie się punktualnie o godz. 20. Podczas koncertu wejście na salę będzie zamknięte.

Kronika toruńska

Toruń, dnia 29 kwietnia 1937 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: Piotra m.
Jutro: Katarzyny Seneńskiej.
Wschód słońca o godzinie 4,34.
Zachód słońca o godzinie 19,21.

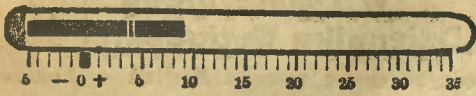
Stan pogody.

NAOGÓŁ BEZ ZMIAN.

W godzinach popołudniowych dnia 28-go kwietnia w wileńskim i na Polesiu było pochmurno i miejscami padał deszcz. Temperatura o godz. 14-ej wynosiła: 6 st. w Wilnie, 8 w Grodnie, 9 w Gdyni, 10 w Zakopanem i Pińsku, 11 w Bydgoszczy, 12 w Łodzi i Lwowie, 13 w Poznaniu i Lublinie, 14 w Warszawie, a 15 w Kaliszu i Krakowie.

Termometr wskazywał dziś rano:

Nocny dyżur pełnią apteki: „Pod Lwem” Śródmieście, Św. Anny — Bydgoskie Przedmieście, Pod Łabędziem — Na Mokrem.

Pogotowie straży pożarnej tel. 12-44.

Telefon nr. 15-46 posiada przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Toruniu.

Pogotowie ratunkowe tel. 19-91.

Biblioteka T. C. L. (ul. Wysoka 16) otwarta codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 11 do 11,30 i od 16 do 19.

Repertuar kin. As: „Papa się żeni” Świt: „Dyplomatyczna żona”. Mars: „Bohater”.

Z TEATRU ZIEMI POMORSKIEJ.

Dziś premiera w Teatrze Ziemi Pomorskiej „Matura” z p. Nuną Młodziejowską-Szczurkiewiczową.

Przypominamy, że już dziś tj. w czwartek dnia 29 bm. o godz. 20-tej, wystawia Teatr Ziemi Pomorskiej jeden z czołowych utworów węgierskiego autora Władysława Fodora pt. „Matura”. W „Maturze” gościnnie występować będzie znakomita artystka i reżyserka p. Nuną Młodziejowska-Szczurkiewiczowa, która zarazem opracowuje reżyżersko sztukę.

Obsadę stanowią pp.: Dorée, Łukowska, Zbierowska, Cybulski, Dąbrowski, Mierzejewski, Piekarski, Skwierczyński, Sroczynski i inni.

Oprawa dekoracyjna p. Małkowskiego. „Matura” powtórzona zostanie w piątek dnia 30 bm., sobotę i niedzielę dnia 1 i 2 maja br. o godz. 20-tej.

Repertuar Teatru Ziemi Pomorskiej.

Czwartek 29 bm. — Toruń — „Matura”, godz. 20-ta, premiera.

Piątek 30 bm. — Toruń — „Matura”, godz. 20-ta.

Sobota 1. V. — Toruń — „Matura” — godz. 20-ta.

Przebudowa drogi Toruń - Chełmża.

Odcinek drogi państwowej Toruń—Chełmża między Ostaszewem a Chełmżą w czasie od 1. 5. 37 r. do 1. 12. 37 r. będzie zamknięty dla ruchu kołowego z powodu przebudowy.

Objazdy o twardej nawierzchni przewidzane są jak następuje:

1. Z Torunia przez Wrzosey i Lubiankę do Chełmży lub też przez Pigzę i Brachnowo do Chełmży.

2. Z Torunia przez Ostaszewo — Sławkowo — Zalesie — Pluskowęsy do Chełmży.

Obchód Święta 3 Maja w Toruniu

We wtorek, dnia 27 kwietnia 1937 r. odbyło się w sali posiedzeń rady miejskiej w ratuszu zebranie Miejskiego Komitetu Obywatelskiego **Obchodu Święta Narodowego 3 Maja**, na którym ustalono następujący program obchodu:

Niedziela, dnia 2 maja br.

Od godz. 7 rano — flagowanie domów i dekoracja gmachów publicznych oraz ozdabianie okien nalepkami na TCL.

O godz. 19-ej — koncert orkiestry wojсковej na Rynku Staromiejskim po czym odegranie capstrzyku z wieży ratuszowej

Poniedziałek, dnia 3 maja br.

O godz. 7 rano — odegranie pobudki z wieży ratuszowej.

O godz. 10,00 — Msza św. połowa na placu przed starostwem powiatowym.

O godz. 10,45 — defilada wojska, uczestników igrzysk sportowych i organizacji przy gmachu DOKP.

Bezpośrednio po defiladzie — start do biegu uczestników Pomorskich Zawodów Sportowych i rozdanie nagród zwycięzcom igrzysk sportowych.

O godz. 16,00 — przedstawienie w Teatrze Ziemi Pomorskiej sztuki „Skalmierzanki” po cenach popularnych.

W dniu 3 maja br. odbędzie się zbiórka uliczna na cele Towarzystwa Czytelnicy Ludowych. — Organizacje, które pragną wziąć udział w defiladzie, winny zgłosić uczestników w Komendzie Miasta do soboty 1 maja 1937 r. do godziny 12-ej.

Prezydent miasta wzywa wszystkie organizacje i związki oraz całe społeczeństwo toruńskie do gromadnego udziału w uroczystościach oraz apeluje do obywateli miasta, by udekorowali domy flagami narodowymi, oraz ozdabiali okna nalepkami T. C. L.

Skończyć z anarchią kierowców pojazdów mechanicznych w Toruniu.

Od pewnego czasu coraz częściej sięgamy o katastrofach samochodowych w śródmieściu Torunia. Cóż jest tego przyczyną — zapyta niejedną, a odpowiedź może być tylko jedna: kierowcy pojazdów mechanicznych (myślimy o samochodach i motocyklach) niestety nie przestrzegają przepisów, o których winni pamiętać. Toż Toruń tym się różni od innych miast, że posiada w większości ulice b. wąskie, w których ruch kołowy nie może odbywać się w normalnych warunkach. Amerykańskie tempo jazdy musi być tutaj całkowicie wykluczone i niedopuszczalne. Tymczasem wielu jeszcze panów kierowców (nie tylko szoferów) usiłuje niejednokrotnie zdumiewać przechodniów kawalerską jazdą, która prowadzi do nieuchronnej katastrofy.

Wczoraj o godz. 14,40 dyr. K. K. O. m. Brodnicy p. Kruszczyński kierował samochodem tak dziarsko, że u wylotu ul. Szewskiej przy Rynku Staromiejskim wpadł na motocyklistę pilota Falkiewicza, wyjeżdżającego właśnie z ul. Szewskiej. Oczywiście o zatrzymaniu samochodu nie było już mowy i nastąpiło straszne zderzenie. Żelazny zderzak samochodowy, który uderzył motocyklistę w lewą nogę, łamiąc ją w kilku miejscach, połamał się również lewy błotnik został uszkodzony i szyba samochodowa wybita. Samochód siłą rozpędu wpadł jeszcze na chodnik, wyrzucił jakiegoś wyrostka i zatrzymał

się dopiero na koszu gazetowym. Zbiegowisko, tumult i krzyk. Jęczącego i wijącego się w bólach motocyklistę przewieziono natychmiast do szpitala, policja zaś spisała protokół. Koniec, kropka!... Nie! Jeszcze jedna mała katastrofa.

Około godz. 17-ej na ul. Mostową wjechał jakiś mało-znakomity motocyklista, który wybrał sobie tę cichą i spokojną uliczkę za teren do nauki jazdy, — powiedzmy, za tor treningowy. Jezzdnia okazała się jednak za wąska, bo motocyklista zjechał na chodnik i tu, widząc spokojnego cywila wziął go za wroga, bo wpadł nań całą maszyną i boleśnie przygniół do muru. Tym przechodniem był p. St. Słowiński.

Możeby wreszcie władze nasze zechciały energiczniej zabrać się do panów kierowców pojazdów mechanicznych, którzy zapominają o przepisach, albo — co gorsza — drwią z nich w żywe oczy. Czas skończyć z tą anarchią na naszych ulicach, bo spokojny obywatel nie po to wychodzi z domu, by nawet na chodniku nie być pewien życia. Coś jest złe, a musi być lepiej.

Przy okazji wspomnieć również należy o niezwykłych harcach rowerzystów, którym się zdaje, że dzwonek jest tylko dekoracją stalowego rumaka. Tym to już naprawdę zbyt dobrze się dzieje.

Nowe koła Zw. Rezerwistów w Toruniu

Napływ członków do istniejących na terenie Torunia 2 kół Związku Rezerwistów był tak liczny, że wyłoniła się potrzeba zorganizowania jeszcze dwóch kół.

Koło, trzecie, obejmujące swą działalnością Bydgoskie Przedmieście, zostało zorganizowane przy dotychczasowym kole I przez p. Lewandowskiego, zaś koło czwarte, obejmujące swą działalnością teren Jakubskiego i część Mokrego (między torem kolejowym i ul. Grudziądzką) organizuje się przy dotychczasowym kole II.

Zebrań organizacyjnych czwartego koła zostało zwołane przez inż. Wińskiego na godzinie 19 w piątek, dnia 30 kwietnia br. w świetlicy Federacji P. O. O. przy ul. Pod-

murnej 78. Pożądany jest liczny udział w zebraniu organizacyjnym tak członków dotychczasowych Z. R., mieszkających na terenie przeznaczonym dla koła 4, jak również kandydatów, chcących wstąpić do Związku Rezerwistów, gdyż wszyscy założyciele będą korzystali po powstaniu koła, z pełnych praw członkowskich i już na zebraniu organizacyjnym powołają zarząd koła.

Zarazem podaje się rezerwistom wszystkich kół do wiadomości, że w czwartek, dnia 29. bm. o godz. 18 w hali P. W. wydawane będą mundury dla członków Z. R., biorących udział w uroczystościach 3-majowych.

KĄCIK HARCERSKI.

„Myśmy przyszłością Narodu”.

„Płonie ognisko i szumia knieje”... Ote pieśń, którą rozpoczął Hufiec Harcerzy toruńskich ognisko w dniu swego patrona św. Jerzego.

Po odśpiewaniu powyższej pieśni wybrano „mistrza ceremonii” druha Hm. Al. Rudnickiego, który poprowadził dalszy ciąg ogniska.

Po skończonych pieśniach z różnych regionów Polski, którymi popisywały się drużyny, stopniowo przechodzono do coraz to poważniejszego nastroju, gdzie już po gawędzie drh. Olszewskiego Miecz., który w treściwych słowach opowiedział o znaczeniu dnia braterstwa, nastrój był bardzo poważny.

Z kolei zabrał głos hufcowy druha p. Krzewiński Al., który nawiązując do słów

poprzednika przeszedł na teren życia harcerzy toruńskich. Słowami: „Oto dziś w dniu braterstwa łączmy się wspólnie w zgodzie, przyjaźni i niech zajaśni między nami miłość braterska, a hasło nasze Czuj! niech odtąd częściej będzie na ustach każdego harcerza”, zakończył swoje przemówienie. Po burzy oklasków przystąpiono do najpiękniejszej i najuroczystszej chwili, do przyrzeczenia harcerskiego, które odebrał drh. hufcowy.

Na zakończenie ogniska utworzono krąg braterstwa i zaśpiewano „Myśmy przyszłością narodu”.

Ognisko to wszystkich nas harcerzy zbudowało na duchu i śmiało idziemy w szary dzień naszej mozolnej pracy uśmiechnięci ze słowem na ustach „Czuj!”

8242

Nic nie ryzykujesz...

O ile po zużyciu połowy tuby kremu do golenia Palmolive nie będzie Pan naprawdę przeświadczony, że golenie stało się łatwiejsze i szybsze i że nie powoduje podrażnienia skóry, może Pan opróżnioną do połowy tubę posłać do firmy Colgate - Palmolive Sp. z o. o., Warszawa, Jerozolimska 20, a zwrócimy Panu wydane pieniądze. Krem do golenia Palmolive zmiękcza nawet najtwardszy zarost. Powinien Pan rozpocząć próbę natychmiast i kupić jeszcze dzisiaj tubę kremu do golenia Palmolive bez ryzyka.

Z rowerem pod koła furmanki.

Dnia 27 bm., o godz. 12 najechna została na Szosie Chełmińskiej, jadąca na rowerze Agnieszka Wróblewska, zam. ul. Wybickiego 4 przez furmankę, którą powoził Zygmunt Maćkowski, zam. przy ul. Krasieńskiego 7-9. Wróblewska odniosła lekkie obrażenia ciała.

Zasłabł w parku.

Dnia 27 bm. około godz. 17 zasłabł nagle w parku miejskim 24-letni Zygmunt Nowakowski, zam. przy ul. Prostiej 2. Chorego odstawiono do szpitala miejskiego w Toruniu.

Rezerwici Torunia!

W związku z uroczystościami 3 majowymi, w których rezerwici wszystkich kół biorą udział, odbędzie się:

1. W niedzielę, dnia 2 maja wielobój wojskowy. Start przed starostwem powiatowym o godz. 14. Zbiórka zawodników o godz. 13,30, porządkowych o godz. 13,50.

2. W poniedziałek, 3 maja, zbiórka członków wszystkich kół Z. R. o godz. 9,15 przed halą P. W. w mundurach, celem wzięcia udziału w uroczystościach.

3. We wtorek 4 maja o godz. 18 w świetlicy Federacji przy ulicy Podmurnej 78 pogadanka na temat: „Konstytucja 3 Maja”.

Zarazem przypominamy, że w każdy wtorek o godz. 18 odbywają się w świetlicy Federacji zajęcia świetlicowe dla członków wszystkich kół.

Zebrań organizacyjnych „Towarzystwa Rozwoju Ziemi Wschodnich” odbyło się wczoraj w Domu Społecznym w Toruniu. Szczegóły w nast. numerze.

Pudlińscy poszli na „Othello” do teatru. Nagle mąż przed teatrem przerażony stanął i zawołał:

— Adelciu, musisz wracać do domu, zapomniałaś zabrać zęby.
— Nie potrzeba. Na „Othello” nie ma się z czego śmiać.

— Ile dla mamusi jest warta?
— Cały majątek, moje dziecko.
— To proszę mi dać z tego majątku dwadzieścia groszy.

— Czy jest coś straszniejszego niż alkohol?
— Owszem, pragnienie...

— To mogę panu powiedzieć: ja weale nie jestem taki głupi, jak wyglądam.
— A to mnie cieszy.

— W ostatnim miejscu był pan 5 lat. Dlaczego pan po 5 latach został zwolniony?
— Na podstawie amnestii.

ZNP na cenzurowanym.

Notatki procesowe.

Wielka sala bydgoskiego sądu okręgowego nie może pomieścić w sobie wszystkich, którzy by chcieli przysłuchać się przebiegowi rozprawy między „Dziennikiem Bydgoskim” a Związkiem Nauczycielstwa Polskiego. Sala nie może pomieścić wszystkich zainteresowanych, a więc:

przedstawicielom prasy wszystkich odcieni, dla których obecny proces jest uświetnieniem sprawy, od dawna emocjonujących opinią publiczną.

nauczycieli i wychowawców, dla których sprawy poruszane na rozprawie są najistotniejszymi;

społeczników, księży i działaczy, których nie może zabraknąć, gdy na szalach sądowych waży się sprawa nie tylko osób i organizacji, ale i światopoglądów;

rodziców, dla których wychowanie ich dzieci nie może być rzeczą obojętną.

Sala sądu okręgowego nie może pomieścić wszystkich. Zresztą sam proces wychodzi daleko poza ściany tej sali. Na proces ten długo czekała opinia publiczna, pozwala on bowiem rozwinąć przed bezstronnym sądem trybunału sprawy, które od dawna czekały na całkowite oświetlenie.

Działalność Związku Nauczycielstwa Polskiego od dawna jest przedmiotem opinii krytycznych. Jednak dotąd tylko w sprawie komunizującego numeru „Płomyka” zapadł prawomocny wyrok dwóch instancji sądowych, który winę ZNP wobec państwa i narodu ustalił bezspornie. Teraz w sprawie przeciw „Dziennikowi Bydgoskiemu” podlegają ocenie sądowej inne odcinki działalności ZNP. I dlatego proces bydgoski ma tak wielkie znaczenie i dlatego budzi tak wielkie zainteresowanie.

Komplet sędziów z p. prezesem Wojtyńskim na czele odznacza się daleko posuniętym obiektywizmem i dopuszcza do wszystkich prób najpełniejszego oświetlenia ogromnej rozmiarami i ważnej treścią sprawy przez obie strony procesowe.

Ten obiektywizm sądu wyzyskują zastępcy prawni ZNP, którzy wprowadzają przed sąd długą listę świadków, nie zeznających nic innego poza pochwałami dla ZNP za jego działalność na różnych odcinkach.

Tu trzeba zauważyć, że zarząd główny ZNP rozporządza chyba bogatymi funduszami, jeżeli go stać i na wytaczanie procesów pismom katolicko-narodowym i na opłacanie adwokatów i na sprowadzanie z daleka na swój koszt świadków. A no cóż! Przecież podobno 50,000 biednych nauczycieli, nie zarabiających — jak słyszeliśmy w procesie — nawet tyle co posterunkowy policji, płacą co miesiąc składki na swoją organizację zawodową. A zarząd główny ZNP robi z tych groszowych składek taki użytek...

Zarząd główny ZNP występuje przed sądem bydgoskim prawie w komplecie. Dookoła dygnitarzy z Warszawy kręca się bydgoscy „ogniskowcy”, robiąc dobre miny do niepełnie dobrej gry.

Ogólnie żałuje się w kuluarach sądowych, że zarząd główny ZNP nie pokazał Bydgoszczy takiego swego filara jak p. Mandelbaum-Drzewiecki. Zawsze było by to pożyteczne zobaczyć rasowy profil bylego komisarza bolszewickiego...

Po dwóch dniach procesu można sobie wyrobić opinię o metodzie i linii postępowania obu zainteresowanych stron.

Obrona operuje konkretnymi faktami, dokumentami, materiałami drukowanymi, których nie szczędzili świadkowie: radca Beyer, ks. prałat Kaczyński, b. poseł Kornecki.

— „ŚWIATEK DZIECIĘCY” z powodu nawalu materiału aktualnego, odkładamy do czwartku przyszłego tygodnia.

— Wzorowe przedszkole M. Boruniowej Jagiellońska 24 przyjmuje jeszcze do wiosennego kompletu kilkoro dzieci od lat 3—7. Szczególniej poleca się przedszkole tym dzieciom, które po wakacjach będą uczęszczać do szkoły. W dni ciepłe, zajęcia odbywają się w ogrodzie. Zapisy od godziny 12—15-ej. (8253)

— Komendant policji odznaczony. Po między odznaczonymi odznaką pułkową, podczas święta pułkowego „dzieci bydgoskich” znajduje się również komendant policji na miasto i powiat bydgoski p. kom. mgr. Antoni Kowalski.

— Pomorski Związek Pracowników Handlowych. Najwyższy czas zgłaszać swój udział na Targi Poznańskie. Odjazd w niedzielę dnia 2 maja o godz. 6.10. Cena w obie strony 7,30 zł. Zgłoszenia do f-y Moleny Gdańska 11.

Białe czy kolorowe — to kwestia gustu!

Od osobistego upodobania zależy czy da się pierwszeństwo bieleźni białej, czy kolorowej. — Względem na to, że trudniej jest prać bieleźnię kolorową niż białą, nie ma już dziś zastosowania, bo mydło Jeleń-Schicht pierze wszystko równie dobrze. Dzięki temu można przy wyborze bieleźni kierować się swoim gustem, nie oglądając się na trudności związane z praniem.

Zastępcy ZNP starają się fakty utopić w mgławicowych ogólnikach. Nie znajdując argumentów, mówią rzeczy, których nikt nie kwestionuje.

Szczególnie pechową rękę miał mec. Pawłowski z Warszawy w czasie przesłuchania b. posła Korneckiego. Wszystkie podchwytliwe pytania adwokata obracały się przeciw jego mocodawcy, tzn. ZNP. P.

Pamiętka z uroczystości 10-lecia Tow. Pomocników Cukierniczych w Bydgoszczy

(Fot. Michnowski).

Wśród wydarzeń ubiegłego tygodnia na życziwą wzmiankę zasłużył skromny jubileusz organizacji zawodowej młodych cukierników. Odbył się w gustownie udekorowanej sali Resursy Kupieckiej. Uroczyste zebranie zaszczycili obecnością: ks. Gawrych — w zastępstwie ks. kanonika Schulza, referendarz Rost — w zastępstwie prezydenta miasta, radcy izby rzemieślniczej p. Kamiński, prezes chrześcijańskiego rzemiosła p. Godek, tudzież starsi mistrzowie Cechu Cukierników oraz delegat związku pracowników cukierniczych w Poznaniu p. Józef Guzikowski, który przywiózł bydgoskiemu zarządowi żetony pamiątkowe.

Marszałkiem jubileuszowego zebrania obwołano p. Stanisława Ganasińskiego, senora cukierników polskich w Bydgoszczy, — wicemarszałkami pp. Zygmunta Ciupka, właściciela cukierni „Bristol” i redaktora Nowakowskiego.

Po okolicznościowych przemówieniach

Kornecki, doświadczony parlamentarzysta, bez trudu dawał sobie radę z próbami odwracania uwagi od spraw będących przedmiotem rozprawy.

Duch dawnego BBWR czasem straszy w sali sądowej, ale tu już nawet zastępcy ZNP wstydzają się swej przeszłości. I na temat BBWR starają się wstydliwie milczeć.

Częściej pojawia się zmora Jędrzejewicza i jego reform szkolnych. I tu nie można się w niczyjch ustach dosłyszeć entuzjazmu.

W ogóle w całym procesie jest jedno pasmo jaśniejsze: że najgorsze czasy minęły, że dzisiaj już jest lepiej, że czasy ministerialnych przewag ZNP należą do przeszłości. A to jest już duża pociecha!

Ze sportu.

Béla von Kehrling zmarł.

Najlepszy tenisista Węgier Béla von Kehrling zmarł w 47 roku życia. Już w roku 1912 zdobył Kehrling, którego na zdjęciu widzimy w towarzysztwie duńskiej tenisistki Hildy Sperling-Krahwinkel, po raz pierwszy mistrzostwo Węgier.

W czasie biegu

„Dziennika Bydgoskiego”

międzyokręgowe zawody Poznań — Pomorze panów.

Na powyższe zawody wyznacza się następujący skład reprezentacji pomorskiej: skok wzwyż: Kalinowski, Mokszy (rez. Borajkiewicz);

skok o tyczce: Klemczak, Zakrzewski (rez. Kalinowski);

rzut młotem: Więckowski, Kiełpikowski (rez. Żoładkowski);

rzut dyskiem: Zieliński, Drzycki (rez. Mikrut Fr.);

rzut oszczepem: Mikrut Fr., Kalinowski (ewtl. Mikrut Albin lub Władysław, w zależności od uzyskanego wyniku na mistrzostwach miasta).

W innych konkurencjach odbędą się eliminacje w dniu 1 maja o godz. 16 w Bydgoszczy na stadionie im. Marszałka Piłsudskiego.

Do eliminacji wyznaczono: 100 m: Kocon, Stanisławski, Balcerowiak, Bociek;

400 m: Markusiewicz, Tietze, Neubauer, Kocon, Hocheisel;

skok w dal: Zieliński, Balcerowiak, Bielicki, Bociek, Stanisławski;

piłki 110: Kulecki, Bielicki, Polzyn, Kowalski.

Dodatkowa eliminacja odbędzie się dnia 3 maja br. w Bydgoszczy o godz. 15-ej, w której startować będą poza konkursem w finale 100 m mistrzostw miasta: Dunecki, Kurtz, Barczak. W skoku w dal: Dunecki. Ostateczny skład reprezentacji ustalony zostanie w dniu 3 maja br.

W biegu na przełaj (bieg „Dziennika Bydgoskiego”) w reprezentacji Pomorza startować będą: Szymański, Drogokupiec (ewtl. Hermann), a w pchnięciu kulą Eipert, Zieliński (ewtl. Krüger).

Komisja sędziowska do biegu „Dziennika Bydgoskiego”.

1) Kierownik biegu — p. Gołębiowski.

2) Sędzia główny — p. chor. Karliński.

3) Celownicowicze — pp. Labenz, Mocny, Bak.

4) Mierzący czas — pp. Młyński, Rzepka, Kamedula.

5) Sekretarz biegu — pp. Kieszkowski, Romanowska.

6) Torowi — pp. Wichrowski, Dompke, Kaczmarczyk, Sobczak, Śpiewakowski Alfons, Śpiewakowski Feliks, Drzewiecki Marian, Jopek — Wysocki, Woźny — Wiśniewski i Glon.

7) Informator zawodów — p. Wieczorek Kazimierz.

MANCHESTER CITY MISTRZEM ANGLII.

Londyn. Tytuł mistrza pierwszej ligi angielskiej zdobyła drużyna Manchester City, bijąc w decydującym dla siebie ostatnim meczu ligowym drużynę Sheffield Wednesday 4:1. Manchester City po raz pierwszy w historii piłkarstwa angielskiego zdobył zaszczytny tytuł mistrza Anglii.

Drużyna Sheffield Wednesday wskutek powyższej porażki spadła do 2 klasy ligowej.

MIĘDZYNARODOWY BIEG NA PRZELAJ W GNIEZNE.

W ramach Tygodnia Gniezna odbędzie się w Gnieźnie pod protektoratem kierownika okr. urzędu w. i. p. w. płk. Sokolowskiego zespółowy bieg na przełaj miast Wielkopolski.

Długość trasy około 4200 m. Oprócz na-

O utrzymanie gimnazjum w Żninie.

Z Żnina piszą nam czytelnicy:

Akcja odciążeniowa finansów miejskich w Żninie wymagała zrezygnowania z dalszego prowadzenia gimnazjum. W związku z tym był gimnazjum żnińskiego został zagrożony. A przecież ofiarom wysiłkiem całego społeczeństwa żnińskiego i powiatu pobudowano i oddano do użytku halę gimnastyczną, pracownie i inne niezbędne ubikacje, bez których zakład, w myśl wymagań i przepisów kuratorium, nie mógłby być prowadzony.

Dzięki pracy dobranej i wykwalifikowanego grona profesorskiego, poziom nauk w gimnazjum żnińskim stanął na wysokości zadania. Kuratorium Poznańskiego Okręgu Szkolnego w ocenie powyższych warunków przyznało zakładowi od roku szkolnego 1936/37 pełne prawa średnich szkół państwowych, kategorii A. Moment ten bardzo doniosły w dziejach istnienia zakładu, winien być podwaliną do dalszej rozbudowy i rozkwitu gimnazjum.

Społeczeństwo żnińskie powierzyło dalsze prowadzenie gimnazjum spółdzielni pod nazwą „Towarzystwo Szkolne w Żninie”. Spółdzielnia ta prowadzi od trzech lat 6-klasową prywatną szkołę powszechną w dzierżawionym gmachu siostr służebniczek. Dzięki umiejętnej i oszczędnej gospodarce kierownictwa oraz dzielnej i sprężystej, pełnej inicjatywy pracy władz spółdzielni z prezesem rady nadzorczej ks. prob. W. Wnukiem z Gąsawy na czele — szkoła jest samowystarczalna i rokuje najlepsze nadzieje dalszego rozkwitu.

Za rok święcona będzie 15-letnia rocznica istnienia zakładu, a w murach jego uroczyste obchodzona będzie 100-letnia rocznica (29. 4. 1938) śmierci wielkiego, na miarę europejską, uczonego Jędrzeja Śniadeckiego — patrona i rodaka miasta Żnina.

urzędujący zarząd T-wa Pomocników Cukierniczych wręczył dyplomy zasługi współzałożycielom pp. St. Ganasińskiemu, Ottonowi Millerowi, Kurtowi Stenzlowi, Pawłowi Maniszewskiemu, Hipolitowi Kucharskiemu, Feliksowi Michałskiemu, — oraz protektorem, życzliwym nowemu pokoleniu, a mianowicie obecnemu cechnistrzowi p. Bandurskiemu, pp. Ciupkowi, Bronisławowi Fonsowi, Dominikowi Fonsowi, Żurawskiemu i Sentkowskiemu.

Piękną uroczystość, która na długo pozostanie w pamięci uczestników, zakończono holdem dla Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Następnie młodzi cukiernicy gościnnie podejmowali przedstawicieli władz i innych reprezentantów. W tym czasie wysłał telegram do Poznania — do pierwszego prezesa, p. Maniszewskiego, przebywającego w szpitalu Przemienienia Pańskiego, życząc mu rychłego powrotu do zdrowia.

Wieczorem odbyła się „słodka” zabawa w dobranym towarzystwie.

Wielki koncert symfoniczny w Grudziądzu.

Zespolone orkiestry garnizonu grudziądzkiego wystąpią w dniu 1 maja w sali Domu KPW z przebogatym wspaniałym koncertem symfonicznym. W programie utwory Meyerbeera, Wagnera, Bizeta, Moniuszki, Svendsena, Liszta i innych. Dyryguje por. Szpulecki.

Koncert rozpocznie się punktualnie o godz. 20. Podczas koncertu wejście na salę będzie zamknięte.

Z Gdyni i Wybrzeża.

Gdynia, dnia 29 kwietnia 1937 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: Pięta m.
Jutro: Katarzyny Seneńskiej.
Wschód słońca o godzinie 4,34.
Zachód słońca o godzinie 19,21.

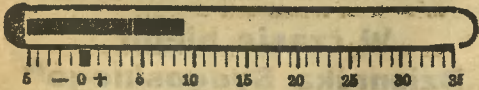
Stan pogody.

NAOGÓL BEZ ZMIAN.

W godzinach popołudniowych dnia 28-go kwietnia w wilenskiem i na Polesiu było pochmurno i miejscami padał deszcz. Temperatura o godz. 14-ej wynosiła: 6 st. w Wilnie, 8 w Grodnie, 9 w Gdyni, 10 w Zakopanem i Pińsku, 11 w Bydgoszczy, 12 w Łodzi i Lwowie, 13 w Poznaniu i Lublinie, 14 w Warszawie, a 15 w Kaliszu i Krakowie.

Termometr wskazywał dziś rano:

POGOTOWIA:

Lekarz dyżurny — tel. 12-40.

Miejskie Zakł. Elektryczne — tel. 29-67.

Telefon nr 14-60 posiada przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Gdyni, Skwer Kościuszki 24 (nad cuklarnią Fangrata).

Miejska Zaw. Straż Pożarna tel. 17-08.

Gabinet komendanta i kancelaria telefon 20-22.

REPERTUAR KIN:

BAJKA: „Zemsta Johna” Ellmana, Boris Karloff oraz tygodniki.

BODEGA: Dwa filmy „Pieniądz” i „Za krzywdę brata”.

CZARODZIEJKA: Carola Lombard, William Powell w filmie pt. „Mój pan mąż” i tygodnik.

LIDO. Kapitałna komedia morska — wspaniała symfonia — humer, śpiew i wystawy p. t. „Królowa tańca”. W roli gł. Eleanor Powell i inni. Bogaty nadprogram.

MORSKIE OKO. Trzy wielkie gwiazdy ekranu Joan Crawford, Clark Gable i Franchot Tone w świetnej i pełnej werwy komedii „Nie ufaj mężczyźnie” oraz najnowsze tygodniki i kolorowka.

POLONIA: „Niezwykły Robinson Kruzoe”. W rolach głównych znakomity Mała oraz wspaniała Mamó Clark. Bogaty nadprogram.

OBUWIE kupują wszyscy

z Bydgoszczy, Poznania, Torunia i Gdańska zamieszkali w GDYNI tylko

w CENTRALI OBUWIA ul. Świętojańska 62. Właściciel Kazimierz Gabrielewicz.

Ośrodek zjednoczenia inwalidów wojny światowej w Gdyni prosi o liczne przybycie członków i kandydatów na zebranie w dniu 2 maja br. o godz. 10-ej przed poł. w Gdyni przy ul. Starowiejskiej 17 III p. m. 7 nad „Kiermaszem światowym”.

Towarzystwo Budowy Osiedli zorganizowało w Witominie cykl wykładów poświęconych ogrodnictwu przydomowemu. Wykłady trwały pięć dni i cieszyły się dużą frekwencją mieszkańców tego przedmieścia. Na zakończenie kursu szeregu osobom przyznano nagrody w formie roślin ozdobnych w uznaniu za dobre utrzymanie ogródków w roku ubiegłym.

Dancing Czerwonego Krzyża. P. C. K. w Gdyni urządza w dniu 2 maja o godz. 17 dancing w kawiarni „Bałtyk” za opłatą 99 groszy tytułem wstępu. Dochód przeznaczony na zakup sprzętu sanitarnego.

Przedstawiciel kolei i portów polskich z Budapesztu w Gdyni. Przyjechał do Gdyni przedstawiciel kolei i portów polskich w Budapeszcie dr A. Steiner, który dnia 29 kwietnia br. od godz. 12—14 przyjmować będzie w sali konferencyjnej Urzędu Morskiego przedstawicieli zainteresowanych firm.

Nasze letniska morskie

muszą się rozbudować.

Doniosła konferencja w Cetniewie.

Jak wiadomo, ostatnio bawił w Gdyni minister spraw wojskowych, p. gen. Kasprzycki i p. wojewoda pomorski Raczkiwicz oraz szereg wybitnych przedstawicieli władz i instytucji tak centralnych, jak i miejscowych. Najpierw odbyła się w Komisariacie Rządu konferencja wstępna w sprawie zagospodarowania wybrzeża. Konferencja główna odbyła się w Cetniewie. Zaszczycili ją swą obecnością pp.: gen. Kasprzycki, wojewoda pomorski Wł. Raczkiwicz, inż. Sawicki, komisarz rządu w Gdyni mgr Fr. Sokół, adm. Unrug, dyr. Urzędu Morskiego Łęgowski, prezes Dyr. Kolei Dobrzycki, starosta morski Potocki, plk Ziętkiewicz, prezes Izby Przemysłowo-Handlowej Tor, dyr. Izby Kuligowski, dyr. Hoffman z Gródka, naczelnicy wydziałów Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego i inni.

Konferencję zagal p. wojewoda pomorski Raczkiwicz podnosząc, że konferencja ma za zadanie zastanowienie się nad najważniejszymi momentami, które wynikają na mocy zdobytego już doświadczenia, aby w rezultacie dojść do jak najlepszego urządzenia wybrzeża i przystosowania go do tych zadań, jakim ma służyć. Mając przed oczyma zadania, którym wybrzeże musi służyć i mając przed oczyma plan generalny, który na konferencji zostanie przeprowadzony, konferencja — mówił p. wojewoda — ma doprowadzić do tego, abyśmy przed rozpoczęciem sezonu letniego mogli poczynić kroki naprzód w kierunku realizowania tych rzeczy, które są w naszych możliwościach. Chodzi o skoordynowanie wysiłków władz państwowych, samorządowych, gospodarczych, instytucji społecznych, aby dało się osiągnąć — na progu sezonu letniego — pewne takie posunięcia, któreby dały możliwość uporządkowania niektórych spraw. Następnie p. wojewoda podniósł, że program konfe-

rencji jest ułożony w ten sposób, iż na pierwszym punkcie porządku dziennego jest zagadnienie zagospodarowania wybrzeża morskiego jako takiego. To są właściwie generalne rzeczy, to nie będą jeszcze opracowane projekty, ale od tego wstępu trzeba zacząć, aby wiedzieć do czego dążyć należy. Dalej zostaną zobrażowane potrzeby w dziedzinie komunikacji, następnie zagadnienie urbanizacji wybrzeża i elektryfikacji oraz najpilniejsze potrzeby sanitarne i problem zaopatrzenia wybrzeża w wodę. Po przemówieniu pana wojewody, inż. Lange wygłosił krótki referat przy mapie o sytuacji naszego wybrzeża, po czym kolejno wygłosili referaty: p. starosta Potocki o zagospodarowaniu wybrzeża morskiego, p. inż. Klepał o nawiązaniach komunikacyjnych wybrzeża, p. inż. Hoffman o elektryfikacji wybrzeża, p. naczelnik dr Krippendorf o potrzebach sanitarnych letnisk nadmorskich i p. inż. Kubiczek omówił problem zaopatrzenia wybrzeża w wodę. Poszczególne referaty zobrażowały wnikliwie obecną sytuację na wybrzeżu i rozprzeczony w poszczególnych punktach plany zagospodarowania wybrzeża, opracowane przez Biuro Planu Regionalnego przy Komisariacie Rządu w Gdyni. W wyniku czterogodzinnej konferencji ustalono szereg wytycznych ogólnych, dających podstawę do racjonalnego zagospodarowania wybrzeża, a z drugiej strony wysunięto szereg wniosków, które będą przekazane poszczególnym resortom ministerialnym. Podnieść należy, że w ostatnich dniach powołana została przez ministerstwo spraw wewnętrznych komisja planu regionalnego wybrzeża morskiego, która będzie czynnikiem koordynującym wszelkie zamierzenia zarówno władz jak i instytucji w zakresie planowania, inwestowania i zagospodarowania regionu morskiego.

Chrześcijańscy kupcy gdyńscy zaczęli jako pierwsi stabilizację Gdyni.

Z obchodu 10-letniego jubileuszu Korporacji Kupieckiej w Gdyni.

Wśród licznych mówców w czasie akademii na jubileusz 10-lecia Korporacji Kupieckiej w Gdyni zabrał też głos komisarz rządu mgr Franciszek Sokół który scharakteryzował stosunki gdyńskie i oświadczył, że należy z uznaniem podkreślić, iż chrześcijańscy kupcy w Gdyni, nie uważali naszego miasta za środek swych zamierzeń, lecz jako za cel. Postępując w myśl tej zasady członkowie Korporacji Kupieckiej przyczynili się, jako pierwsi do stabilizacji Gdyni.

W czasie akademii uczczono również pamięć zmarłych w okresie 10-ciu ostatnich lat członków Korporacji, a mianowicie śp.

Zygmunta Wdzięczkowskiego, Romana Morawskiego, Antoniego Maciejewskiego, Nikodema Szymańskiego, Stanisława Knolla i śp. Marka Grosswerta.

Oddawszy należny hołd niezującym, wręczono dyplomy i „Oznakę dla zasłużonych” następującym członkom Korporacji: pp. Walentemu Bednarskiemu, Wojciechowi Buchholzowi, dyr. Jerzemu Hildtowi, dyr. Michałowi Królikowskiemu, Stefanowi Kurzydłowskiemu, Stanisławowi Latosińskiemu, Czesławowi Nowackiemu, inż. Ludwikowi Rotstawi, Józefowi A. Skwierczowi, Józefowi Skwierczowi, Adamowi Stupskiemu, Kazimierzowi Turzyńskiemu i Zygmuntowi Wussalowi, poza tym na ręce p. Nowackiej złożono dyplom i odznakę dla śp. Romana Morawskiego.

Po przemówieniach, prezes Cz. Nowacki wręczył w imieniu Korporacji albumy pamiątkowe pp. posłowi Tadeuszowi Marchlewskiemu i dr. W. Smoleniowi oraz upominek p. Apolinaremu Schmalhoferowi, który obchodził jednocześnie 25-letni jubileusz swej pracy kupieckiej i 5-lecie pracy w Gdyni.

Notowanie cen na targu rybnym w Gdyni.

Za kg ryby płać w groszach: karp żywy 280, szczupak żywy 200, szczupak śnięty 180, lin żywy 280, węgorz żywy 300, węgorz śnięty 280, certy od 120 do 140, brzana 160, łosoś duży 700, mielnica 300, boks gatunek łososa 360, okonie 120, płocie 120, leszcze duże 200, leszcze małe 160, drobnica (płotki, okonie) 50, śledziki 40, kwapy 100, flądry duże 80, flądry małe od 40 do 50, turboty (skarp, steimbut) od 100 do 120, dorsze patroszone duże 70, dorsze małe wędkowe-nieczyszczone 100, dorsze całe duże 50.

Najbliższe pociągi popularne i wycieczki.

W dniu 1 maja br. po północy odjedzie pociąg popularny do Poznania na otwarcie Targów Poznańskich. Cena przejazdu w obydwie strony 14,— zł wraz z kuponem na bezpłatne wejście na Targi oraz ulgi w tramwajach, teatrach, hotelach itp. Karty kontrolne są w sprzedaży w biurach podróży: Wagons Lits Cook, Orbis i kasie bilet. st. Gdynia.

8242

Wycieczka Krajoznawcza do Poznania i Kruszwicy.

Organizuje się pociąg popularny, który wyruszy z Gdyni 15 maja i przybędzie do Poznania 16 maja rano, następnie 17 maja wyjazd do Kruszwicy i powrót do Gdyni rano 18 maja.

Projektuje się też zorganizowanie pociągu popularnego w dniach 16—17 maja do Katowic i Krakowa. Zainteresowane organizacje są proszone o nawiązanie kontaktu z biurami podróży.

Propagandowa sprzedaż dorszy.

Kilogram mięsa będzie kosztował w Gdyni 25 groszy.

Nie chodzi tu o mięso wołowe, lub cielęcine, tylko o mięso rybne z dorsza, które w wielu powodach, np. zdrowotnych, może być nawet lepsze.

Wobec masowych połowów dorszy i niskich cen, przede wszystkim ludność samej Gdyni powinna wykorzystać sposobność nabywania dorszy. Sprzedaż dorszy będzie zorganizowana jutro, w piątek.

Usiłował powiesić się. W restauracji „Dwór Lipowy” w Chylonii — Siekierski Władysław, lat 31, usiłował popełnić samobójstwo przez powieszenie się, jednak został zauważony przez Zalewski-go, który sznur odciął i wisielca uratował. Siekierski w krytycznym momencie był w stanie podchmielonym.

Nowy transport ryżu. Przyszedł z Indii Brytyjskich do Gdyni angielski parowiec „Darlington”, który przywiózł bezpośrednio z Rangoonu 9000 ton ryżu nieluszczonego dla miejscowej Łuszczarni.

W TEATRZE.

Matłzeństwo wraca z teatru, z przedstawienia „Nary” Ibsena. Po drodze małżonka czyni uwagę:

— Też taki nudziarz, jak ty!

(„Le Rire”).

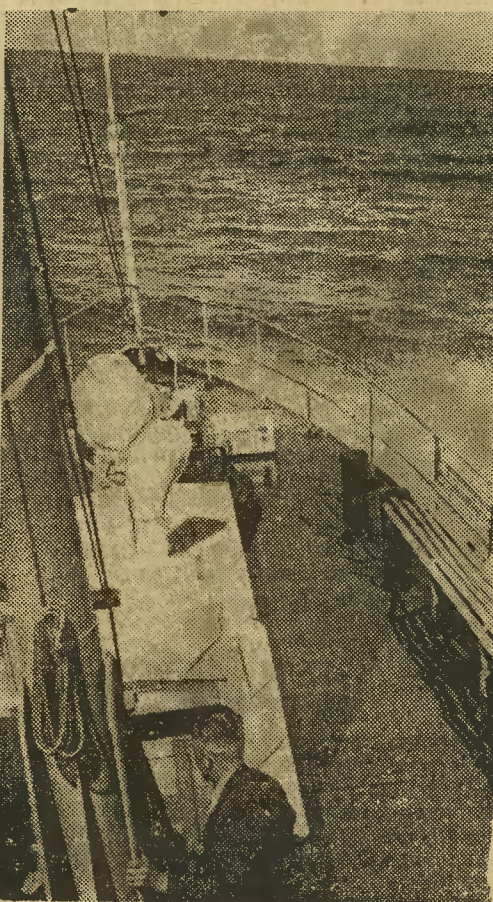
Pewnego szofera, który przejechał człowieka zaskarżono o odszkodowanie. Sędzia w czasie rozprawy zwrócił się do poszkodowanego powoda:

— Proszę przejść przez salę. Chciałbym zobaczyć, czy noga jest poważnie uszkodzona.

Powód przeszedł przez salę, kulejąc i stękając.

— A teraz chciałbym zobaczyć, jak pan chodził przed wypadkiem. Czy to duża różnica? Może pan nam to pokaże.

Powód wtedy przeszedł przez salę krokiem równym i szybkim i — oczywiście przegrał proces.

s/s Carmen na falach morskich.

Dnia 26. 4. 1937 o godz. 4.15 rano zmarła przeżywszy lat 64 po długiej, cierpliwie znoszonej chorobie opatrzona Sakramentami św. moja najukochańsza żona, matka, teściowa, babcia i ciocia s. p.

Aniela Brzezińska
z domu Kowalska

Pogrzeb odbędzie się w czwartek dnia 29. 4. o godzinie 5 po południu z domu żałoby przy ul. Sokolej 4 na cmentarz nowofarny.

W smutku pograżeni
mąż i rodzina.

8269)

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy w ciężkich chwilach żałoby okazali nam współczucie, jak również wszystkim, którzy wzięli udział w obrzędzie pogrzebowym męża mego, ojca i teścia s. p.

Adama Bukoła

a przede wszystkim Przewielebnemu Duchowieństwu z ks. prefektem Haneltem na czele, instytucjom, stowarzyszeniom, p. dyr. Wasilewskiemu, gronu profesorów i młodzieży Liceum Handlowego, przyjaciołom i znajomym, składa na tej drodze gorące

Bóg zapłać!
Rodzina.

8263)

TANATOL
tepi
KARALUCHY i PRUSAKI
8241

Meble

wszelkiego rodzaju z gwarancją najtańszej dostarcza (7220)

Bydgoska Hala Mebli
właśc. A. Zieliński
Bydgoszcz, Sniadeckich 40.

Otwierajcie szafy!
Przełóżajcie garderobę!
Najlepiej odzież wiosenna
czyści chemicznie i farbuje

BARWAKALAMAJSKI
Filia w Bydgoszczy
ul. Gdańska 27.
3926

KAWA NACHTIGAL

Kawa szlachetna	Kawa specjalna		
Nr 58 64 72 80	Nr 40 44 48 52		
125 g zł 1,45 1,60 1,80 2,-	zł 1,- 1,10 1,20 1,30		
Kawa domowa	125 g	Nr 36	
		zł 0,90	

8238

Klepsydry wykonuje tanio i szybko
Drukarnia Bydgoska
Bydgoszcz, Poznańska 12-14.

MOTOCYKLE

„SOKÓŁ” Państw. Zakł. Inż. Warszawa 7841
„TWN” Triumph Werke Nürnberg A. G.
„TWN” z motorem Fichtel & Sachs 2 3/4 PS z podwójną ramą bez prawa jazdy i podatku
poleca firma

„MOTOR”
Naiwiekszy skład części
Bydgoszcz, Dworcowa 27, Tel. 21-48

Reperacje
wszelkiej garderoby męskiej i damskiej jako też wykonania miarowe uskutechnia fachowo i tanio
Zakład Krawiecki, ulica Chrobrego 7, m. 4. (23626)

WSZELKIE NASIONA
WANTANISZE A NAWIPEWNIJASZE
SKŁAD NODIWIŁA NASION
B. HOZAKOWSKI
TORUŃ
CENNIK DARMO

POLECENIA

Tapety
najnowsze desenie najkorzystniej J. Tyczyński, Gdańska 40. 6070

Meble
solidne kupisz najtaniej tylko w
składzie fabrycznym T. Kasprzycza, ul. Długa 34. 9227

Dla nowożeńców
urządza wielką sprzedaż fajansu, porcelany, emalii i szkła po specjalnych cenach B. Kaczmarek, Magazynadowolonych klientów, **Podwałe 12**, telefon 23-71. 4227

Kolejarzom
kredyt, płaszcz, ubrani towary krótkie. Warszawska 1. (4426)

Repertuar kin bydgoskich:

- KRYSTAL:** „Ku wolności”, film w języku polskim z czasu powstania listopadowego, premiera i nadprogram.
- ADRIA:** „Dama Kameliowa” z Gretą Garbo i nadprogram.
- APOLLO:** „Detektyw Helena Garfield” i dodatek p.t.: „Rumba wędruje przez świat” oraz nadprogram.
- REWIA:** „Złoty skarb” z Garrym Cooper. Na scenie rewia w wykonaniu światowego zespołu artystów scen stołecznych.
- BALTYKI:** „Tajfun” i „Malibu”.

Dłut kołczasty ocynk.
Siatka ocynk. do płotu
Kosiarki ręczne „Alexanderwerk” i wszelkie narzędzia ogrodnicze
Juliusz Musoff
T z o p. (7742)
Bydgoszcz ulica Gdańska 7.

SPRZEDAŻE

Gdynia — Orłowo
sprzedam parcelę 1400 m². Inżynierska, przy dworcu, kolei, 9 — zł. metr. Zgłoszenia Kłossowski, Toruń, Mickiewicza 79/10. (8268)

75 tomów
biblioteka pisarzy polskich w pięknej oprawie korzystnie na sprzedaż. Oferty pod „E. S. R.” do Dzien. Bydgoskiego. (7725)

Aparaty
do wód gazowych w dobrym stanie korzystnie sprzedam. „Pharmachemia” Sienkiewicza 11. (4429)

Laboratorium
bakteriologiczne czynne nowocześnie urządzone, korzystnie sprzedam. Zgł. Auto-Parts Bydgoszcz Dworcowa 17. (4333)

Wózek 4423 sportowy sprzedam. Zygmunta Augusta 22, m. 4.

Sprzedam (8267)
2 morgi ziemi z budynkami, nadające się na ogrodnictwo w Kosowie, koło Nakła. Zgł. Kison, Radzin pow. Wyrzysk.

Parcela
Konopna 8. (8259)

Wózek
dziecięcy biały. Łokietka 29—5. (8247)

Wózek
dziecięcy tanio sprzedam. Dolina 11—6. (8252)

Uczeń
absolwent Szkoły Handlowej potrzebny. Wasielewski, skład rowerów, Dworcowa. (8254)

Dziewczyna
starsza potrzebna. Kujawska 33, piekarnia. (8273)

Należy do dobrego tonu posiadać
wózek dziecięcy
z firmy
A. Hensel
wł. Sierpiński i Kasprzak
Bydgoszcz, ul. Dworcowa 4.

KUPNA

1/2 ctn.
beczki od śledzi kupuje firma Antoni Piliński, Trybunalska 2. 8163

POŚADY WOLNE

Potrzebni
damski fryzjer lub fryzjerkę z a r a z. Zaremba, Toruń, Mostowa 27. (8138)

Natychmiast 4424
palcz egzaminowany dla lokomobili. Zgł. Tabaczyński, Dworcowa 15—3.

Kucharka (8228)
gospo dny potrzebna od zaraz lub 1. V. 37. Hotel Behrendt, Czew, Dworcowa 10.

Podręczna
potrzebna. Adres w Dzien. Bydg. (8266)

Przychodnia

młodsza do prac domowych potrzebna. Jagiellońska 42, m. 6. (8255)

Młodsza
dziewczyna przychodnia potrzebna. Grunwaldzka nr 25. (8257)

Potrzebny
zaraz cholewkarz do dobrze prosperującej pracowni, dobry fachowiec, kawaler z kartą ziemiełniczą wymagany. Józef Strehlau, skład skór, Skórcz — Pomorz. (8155)

POŚADY POSZUKUJA

Panna
lat 20, przystojna brunetka, przyjmie posadę dostatniego wdowca lub samotnego. Filia Dziennika „Zofia”. (4430)

Piekarz (8250)

cukiernik pierwszorędna siła w swoim zawodzie, sumienny i pracowity, szuka posady. Łaskawe oferty Dziennik Bydgoski pod „Dobry fachowiec”.

DZIERZAWY

Skład
duży, każdej branży, z mieszkaniem, główna ulica, wynajem. Szulz, Czew Gdańska 16. Odpowiedź znaczek. 8237

Młyn
motorowy o przemiale 8 ton na dobę w dobrej okolicy zaraz do wdzierzwawienia. Zgłoszenia Matuzewski, Koronowo, Bydgoska 15. (4433)

MIESZKANIA SZUKA

1 lub 2
pokojowego mieszkania z kuchnią poszukuje wdowa z emeryturą. Oferty pod „Mieszkanie 100” do filii Dziennika Bydgoskiego. (8245)

POKOJU POSZUKUJA

Szukam 4425
dużego pustego pokoju. Oferty filia „Szybne”.

Poszukuje
próżny pokój, mały, dla samotnego i solidnego, od zaraz. Najchętniej w pobliżu ulicy Długiej. Proszę złożyć oferty pod „Pokój”. (8270)

POKOJE WOLNE

1 lub 2
słoneczne pokoje I piętro elegancko umeblowane. Gdańska 127, m. 2. (7015)

Pokój

dla pаниki, pani z utrzymaniem lub bez. Unii Lubelskiej 7, m. 3. (7670)

Pokój
utrzymaniem. Pomorska 70—1. (4431)

Pokój
słoneczny, duży lub mniejszy solidnemu panu, telefon, łazienka, oglądać czwartą szóstą. Piotrowskiego 6, m. 5. (8264)

Pokój
utrzymaniem — bez. Sobieskiego 2—4. (8265)

Pokój
słoneczny, umeblowany. Plac Kościuszki 2, m. 26.

Pokój
umeblowany. Zduny 1—5 róg Pomorskiej. (8261)

Pokój

wynajmę. Poznańska 29, m. 5. (8258)

Komfortowy 8251
słoneczny jeden lub dwa. Aleje Mickiewicza 1, m. 6.

Słoneczny (8105)
umebl. Nowogrodzka 10—6

LETNISKA

Majałki — Leśniczówki
letników nadesłamy wam. Zgł. Erest, Biura Propagandy Letnisk, Bydgoszcz Gdańska 34—1. 8168

Letniska
pod Bydgoszczą bez utrzymania, poszukuje. Of. Sniadeckich 10, księgarnia. (4422)

GDY STRAZAK JEST BYDZYSTA.

— Do diaska, niechże pan wygra as treflowy. Jak się pan jeszcze będzie długo namyślał, spali się cały dom.

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetrowy na stronie 7-linowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 kam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia sowa tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 250% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za wiadomości z Gdyni i wybrzeża odpowiedzialny: Witold Wasilewski w Gdyni; za kronikę toruńską: Roman Kobierski w Toruniu; za wszystkie inne działy: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy.

8
1
.
.
3
3
1
ii
1.
1.
1.
22
38
1.
f.
r-
22
||

s
o
||
zl.
ki.
tu.
zej.
wy.
||
ni;

